

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : 31853594-101-1470 - 1030

27/9/2017

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulu'na 11/9/2017 tarihinde kararlaştırılan "Bazı Vergi Kanunları ile Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Binali YILDIRIM
Başbakan

Ek:

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

TMM BAŞKANLIĞI				
Tall Komisyon	Bağımsızlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm - Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kay. Bil. ve Tek. İşleri - Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler			
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe			
Tarih:	01 Ekim 2017		E.No: 1/884	
Ysm. Üsm.	Bşk. Yrd.	Başkan	Gn. Sek. Yrd.	Gen. Sek.
				
TMM BAŞKANLIĞI				

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BÖLÜMÜ
27 Eylül 2017
Numara:

TBMM GENEL EVRAK
27 Eylül 2017
No: 158870

GENEL GEREKÇE

Küreselleşen dünyada, ülkemizle diğer ülkeler arasında ekonomik, sosyal ve teknolojik alanlarda önemli etkileşimler meydana gelmekte ve buna bağlı olarak mevzuatımızda çeşitli alanlarda düzenleme ihtiyacı doğmuş bulunmaktadır.

Bu ihtiyaçlar gözönünde bulundurularak hazırlanan Tasarı ile vergiye gönüllü uyumu artırıcı, vergi uygulamalarını kolaylaştırıcı, tahsilatta etkinliği artırıcı düzenlemelerin yanı sıra kayıt dışılıkla mücadelede etkinliğin devam ettirilmesine hizmet edecek düzenlemeler yapılmaktadır. Ayrıca bazı sektörlerin kamusal yükümlülüklerine yönelik yaşanan sorunlar çözümlenmekte ve süresi biten bazı geçici düzenlemelerin süreleri uzatılmaktadır.

Vergiye gönüllü uyumu sağlamak amacıyla;

-Asgari ücretin vergilendirilmesinde gelir vergisi tarifesinin ikinci gelir dilimine girilmesi nedeniyle oluşan kaybın ilave asgari geçim indirimini uygulanması ile giderilmesi,

-Eğitimde Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi İyileştirme Hareketi (FATİH) Projesine yönelik vergi ve diğer mali yükümlülüklerle ilişkin istisna sağlanması,

-Türev işlemlerine yönelik vergisel yüklerin azaltılması suretiyle uluslararası finansal piyasalarda rekabet gücümüzün artırılması,

-Elektronik haberleşme hizmetlerindeki özel iletişim vergisi oranlarının tekleştirilmesi,

-Özel amaçlı kuruluşlardan temin edilen fonların kamu özel işbirliği çerçevesinde gerçekleştirilen projelerin finansmanında kullanılması şartıyla finansman üzerindeki vergi yükünün kaldırılması,

-Bankalara tanınan vergisel imkânların finansal kiralama ve finansman şirketlerine de tanınması suretiyle bu kuruluşların eşit şartlarla faaliyette bulunmalarının sağlanması,

-Kooperatiflerin vergilendirilme rejiminde değişiklik yapılmak suretiyle ortak dışı işlemlerin kooperatiflerin kurumlar vergisi muafiyetine etkisinin kaldırılması, sadece ortak dışı işlemlerden vergi alınması,

-2018 ila 2021 yıllarında ödenmesi gereken emlak vergisi tutarlarının hesaplanmasında esas alınan arsa ve arazi birim metrekare değerlerine sınırlama getirilmesi,

-İmalat sanayinin teşvik edilmesi amacıyla 2017 yılında sağlanan vergi teşviklerinin 2018 yılında da sürdürülmesi,

konularında düzenlemeler yapılmaktadır.

Ayrıca Tasarı ile vergi uygulamalarını kolaylaştırmak, tahsilatta etkinliği artırmak amacıyla;

-Vergi mükellefiyetine yönelik tüm işlemlerin elektronik ortamda yerine getirilebilmesine imkân sağlanmasına,

-Yurtdışı banka kartlarının vergi ödemelerinde kullanımının yaygınlaştırılmasına,

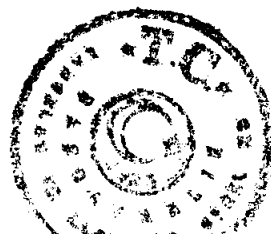
-Adres kayıt sisteminde yer alan yerleşim yeri adresinin, gerçek kişilere yapılacak tebligatlarda kullanılmasına imkân sağlanmasına,

-Transfer fiyatlandırmasına ilişkin yöntem belirleme anlaşmalarından alınmakta olan başvuru ve yenileme harçları kaldırılarak anlaşmalara başvurunun teşvik edilmesine,

-Vergi borcu bulunmama şartı aranılacak ödemelerin kapsamının genişletilmesi ve ödemelerden vergi borçlarının resen kesilebilmesi, vergi dairelerince yapılacak iadelerin prim borçlarına, Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından yapılacak prim iadelerinin vergi borçlarına resen mahsup edilmesine,

-Elektronik ortamda yurtdışından hizmet alan nihai tüketici gerçek kişilere hizmet sağlayan yurtdışında bulunan işletmelerin katma değer vergisi mükellefi olmaları sağlanarak nihai tüketicilerin vergi sorumluluğuna yönelik muğlaklığın giderilmesine,

-Engellilerin taşıt alımlarında uygulanan özel tüketim vergisi istisnasının yeniden düzenlenmesine,

-Kurumlar vergisinde taşınmaz satışından elde edilen kazançlara yönelik istisnanın azaltılmasına,

ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır.

Ayrıca bazı mallar özel tüketim vergisi kapsamına alınmakta ve motorlu taşıtlar vergisi tarifesinde değişiklik yapılmaktadır.

Kayıt dışılıkla mücadele kapsamında; vergi kayıp ve kaçığının önlenmesi amacıyla tütün mamullerinin kullanımında önemli bir yer tutan makaronların vergilendirilmesi, tütün mamullerinin üretim ve satışının disipline edilmesini sağlayan düzenlemeler yapılmaktadır.

Gelir İdaresi Başkanlığının görevleri arasına vergi kayıp ve kaçağı ile mücadele edilmesi, vergiye gönüllü uyumun ve tahsilatta etkinliğin artırılması amaçlarıyla mükellefiyet, vergilendirme ve risk analizine yönelik her türlü bilgi, veri ve istatistiği toplamak suretiyle Risk Analizi Sistemi oluşturma ve risk analizi çalışmaları yapma hususları eklenmektedir.

Elektronik haberleşme sektöründen alınan vergi ve diğer mali yükümlülüklerin hesaplanması, tahsili ve takibiyle ilgili yaşanan sorunları gidermek amacıyla gerek vergi kanunlarında gerekse sektörü ilgilendiren diğer kanunlarda mevcut sorunların çözümünün yanı sıra kalıcı çözümleri de içeren düzenlemeler yapılmaktadır.

Hazine taşınmazları mevzuatında öngörülen değişikliklerle;

-On yılını doldurmuş bulunan kamu konutlarının Devlet İhale Kanununda yer alan hükümler çerçevesinde ihale yoluyla satılması suretiyle ekonomiye kazandırılması ve böylece çoğunluğu ilgili mevzuatı uyarınca gerekli koşulları sağlayamadığı için kat mülkiyetine geçememiş ve konut olarak kullanımı riskli olan bu konutların dönüşümünün sağlanması, kamu konutlarında ikamet eden personele sağlıklı ve güvenli yaşama alanları oluşturulması,

-Belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde yer alan Hazineye ait tarım arazilerinin kiracısı, kullanıcısı ya da paydaşları olan vatandaşlarımıza rayiç bedel üzerinden satılması suretiyle değerlendirilerek ekonomiye kazandırılması,

-Yatırım yapılması amacıyla üzerinde sınırlı aynı hak tesis edilen Hazine taşınmazlarının yatırımcılara satılması durumunda ve bu taşınmazların satış bedellerinin taksitle ödenmesi halinde taksit sayısının artırılması ve taksit sürelerinin uzatılması suretiyle yatırımcıların desteklenerek daha fazla yatırım yapılmasının sağlanması,

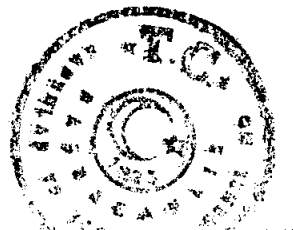
-Belediye ve mücavir alan sınırları içinde olup üzerinde yapılaşma olan Hazine taşınmazlarının belediyelere devri için geçerli süre olan 19/7/2003 tarihinin 31/12/2009 tarihine uzatılması,

-Yatırımların teşviki kapsamında daha önce mülkiyeti Hazineye, özel bütçeli idarelere, belediyelere veya il özel idarelerine ait olan ve yatırım yapılmak amacıyla gerçek veya tüzel kişilere bedelsiz olarak devredilen veya süresiz kullanma izni verilen taşınmazların üzerinde taahhüt ettikleri yatırımları tamamlamalarına imkân sağlamak üzere yatırımcılara 31/12/2017 tarihine kadar başvuru imkânı getirilmesi,

-Kültür ve Turizm Bakanlığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı veya Maliye Bakanlığı tarafından taşınmaz tahsis edilen turizm yatırımcı ve işletmecilerinin sözleşme sürelerinin, varsa açılmış davalardan feragat edilmesi, borcunun bulunmaması ve bir yıl içinde talepte bulunulması halinde, süresinin bitmesi beklenilmeksizin yeni bedel üzerinden sözleşme düzenlenerek kırkdokuz yıla kadar uzatılması, ayrıca kesin tahsis yapılan veya irtifak (üst) hakkı tesis edilen taşınmazların yatırımcı ve işletmecilere satılabilmesi,

amaçlanmaktadır.

Ayrıca 442 sayılı Köy Kanununda yapılan düzenlemeyle köy yerleşim alanlarında bulunan ve köyde ikamet eden ve köy nüfusuna kayıtlı olup evi bulunmayan ihtiyaç sahiplerine satılan taşınmazlar üzerinde 31/12/2020 tarihine kadar çeşitli nedenlerle bina yapmayanlara ya da taksitlerini ödemeyenlere ilave süre vermek suretiyle bu vatandaşlarımızın satın aldıkları taşınmazları üzerinde bina yapmalarına ve taksitlerini ödemelerine imkân sağlanmaktadır.

Tasarıyla;

-2017 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu ile belirlenen net borçlanma limitinin yükseltilmesi,

-Çok sayıda kişinin ufak meblağlar ile bir girişime/projeye internet siteleri aracılığıyla fon sağlaması veya bağış yapmasına imkân tanıyan kitle fonlaması sisteminin ülkemiz ekonomisine kazandırılması,

-Hazine Müsteşarlığının üst fonların yanı sıra sermaye şirketlerine ve/veya projelere finansman sağlayan fonlara da kaynak aktarabilmesi ve girişimcilerin faizsiz finansmana erişiminin artırılması,

-Elektronik imza ve elektronik alanda ortaya çıkan gelişmeler çerçevesinde, kamu mali yönetimi ve kontrol alanında gerçekleştirilen iş ve işlemlerin bu gelişmelere entegrasyonu, değerli kağıtların Maliye Bakanlığının muvafakati ile, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları tarafından da hazırlanıp bastırılabilmesi veya elektronik belge olarak düzenlenebilmesi,

-Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Denetleme Kurulunun kaldırılması ve Bankaya, görevlerini yerine getirebilmek amacıyla bankalar ve mali kuruluşlar dışındaki diğer gerçek ve tüzel kişilerden de doğrudan bilgi isteme yetkisi tanınması,

-Kişisel Verilerin Korunması Kanununda öngörülen değişikliklerle, kişi haklarının korunmasını temel amaç edinen ve ağırlıklı olarak hukuk alanında faaliyet gösteren Kurumda hâkim ve savcıların geçici görevlendirilmesi, Kurumun gelirleri arasına "veri sorumluları sicil ücreti"nin eklenmesi, Kurumun acil ihtiyaç duyduğu uzman personelin naklen atanmasının sağlanması,

yönünde düzenlemeler yapılmaktadır.

Enerji alanında öngörülen düzenlemelerle;

-Genel arama dönemi sonuna kadar maden aramaya yönelik gerekli faaliyetlerde bulunulmaması halinde arama ruhsatlarının iptal edilmesi,

-Jeolojik haritalama, jeofizik etüd, sismik, karot, kırıntı ve numune almaya yönelik sathi hazırlık işlemleri içeren ve çevreye zarar vermeyecek faaliyetler için çevresel etki değerlendirmesi kararı aranmaması,

-İşletme ruhsat döneminde idarelerin üç aylık sürede izin sürecini tamamlaması,

-İşletme ruhsatı döneminde yeterli üretim yapılmaması halinde ruhsatın iptali,

-Türkiye Taşkömürü Kurumu ile Türkiye Kömür İşletmelerinin uhdelerinde bulunan maden ruhsatlarını işletmeye, işletmeye ve bunları bölerek yeni ruhsat talep etmeye yetkili kılınması,

-Genel aydınlatma kapsamında park, bahçe, tarihi ve ören yerleri ile trafik sinyalizasyonun çıkarılması,

-Genel aydınlatmaya yönelik elektrik enerjisinin satın alınması işinin TEDAŞ tarafından yürütülmesi, TEDAŞ'ın genel aydınlatma kapsamında elektrik enerjisini TETAŞ'tan tedarik ederek ilgili abonelere fatura etmesi,

öngörülmektedir.

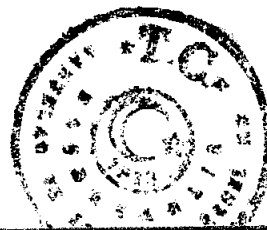
Çalışma hayatına yönelik olarak yapılan düzenlemelerle;

-Mevsimlik tarım işçilerinin, fiilen çalıştıkları alanlarda kimlik bildirimlerinin alınması,

-İşsizlik ödeneğinin halihazırda ayın sonunda yapılması yönündeki uygulamadan vazgeçilerek, ödemenin her ayın beşinde yapılması,

-İlköğretim, ilkökul ve ortaokul mezunu olan ve hizmetli unvanında istihdam edilen gazilerin mağduriyetlerinin giderilebilmesi için "memur" unvanlı kadrolara atanabilmesi,

-Terörle Mücadele Kanunu kapsamında istihdam hak sahipliğinde halihazırda kırkbeş olan yaş sınırının aranmaması, anne, baba ve kardeşlerin istihdam hakkını kullanmaması durumunda bu hakkın şehidin eşi veya çocuklarınca kullanabilmesi,

-Büyük endüstriyel kazaların önlenmesine yönelik olarak ilgili kurumların sorumluluklarının tanımlanması,
sağlanmaktadır.

Diğer taraftan Tasarı ile;

-Liman idari sahasında can, mal ve çevresel risk taşıyan veya seyir ve seferin selametine engel olabilecek suret ve vaziyette karaya oturmuş, yarı batık veya batık halde yahut terk edilmiş veya atıl halde bulunan gemilerin kaldırılması,

-Sivil havacılık güvenliğine ilişkin Milli Sivil Havacılık Güvenlik Kurulunun kurulması,

-Havalimanlarında terk edilmiş olan hava araçlarının kaldırılmasının sağlanması,

-Vakıf taşınmazlarının kira sözleşme süresinin on yıla çıkarılması,

-Türk Patent ve Marka Kurumunun, Bakanlar Kurulu kararı ile yurtiçinde veya yurtdışında şirket kurabilmesi, kurulmuş şirketlere ortak olması,

-Organize sanayi bölgesinde bağımsız bölüm oluşturularak kiraya verilen tesislerin sahiplerinin müktesep haklarının korunması,

-Sanayi sitelerinin dönüşümlerinin hızlandırılması, kurulacak sanayi sitelerinin ekonomiye kazandırılması ve sanayi sitelerinin arazi teminlerinin kolaylaştırılması amacıyla Hazine mülkiyetinde bulunan arazilerin değerlendirilmesi,

-Sanayici niteliğindeki bir işletmenin üretimi sonucunda nihai sanayi malı hüviyetine kavuşmuş bir ürünün alım veya satımının ticaret borsası tesciline tabi olmaması ve dolayısıyla muamele tescil ücreti ödenmemesi,

-Vakfiyelerde yer alan hayır şartlarını gerçekleştirmek üzere yurtdışındaki ihtiyaç sahiplerine yardım edilmesini sağlamak için yurtdışında kurulu tüzel kişilere şartlı ve şartsız yardım yapılabilmesi,

-Toplulaştırma uygulamalarında elbirliği mülkiyetin paylı mülkiyete dönüştürülmesi,

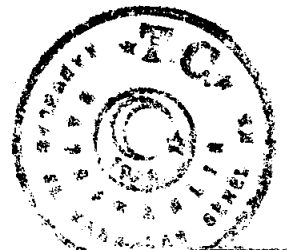
-Tapu kayıtlarında yapılan hisse hatalarının uygulayıcı kuruluş tarafından resen düzeltilmesi,

-Tarım arazilerinin zorunlu hallerde tarım dışı kullanımına ilişkin mevzuattaki farklılıkların giderilmesi ile yapılan arazi toplulaştırma çalışmalarında yol, kanal gibi ortak kullanım alanı olarak ayrılan yerlerde bulunan mahsul ve mütemmim cüzlerin bedellerinin ödenmesinde karşılaşılan sorunların giderilmesi,

-Bakım ihtiyacı olan engelliler için özel bakım merkezlerinde sunulacak bakım hizmeti karşılığı belirlenecek kişi başı aylık bakım ücreti tutarı ile evde bakımına destek verilecek engelliler için verilecek aylık sosyal yardım tutarının Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından müştereken belirlenmesi,

-Tüketicinin korunmasına ilişkin mevzuatta yer alan ceza üst sınırına ilişkin tutar ve oranların ölçülülük ve caydırıcılık ilkeleri gözetilerek azaltılması,

-Belediyelerin meclis kararıyla mabetlerin yanısıra eğitim kurumlarına, yurtlara, okul pansiyonlarına ve hastanelere de indirimli bedelle ya da ücretsiz olarak içme ve kullanma suyu verebilmesi ve kamu kurum ve kuruluşlarına uygulanan su tarifelere sınır getirilmesi, amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde ile, 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun ek 37 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle Hazine payı, evrensel hizmet katkı payı ve Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun masraflarına katkı payı uygulamasında tereddütlere ve ihtilaflara neden olan hususları çözüme kavuşturacak yeni bir sistem kurulması amaçlanmaktadır.

Bu kapsamda maddede yapılan düzenlemelerle;

-İmtiyaz sözleşmeleri kapsamında yetkilendirilen işletmecilerin ödemekle yükümlü olduğu Kurum masraflarına katkı payının matrahı, işletmecilerin yıllık net satışları olarak belirlenmiştir.

-Üzerinden mükerrer Hazine payı ödenmesini önlemek maksadıyla, faturanın şeklinde veya içeriğinde (müşteri bilgileri, işin nevi, miktarı, fiyatı ve tutarı, gibi) veya hizmetin ilişkin olduğu dönemin belirlenmesinde yapılan hatalar ya da mükerrer düzenlenen faturalar nedeniyle aynı yıl içinde düzeltmeye konu edilen kayıtlarda yer alan bedeller, Hazine payı matrahı dışına çıkarılmıştır.

-Halihazırda, imtiyaz sözleşmelerinin tarafı olmamasına rağmen Hazine Müsteşarlığı tarafından takip ve tahsil edilen Hazine payı, yapılan düzenlemeler neticesinde Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası nezdinde açılacak hesabına ödenecek ve söz konusu hesapta yer alan bakiyenin tamamı, 5369 sayılı Evrensel Hizmet Kanunundaki hükümler saklı kalmak kaydıyla, yatırıldığı günü takip eden ilk işgünü mesai bitimine kadar Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına aktarılacaktır.

-Hazine payı, evrensel hizmet katkı payı ve Kurum masraflarına katkı payının süresinde ödenmemesi durumunda, 6183 sayılı Kanun hükümleri uyarınca söz konusu tutarların ilgili vergi dairesince takip ve tahsil edilebilmesi imkânı sağlanmaktadır.

-Hazine payının süresinde ve tam olarak ödenmesini sağlamak için, uygulanmakta olan ceza 406 sayılı Kanunun ek 37 nci maddesinde düzenlenmiş ve bu kapsamda eksik ödeme halinde eksik ödeme tutarı kadar cezai şart ödenmesi öngörülmektedir.

-Hazine payının matrahı olan "brüt satışlar" tanımından doğan tereddütleri ortadan kaldırmak maksadıyla 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca yayımlanan düzenlemelere atıf yapılmış ve görüş isteyebilme hakkı ile işletmecilerin Hazine payını hesaplamasına yönelik tereddütlerini gidermesinin yolu açılmaktadır.

-Kurum masraflarına katkı payının matrahını oluşturan net satışlar ibaresinde ne anlaşılması gerektiği açıkça tanımlanmaktadır.

-Hazine payının doğru ödenip ödenmediğinin tespitine yönelik denetimlerin Maliye Bakanlığı tarafından yapılması, denetimlerin belli süreler içinde tamamlanması ve denetimler sonucunda tespit edilen Hazine payı ile cezai şart için uzlaşma yapılabilmesine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

-Kurum tarafından tahakkuk ettirilen cezai şartın Kuruma ödeneceği ve süresinde ödenmeyen cezai şartın da 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil edilerek Kurum hesabına aktarılacağı düzenlenmektedir.

MADDE 2- Madde ile, 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununa geçici madde eklenmek suretiyle elektronik haberleşme sektöründe yaşanan ihtilafların giderilmesi ve kamu alacağının bir an önce tahsili amacıyla Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu tarafından imtiyaz sözleşmeleri veya sayısı sınırlandırılmış kullanım hakkı ile yetkilendirilmiş olan işletmecilerin, gerek ihtilaflı gerekse inceleme aşamasında bulunan Hazine payı, evrensel hizmet katkı payı, Kurum masraflarına katkı payı, telsiz ücretleri ve bu kapsamda taraflar arasında imzalanmış olan sözleşme ve protokoller uyarınca tahakkuk ettirilen cezai şart ve

gecikme zammı ya da gecikme faizi alacakları ile yargılama giderlerine yönelik yapılandırma hükümlerinin düzenlenmesi öngörülmektedir.

Bu kapsamda maddenin;

-Birinci fıkrasında, maddenin kapsamı düzenlenmekte ve maddede yer alan bazı terimler tanımlanmaktadır.

-İkinci fıkrasında, maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ihtilafı olan Hazine payı, evrensel hizmet katkı payı, Kurum masraflarına katkı payı ve telsiz ücreti alacakları ile bu alacaklara bağlı gecikme faizi ve gecikme zammı gibi fer'i alacakların yapılandırılmasına ilişkin hükümler yer almaktadır.

-Üçüncü fıkrasında, maddenin yürürlük tarihine kadar incelemesi devam eden ya da henüz başlanmamış olan dönemlere ilişkin hususlar düzenlenmektedir.

-Dördüncü fıkrasında, başvuru koşulları ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer ortak hükümlere yer verilmektedir.

-Beşinci fıkrasıyla, maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamı dışında kalmakla birlikte, Kurum tarafından yetkilendirilmiş diğer tüm işletmeciler ve hizmet sağlayıcıların, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığına ve Kuruma olan mali yükümlülüklerine ilişkin olarak da söz konusu Kanun hükümlerinden yararlanmalarına imkân tanınmaktadır.

-Altıncı fıkrasıyla, bu madde kapsamına giren alacaklara karşılık tahsil edilmiş tutarların bu maddeye dayanılarak red ve iadesinin yapılmayacağı düzenlenmektedir.

-Yedinci fıkrasıyla, bu madde kapsamında tahsil edilecek tutarların hesaplanmasında ilgili idarelerin kayıtlarının esas alınacağı düzenlenmektedir.

-Sekizinci fıkrasıyla, bu maddenin üçüncü ve dördüncü fıkralarında düzenlenen süreleri üç katına kadar uzatmaya Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yetkili kılınmaktadır.

-Dokuzuncu fıkrasıyla, bu madde kapsamındaki alacakların bütçenin gelir ve gider hesaplarıyla ilişkilendirmeksizin terkin edilmesine Maliye Bakanı, Kurum alacakları bakımından ise Kurum yetkili kılınmaktadır.

-Onuncu fıkrasıyla, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı ve Kurumun görüşü alınarak Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yetkili kılınmaktadır.

MADDE 3- Madde ile, 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun değiştirilerek yeniden düzenlenen ek 37 nci maddesindeki hükümleri içeren ek 36 ncı maddesi yürürlükten kaldırılarak mükerrerliğin önlenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 4- 442 sayılı Köy Kanununa eklenmesi öngörülen geçici madde ile, anılan Kanunun ek 13 üncü maddesi uyarınca köy yerleşim alanlarında bulunan ve köyde ikamet eden ve köy nüfusuna kayıtlı olup evi bulunmayan ihtiyaç sahiplerine satılan taşınmazlar üzerinde 31/12/2020 tarihine kadar çeşitli nedenlerle bina yapmayanlara ya da taksitlerini ödemeyenlere ilave süre vermek suretiyle bu vatandaşlarımızın satın aldıkları taşınmazları üzerinde bina yapmalarına ve taksitlerini ödemelerine imkân sağlanmak suretiyle bu vatandaşlarımızın mağduriyetlerinin önlenmesi ve verilen bu süre içerisinde de bina yapılmaması veya taksitlerin ödenmemesi durumunda bu taşınmazların köy tüzel kişiliği adına, tüzel kişiliğini kaybeden köylerde ise ilgili belediye adına resen tapuda tescil edilmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca, 31/12/2020 tarihinden önce ek 13 üncü maddede belirtilen süreleri dolacak olan hak sahiplerinin bu süreleri de 31/12/2020 tarihine kadar uzatılmaktadır.

MADDE 5- 618 sayılı Limanlar Kanununda, batık gemilere ilişkin düzenlemeler bulunmasına rağmen, batık olmayan ancak karaya oturmuş, yarı batık halde bulunan gemiler ile terk edilmiş veya atıl halde bulunan gemilerin buldukları yerden kaldırılması hususunda herhangi bir düzenleme bulunmamaktadır. 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 1386 ncı maddesi, üzerinde haciz bulunan gemilerin tehlike teşkil etmesi durumunda vaktinden evvel satılabilmesi için liman başkanına icra mahkemelerine başvurma yetkisi vermiş olsa da satış işlemlerinin oldukça uzun sürmesi mevcut düzenleme ile öngörülen amaca ulaşmaya engel olmaktadır.

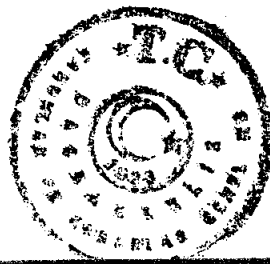
Belirtilen kanuni boşluk ve hacizli gemilerin satış işlemlerinin sonuçlandırılmaması ülkemizde “terk edilmiş gemiler” ya da sahibi belli olsa bile “üzerinde takyidat bulunan terk edilmiş gemiler” sorununu ortaya çıkarmıştır. Bu gemiler çoğu zaman yıllarca limanlarda beklemekte ve potansiyel olarak çevresel risk taşımaktadır. Bahsi geçen gemilerin, arz ettiği riskler nedeniyle bir an önce satışının sağlanması ve onarılarak veya hurda haline getirilerek tekrar ekonomiye kazandırılması gerekmektedir.

Terk edilmiş gemiler, gemide bulunan gemiadamı sayısının liman başkanlığı tarafından belirlenen asgari gemiadamı sayısından az olan gemileri; atıl gemiler ise emniyete ilişkin tüm belgelerinin süresi geçmiş, havuzlama süresi dolmuş, ticari faaliyette bulunmayan gemileri ifade etmektedir.

Enkaz halde bulunan gemiler bakımından ise 2007 tarihli Enkaz Kaldırmaya Dair Uluslararası Nairobi Konvansiyonu, devletin egemenlik hakkına dayanarak bu enkazların donatanına gemiyi bulunduğu yerden kaldırması, kaldırılmaması halinde ise devlet tarafından kaldırılacağına ilişkin hükümler getirmiştir. Bugün birçok sahil devleti de seyre engel veya tehlike oluşturduğu değerlendirilen hatta böyle bir problem oluşturmasa dahi herhangi bir enkazın kaldırılmasını talep edebilmektedir. Bu talep, genel olarak kanuni bağlayıcılığı olan kaldırma emri şeklinde olmaktadır. Düzenleme ile, uluslararası mevzuatta bulunan yetkinin 618 sayılı Kanunda da yer alması amaçlanmaktadır.

Madde ile, liman başkanı, can, mal ve çevresel risk taşıyan veya seyir ve seferin selametine engel olabilecek suret ve vaziyette bulunan gemiler hakkında, gemi batık veya yarı batık ise çıkarılması, diğer durumlarda ise gemiyi güvenli bir yere kaldırılması için geminin donatanına veya kaptanına kırkbeş güne kadar süre verecek, bu süre içinde talimat yerine getirilmediği takdirde, bu gemileri veya eşyasını çıkarmaya, çıkarttırmaya, bulunduğu yerden kaldırmaya, kaldırtmaya, imha ettirmeye ve satmaya yetkili olacaktır. Liman başkanı tarafından gerçekleştirilecek satışa ilişkin usul ve esaslar Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı tarafından düzenlenecektir. Satıştan elde edilen gelirden liman başkanlığı tarafından yapılan masraflar düşüldükten sonra artan tutar Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Döner Sermaye İşletmesi nezdinde açılacak emanet nitelikli hesaplarda izlenecektir. Geminin eşyası ifadesine geminin yükü, yağı ve yakıtı da dahildir.

Düzenlemenin üçüncü fıkrasına göre liman idari sahasında bulunan gemilerin, seyir, can, mal, çevre güvenliği ve emniyet bakımından ciddi tehlike oluşturabileceği durumlarda, birinci fıkradaki bildirimler yapılmadan ve süreler beklenmeden, gemi veya deniz aracı hakkında herhangi bir mahkeme kararı, adli veya idari tedbir olsa dahi liman başkanı, her türlü tedbiri almak hususunda yetkili olacaktır. Örneğin, üzerinde ihtiyati veya kesin haciz kararı veya bir başka nedenle seferden men kararı olan gemi, kötü hava şartlarında can, mal, seyir ve çevre güvenliği açısından risk teşkil ediyorsa, tedbiren güvenli bir yere nakli sağlanabilecek yahut terk edilmiş bir geminin yakıtı denize sızıyorsa yakıtının nakli sağlanabilecektir. Liman başkanı, alınan tedbirlerin devamında geminin satışı için birinci ve ikinci fıkra uyarınca gereken işlemleri yapmaya devam edebilecektir.

MADDE 6- Madde ile, 5659 sayılı Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü Kuruluş Kanununun ek 1 inci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle Atatürk Orman Çiftliği arazilerinin onaylı imar planlarında görülen hayvanat bahçesinin, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının uygun görüşü üzerine Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü ile Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı arasında yapılacak bir protokolle Ankara Büyükşehir Belediyesi lehine tesis edilen intifa hakkı süresinin otuz yıla kadar çıkarılması amaçlanmaktadır.

MADDE 7- 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 44 üncü maddesi ile CD, DVD, ses kaseti gibi taşıyıcı materyaller ile fikir ve sanat eserlerinin çoğaltılmasına yarayan her türlü teknik cihazı imal ve ithal eden gerçek ve tüzel kişilerden, yüzde 3'ü geçmemek üzere Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenen oranlar çerçevesinde kesinti yapılmakta ve bu tutarların dörtte biri genel bütçeye, dörtte üçü ise Kültür ve Turizm Bakanlığında oluşturulan özel hesaba aktarılmaktadır. Söz konusu özel hesapta biriken tutar, Bakanlıkça fikri mülkiyet sisteminin güçlendirilmesi ile kültürel ve sanatsal faaliyetlerin yürütülmesi amacıyla kullanılmaktadır.

Madde ile, 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun ortaya koyduğu temel ilkeler çerçevesinde; Hazine birliğini gerçekleştirmek amacıyla tüm gelir ve giderlerin bütçede yer almasını sağlamak, bütçe dışı harcama alanlarını sınırlandırmak, kaynakların etkili, ekonomik ve verimli kullanılmasını sağlayacak sağlıklı bir hesap verme mekanizması oluşturmak ve kamu mali yönetimini bütçe hakkına uygun bir şekilde yürütmek amacıyla özel hesap uygulaması sonlandırılarak bu kapsamdaki hizmetlerin finansmanının Kültür ve Turizm Bakanlığı bütçesinden karşılanması amaçlanmaktadır.

MADDE 8- Madde ile, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 22/A maddesi yeniden düzenlenmektedir.

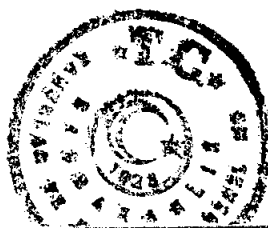
6183 sayılı Kanuna 2008 yılında eklenen 22/A maddesi ile kamu alacaklarının tahsilatını hızlandırmak amacıyla bazı ödeme ve işlemler sırasında Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerine vadesi geçmiş borcun bulunmadığına ilişkin belge arama zorunluğu getirilmesine ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Düzenleme ile 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesinin kapsamında yer alan ödeme ve işlemlere ek olarak kamu tüzel kişiliğini haiz kurum ve kuruluşların istisna kapsamında olanlar dahil mal veya hizmet alımları ile yapım işleri nedeniyle hak sahiplerine yapacakları ödemeler de kapsama alınmaktadır. Meslek kuruluşları ile vakıf üniversiteleri ise yeni düzenlemenin kapsamı dışında tutulmuştur.

Diğer taraftan, hak sahiplerine yapılacak ödemeler sırasında tahsil dairelerine olan borçların resen kesilmesi yönünde Maliye Bakanına yetki verilmektedir. Bakan bu yetkisini asgari tutar ve/veya oran belirlemek suretiyle de kullanabilecektir.

Madde kapsamında kesinti zorunluluğu getirilen ödemeler için işçi ücreti alacaklarının öncelik hakkı korunmuş ve alacağın devrine ilişkin yapılacak her türlü devir, temlik ve el değiştirme işlemlerinin, tahsil dairelerine vadesi geçmiş borcu karşılayacak kısım ayrıldıktan sonra kalan kısım üzerinde hüküm ifade edeceği yönünde düzenleme yapılmıştır.

Ayrıca, yapılacak ödemeden Sosyal Güvenlik Kurumu alacakları için 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 90 ıncı maddesi uyarınca, tahsil dairesi alacakları için de 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi gereğince kesinti yapılması gerektiği durumlarda, iki kamu idaresinin alacaklarına karşılık garameten pay ayrılması esası getirilmiştir.

MADDE 9- Madde ile, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 41 inci maddesinde ibare değişiklikleri yapılmaktadır.

Kamu alacaklarının bankacılık sisteminin geliştirdiği araçlarla da ödenmesi imkânı 6183 sayılı Kanunun 41 inci maddesinde düzenlenmiştir. Mevcut maddede kamu alacaklarının yurtiçi ve yurtdışı bankaların kredi kartlarıyla ödenmesinde bankaların katlanacakları giderlerin karşılanması için komisyon alınabileceği düzenlenmiş olmasına rağmen, banka kartı ve benzeri kartların kullanımı nedeniyle komisyon alınacağı düzenlenmemiştir.

Öngörülen düzenleme ile, kamu alacaklarının yurtdışında bulunan vatandaşlarımız veya yabancı uyruklu kişiler tarafından yurtdışı bankaların banka kartı ve benzeri kartları ile ödenmesinde aracılık yapacak yurtiçi bankaların, katlanacağı giderler için komisyon alabilmelerine imkân sağlanmaktadır.

MADDE 10- Madde ile, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun;

-İhtiyati hacze ilişkin dava açma süresinin düzenlendiği 15 inci maddesinde yer alan 7 günlük süre 15 güne çıkarılmaktadır.

-Ödeme emri ile amme borçlusuna borcun 7 gün içerisinde ödenmesi veya mal bildiriminde bulunulması yönünde bildirimde bulunulacağını belirten hükümlerin yer aldığı 55 inci maddesinde öngörülen 7 günlük süre 15 güne çıkarılmaktadır. Ayrıca, borcunu vadesinde ödemeyenlere ait malları elinde bulunduran üçüncü şahıslardan bu malları tahsil dairelerine bildirmeleri için belirlenmiş olan 7 günlük süre de 15 gün olarak yeniden düzenlenmektedir.

-56 ncı maddesinde yer alan teminatlı alacakların paraya çevrilmesinden önce borçluya yapılan tebliğ ile verilen 7 günlük ödeme süresi 15 güne çıkarılmaktadır.

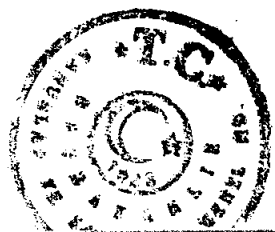
-58 inci maddesinin birinci ve yedinci fıkralarında yer alan ödeme emrine karşı dava açma ve davası reddedilenler için mal bildiriminde bulunma süreleri 7 günden 15 güne çıkarılmaktadır.

-60 inci maddesinde yer alan mal bildiriminde bulunmayanlar hakkında uygulanacak hapsen tazyik kararı alınması için geçmesi gereken 7 günlük süre 15 güne çıkarılmaktadır.

MADDE 11- 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun mevcut 39 uncu maddesinin birinci fıkrasının; (a) bendine göre her nevi mobil elektronik haberleşme işletmeciliği kapsamındaki (ön ödemeli hatlara yüklemeler için yapılan satışlar dahil) tesis, devir, nakil ve haberleşme hizmetleri %25, (b) bendine göre radyo ve televizyon yayınlarının uydu platformu ve kablo ortamından iletilmesine ilişkin hizmetler %15, (c) bendine göre kablolu, kablosuz ve mobil internet servis sağlayıcılığı hizmeti %5, (d) bendine göre (a), (b) ve (c) bentleri kapsamına girmeyen diğer elektronik haberleşme hizmetleri %15 oranında özel iletişim vergisine tabidir.

Teknolojik gelişmelere bağlı olarak, başta data (internet) olmak üzere elektronik haberleşme hizmetlerinin kullanımı her alanda artmaktadır. Günümüzde elektronik haberleşme hizmetlerinin (konuşma, internet, yayıncılık gibi) aynı iletişim araçları üzerinden birbirinden ayırtılamayacak şekilde bağlantılı olarak ya da bir paket halinde sunulması yaygın bir uygulama haline gelmiştir.

6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesinde yapılan düzenleme ile, özel iletişim vergisi oranları her bir hizmet için %7,5 olarak aynı oranda belirlenmekte ve böylece uygulamada kolaylık sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 12- Madde ile, 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle işlemin yapıldığı yere bakılmaksızın vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri sonucu lehe alınan paraların banka ve sigorta muameleleri vergisinden istisna edilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 13- Madde ile, 7258 sayılı Futbol ve Diğer Spor Müsabakalarında Bahis ve Şans Oyunları Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle bayiliklere ilişkin ibareler madde metninden çıkarılarak (ç) alt bendine eklenmekte, böylece bayiliklerin verilmesine ilişkin tereddütlerin giderilmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca sabit bayilik verilmesi işlemlerinin özel hukuk tüzel kişilerine yaptırılabilmesi için mevzuat değişikliği yapılarak bayilik verme işlemlerinin tamamının veya bir kısmının Başbayı tarafından gerçekleştirilebilmesine imkân sağlanmaktadır.

MADDE 14- Madde ile, 5602 sayılı Kanunda tanımlanan şans oyunları ile gerçek ve tüzel kişilerce düzenlenen yarışma ve çekilişlerde kazanılan ikramiyeler için uygulanan %10 nispetindeki veraset ve intikal vergisi oranının %20 olarak uygulanması amaçlanmaktadır.

MADDE 15- Madde ile, gayrimenkul sermaye iratlarına yönelik olarak mükelleflerin gerçek giderlerine karşılık olmak üzere hasılatlarının %25'i oranında uygulanmakta olan götürü gider oranı %15'e düşürülmektedir.

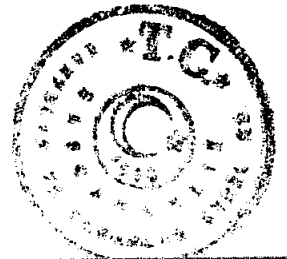
Böylece, mükelleflerin gerçek gider yöntemini daha fazla benimsemesi özendirilerek belge düzeninin yerleşmesi teşvik edilmekte ve kayıtlı ekonomiye geçiş hızlandırılmaktadır.

MADDE 16- Madde ile tam mükellef kurumların ilgili hesap dönemlerinde elde ettikleri kurum kazançlarından kurumlar vergisi ödendikten sonra kalan dağıtılabilir kârlarının sermayeye eklenmesi teşvik edilmekte ve kurumların mali yapılarının güçlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Bu kapsamda, elde edildiği hesap dönemine ilişkin kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken ayı izleyen ikinci ayın sonuna kadar sermayeye eklenmeyen ve/veya kar dağıtımına da konu edilmeyen dağıtılabilir kurum kazançlarından kurum bünyesinde tevkifat yapılması yönünde düzenleme yapılmaktadır.

Madde ile getirilen düzenleme kapsamında tevkifata tabi tutulduktan sonra söz konusu kazançların; sermayeye eklenmesi halinde, bu düzenleme uyarınca yapılan tevkifatın sermayeye eklenen kazançta isabet eden kısmının red ve iade olunacağı, dağıtımına tabi tutulması halinde ise dağıtılan kazançlar üzerinden bu düzenleme uyarınca yapılan tevkifatın bu kazançlar üzerinden kar dağıtımına bağlı olarak 193 sayılı Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının 6/b-i ve 6/b-ii bentleri ile 5520 sayılı Kanunun 15 ve 30 uncu maddeleri gereğince yapılan tevkifata mahsup edileceği, mahsuba konu tutarın kar dağıtımına bağlı olarak hesaplanan vergiden fazla olması halinde fark tutarın veya hesaplanan verginin bulunmaması halinde dağıtılan kazançta isabet eden tevkifat tutarının kuruma red ve iade olunacağı düzenlenmektedir.

MADDE 17- Madde ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde yer alan "% 27"oranı "% 30" şeklinde değiştirilmekte ve gelir vergisi tarifesinin dördüncü gelir dilimi buna göre revize edilmektedir.

MADDE 18- Madde ile, hizmet erbabının bir kısmının ücretlerinin 2017 yılı Eylül, Ekim, Kasım ve Aralık aylarında 1.404,06 TL'nin altına düşmesi nedeniyle, ücretlerinde meydana gelen azalışı telafi etmek amacıyla 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa geçici bir madde ilave edilmesi öngörülmektedir.

2017 yılının Ocak ayından itibaren asgari ücretlilere asgari ücret tespit komisyonunun belirlediği brüt asgari ücret tutarı üzerinden yasal kesintiler yapıldıktan sonra asgari geçim indirimi uygulanmak suretiyle bekâr ve çocuksuz olan asgari ücretliye 1.404,06 TL net ücret ödenmesi sağlanmıştır.

Önerilen düzenlemede, bekâr ve çocuksuz bir asgari ücretlinin durumu esas alınmak suretiyle, gerek bu durumdaki ücretlilerin gerekse net ücreti 1.404,06 TL'nin altına düşecek diğer ücretlilerin elde edecekleri net ücretleri 1.404,06 TL'ye tamamlayacak şekilde ilave asgari geçim indirimi sağlanmaktadır.

Bu maddenin yayımı tarihinden önce birinci fıkra hükmünde yer alan esaslara göre ilave asgari geçim indirimi uygulanamaması nedeniyle çalışanlarca fazla ödenen vergilerin maddenin yayımı tarihinden sonra verilecek muhtasar beyannameler üzerinde hesaplanan vergiden mahsup edilmek suretiyle çalışanlara ödenmek üzere vergi sorumlularına reddolunması sağlanmaktadır.

Ayrıca, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar ile mahsup şekli ve dönemini belirleme hususunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

MADDE 19- Madde ile, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 101 inci maddesinde yer alan bilinen adresler yeniden düzenlenmekte, işi bırakma bildirimlerinde, vergi mahkemesindeki dava açma dilekçelerinde, cevaplarında ve benzeri belgelerde yer alan adresler bilinen adres olmaktan çıkarılarak mükelleflerin MERNİS kayıtlarında yer alan yerleşim yeri adresleri bilinen adresler arasına alınmaktadır. Ayrıca, tebligatın hangi durumlarda hangi adreslere ve kimlere yapılacağına ilişkin hususlarda düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 20- Madde ile, tebliğ evrakının teslimini düzenleyen 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 102 nci maddesi değiştirilmekte ve geçici ayrılmalar da dahil olmak üzere, tebliğ yapılacak olanların işyerlerinde veya yerleşim yerlerinde bulunamaması halinde tebliğin nasıl yapılacağı hususu düzenlenmektedir.

Bu çerçevede, mükellefin işyeri adresinde bulunamaması halinde MERNİS'te kayıtlı yerleşim yeri adresine gidilmesi esas getirilmekte ve 7201 sayılı Tebligat Kanununda yer alan kapıya yapıştırma usulüyle tebligata ilişkin benzer düzenlemeye 213 sayılı Kanunda da yer verilmektedir.

MADDE 21- Madde ile, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 103 üncü maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle tebliğin ilan edilme halleri arasına, MERNİS'te kayıtlı yerleşim yeri adresi bulunmaması hali eklenmektedir.

MADDE 22- Madde ile, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 257 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle vergiye gönüllü uyumun artırılması amacıyla mükelleflere verilen hizmetlerin elektronik ortama taşınmasına ve vatandaşların vergi dairelerine gitmeksizin iş ve işlemlerini elektronik ortamda yapabilmesine, ayrıca kayıt dışılıkla mücadelede etkinliğin artırılması kapsamında elektronik ticaretin kavranmasına yönelik olarak gerekli düzenlemeleri yapma hususunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Diğer taraftan madde ile, süresinden sonra verilen bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelere istinaden düzenlenen ihbarnamelerin mükellef, vergi sorumlusu veya

bunların elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verdiği gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda iletilebilmesine imkân sağlanmaktadır.

MADDE 23- MERNİS'te yer alan yerleşim yeri adresinin bilinen adresler arasına alınmasıyla birlikte bu adresin MERNİS üzerinden takibi mümkün bulunduğundan madde ile, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 157 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "veya ikamet" ibaresi yürürlükten kaldırılmak suretiyle mükelleflerin ikametgâh adresi değişikliklerini vergi dairelerine bildirme zorunluluğu kaldırılmaktadır.

MADDE 24- Kredi ve Yurtlar Kurumuna ait yurtlarda ihtiyaç sahibi öğrenciler öncelikli olarak barındırılmaktadır. Madde ile, 351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Kanununun 23 üncü maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle vergi muafiyeti tanınan vakıflar ile kamu yararına çalışan derneklere ait yükseköğretim yurtlarında barınan öğrenciler ve Kuruma ait yurtlarda barınan öğrenciler ayrıştırılarak ihtiyaç sahibi öğrencilerin eğitimlerini tamamlamaları için Kuruma ait yurtlardaki öğrencilerin barınmalarının önündeki süre kısıtı kaldırılarak barınmalarının devamının sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 25- Madde ile, 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 2 nci maddesine eklenen hükümlerle taşıtın teslimi, ilk iktisabı ve ithalinde, hesaplanacak özel tüketim vergisi hariç, katma değer vergisi matrahını oluşturan değerler taşıt değeri olarak tanımlanmaktadır.

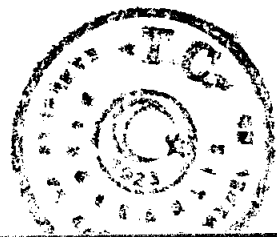
MADDE 26- Otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerlerinin vergilendirme usulü değiştirilerek mevcut vergilendirme ölçütlerine taşıt değeri de eklenmektedir. Mevcut tarife, 2017 yılı ve eski model taşıtlar için uygulanmak üzere geçici maddede (I/A) sayılı tarifede düzenlenmekte, 1.1.2018 tarihinden itibaren kayıt ve tescil edilen taşıtlar için ise (I) sayılı tarifede yapılan değişiklik uygulamaya konulmaktadır. Diğer taraftan motosikletlerin vergilendirilmesinde ölçütler değiştirilmemekte ve mevcut tarifede yer alan, "Taşıt Değeri" ve "Satır Numarası" sütunları olmaksızın, vergi tutarları korunmaktadır.

MADDE 27- Otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerlerinin vergilendirme usulünün bu Kanunla değiştirilmesine bağlı olarak Kanuna yeni eklenen (I/A) sayılı tarifenin, vergilendirme rejimine ilişkin ilgili maddelerde ibare değişiklikleri yapılmak suretiyle yer alması sağlanmaktadır.

MADDE 28- Madde ile, vergi miktarlarında olduğu gibi taşıt değerlerinin de her yıl yeniden değerlendirme oranında artırılmasına imkân sağlanmakta, Bakanlar Kuruluna taşıt değerlerini ayrı ayrı veya birlikte yeniden belirleme yetkisi verilmekte; ayrıca, bu hesaplamalardaki kusurların ne kadarının dikkate alınmayacağına ilişkin belirleme yapılmaktadır.

MADDE 29- Otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerlerinin vergilendirme usulünün Kanunla değiştirilmesine bağlı olarak mevcut tarifenin, 31/12/2017 tarihinden önce kayıt ve tescil edilmiş taşıtlar için uygulanmasını sağlamak üzere geçici madde düzenlenmektedir.

MADDE 30- Madde ile, 210 sayılı Değerli Kağıtlar Kanununun 3 üncü maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle değerli kağıtların Maliye Bakanlığının muvafakati ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları tarafından da hazırlanıp bastırılabilmesi veya elektronik belge olarak düzenlenebilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 31- Madde ile, 474 sayılı Gümrük Giriş Tarife Cetveli Hakkında Kanunun ekinde yer alan gümrük vergilerine ilişkin had ve nispetlerden "muaf" olarak belirlenenler "0" olarak değiştirilmiştir. Ayrıca Bakanlar Kuruluna, söz konusu Kanunun eki Gümrük Giriş Tarife Cetvelinde yer alan eşyaların gümrük vergisi had ve nispetlerini 50'ye kadar yükseltme, sıfıra kadar indirme veya Cetveldeki had ve nispetleri %50'sine kadar artırma yetkisi verilmektedir.

MADDE 32- Madde ile, 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun mükerrer 30 uncu maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle maktu ve nispi damga vergilerinin artırılması ve indirilmesine ilişkin Bakanlar Kuruluna verilen yetkinin, kağıt türleri itibarıyla birlikte veya ayrı ayrı kullanılmasına imkân sağlanmaktadır.

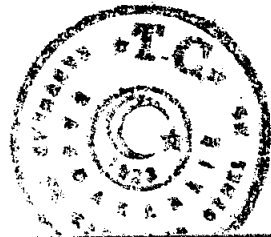
MADDE 33- Madde ile, 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tabloda değişiklik yapılmak suretiyle fıkra eklemek suretiyle kamu özel işbirliği projelerinin finansmanı için yurtdışında ihraç edilen menkul kıymet karşılığında fon temin etmek üzere kurulan özel amaçlı kuruluşların, bu fonları proje yüklenicisi firmalara kullandırmasına ilişkin olarak düzenlenen kağıtlar ile bunların teminatı ve geri ödenmesine ilişkin işlemler nedeniyle düzenlenen kağıtlara damga vergisi istisnası sağlanmak suretiyle finansman maliyetleri düşürülmektedir.

MADDE 34- Madde ile, 492 sayılı Harçlar Kanununun 123 üncü maddesine fıkra eklemek suretiyle kamu özel işbirliği projelerinin finansmanı için yurtdışında ihraç edilen menkul kıymet karşılığında fon temin etmek üzere kurulan özel amaçlı kuruluşların, bu fonları proje yüklenicisi firmalara kullandırmasına ilişkin işlemler ile bunların teminatı ve geri ödenmesine ilişkin işlemlerin yargı harçları dışındaki harçlardan istisna tutulmak suretiyle finansman maliyetlerinin azaltılması amaçlanmaktadır.

MADDE 35- 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin beşinci fıkrası uyarınca, transfer fiyatlandırması uygulamasında, ilişkili kişilerle yapılan mal ya da hizmet sunumunda uygulanacak fiyat veya bedelin tespitine ilişkin yöntemler, mükellefin talebi üzerine Maliye Bakanlığı ile anlaşarak belirlenebilmektedir. Madde ile, söz konusu anlaşmaların teşviki amacıyla 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (8) sayılı Tarifede yer alan ve anlaşma sürecinde ödenmesi gereken başvuru harcı ve yenileme harcı kaldırılmaktadır.

MADDE 36- Bir anonim şirket olarak Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının organları mülga Türk Ticaret Kanununun anonim şirketler için öngördüğü zorunlu organlar esas alınarak belirlenmiştir. 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununda ise denetleme kurulu (murakıpları) anonim şirketlerin organları arasından çıkarılmıştır. 6102 sayılı Kanun ile doğan bu hukuki duruma uyum sağlamak amacıyla 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun Denetleme Kuruluna ilişkin hükümleri yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 37- Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının temel amacı olan fiyat istikrarının sağlanması ile finansal sistemde istikrarı sağlayıcı ve para ve döviz piyasaları ile ilgili düzenleyici tedbirleri almak gibi birçok görevi; Bankanın sağlıklı, doğru, güncel ve sistemli olarak veri elde edebilmesini zaruri kılmaktadır. Bu bakımdan Bankanın, sadece bankalardan ve mali kuruluşlardan bilgi alması da yeterli olmayabilecektir. Örneğin reel sektörün yabancı para ile borçlanmasından kaynaklanan borçlanma ve kur riskinin bilinmesi, değerlendirilmesi de Bankanın amaç ve görevlerine hizmet edecektir.

Söz konusu nedenlerle madde ile, 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun mülga 44 üncü maddesi yeniden düzenlenmek suretiyle Bankaya, görevlerini yerine getirebilmek amacıyla gerçek ve tüzel kişilerden bilgi isteme yetkisi tanınmaktadır.

Bilgilerin kapsamı, toplanması ve izlenmesi yöntemi, derlenmesi, saklanması, paylaşılması, doğruluğunun denetimi sürecinde bağımsız denetimin de yer alması, gerektiğinde teknik danışmanlıktan da yararlanılması gibi uygulama ayrıntılarının belirlenmesi hususunda Bankaya yetki verilmektedir. Banka, bu madde gereğince topladığı bilgilerin doğruluğuna ilişkin denetimi doğrudan ilgililer nezdinde yapmayacak, söz konusu işlevi konunun niteliğine uygun olarak Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu tarafından yayımlanan Türkiye Muhasebe Standartlarına, kavramsal çerçevede yer alan muhasebe ilkelerine ve bunların ayrılmaz parçası olan yorumlara göre yapılacak bağımsız denetim vasıtasıyla gerçekleştirecektir.

Ayrıca uygulamada destek hizmeti kuruluşundan yararlanılması durumunda, bu kuruluşların çalışanlarına da Banka çalışanları ile aynı hukuki esaslar dahilinde sır saklama yükümlülüğü öngörülmektedir.

MADDE 38- Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasına verilen gerçek ve tüzel kişilerden bilgi isteme yetkisinin etkin, doğru, kamu yararına uygun sonuçlar vermesini sağlamak üzere madde ile, 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 68 inci maddesine fıkra eklemek suretiyle söz konusu bilgi ve belgelerin verilmemesi, gerçeğe aykırı verilmesi ya da usule uygun olmayan biçimde verilmesi fiilleri adli suç olarak düzenlenmektedir.

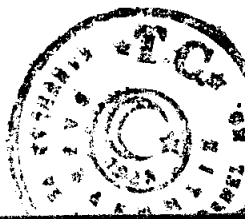
MADDE 39- Madde ile, 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununa geçici madde eklemek suretiyle maddenin yürürlüğe girdiği tarihte Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasında görevde bulunan Denetleme Kurulu üyelerinin, başka bir nedenle görevlerinin sona ermesi hali hariç, ilk Genel Kurul toplantısı bitimine kadar görev yapması hüküm altına alınmaktadır. Buna göre ilk Genel Kurul toplantısında Denetleme Kurulu raporunun okunması ve ilgili süreçlerin tamamlanması ile birlikte mevcut Denetleme Kurulu üyelerinin görevleri sona erecektir.

MADDE 40- Madde ile, 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun Denetleme Kuruluna ilişkin hükümler içeren 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi ile 23 üncü ve 24 üncü maddeleri yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 41- Madde ile, 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununa geçici madde eklemek suretiyle takdir komisyonlarınca 2018 yılı için takdir edilen asgari ölçüde arsa ve arazi metrekare birim değerlerinin, 2017 yılında uygulanan birim değerlerin belirli bir yüzdesini geçmemesi sağlanmaktadır. Takip eden 2019, 2020 ve 2021 yıllarında da bina ve arazi vergi değerlerinin hesabında 2018 yılı için esas alınan birim değerleri üzerinden işlem yapılması amaçlanmaktadır.

Ayrıca, emlak vergi değeri veya asgari ölçüde arsa ve arazi metrekare birim değerleri esas alınarak uygulanan vergi, harç ve diğer mali yükümlülüklerde de bu düzenleme ile belirlenen değerlerin dikkate alınacağı açıklanmaktadır.

MADDE 42- Mevsimlik Tarım İşçileri Bilgi Sistemi (e-METİP) kurulmasına yönelik çalışmalar Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca başlatılmış bulunmaktadır. Mevsimlik tarım işçileri çocukları ile birlikte değerlendirildiğinde Türkiye içinde sürekli olarak hareket eden yaklaşık bir milyon kişidir. Bu kişiler çalışmak amacıyla buldukları illerde kimlik

bildirimi yapmadığından, oniki ay hareket halinde olmalarına rağmen, kendi ikametlerinde görünmektedirler.

Madde ile, 1774 sayılı Kimlik Bildirme Kanununun 7 nci maddesine fıkra eklemek suretiyle e-METİP'in sürekli ve sağlıklı veri temini için mevsimlik tarım işçilerinin çalışmak amacıyla bulunduğu illerde yerleştiği alanlarda yalnızca kimlik numarasının alınmasının yeterli sayılması, ayrıca işverenin veya aile reisinin yapacağı bir bildirim aranmayarak kimlik bildirimini kolaylaştıracak bir uygulamaya imkân verilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 43- Madde ile, 2813 sayılı Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun Kuruluşuna İlişkin Kanunun 5 inci maddesine fıkra eklemek suretiyle Kurumun, Maliye Bakanlığının görüşlerini alarak hazırlayacağı usul ve esaslar çerçevesinde ve maddede düzenlenen esaslar dahilinde münhasıran Kurum alacaklarına (tahsiline aracılık ettiği alacaklar ile Hazine payına ilişkin cezai şart hariç) ve borçlarına ilişkin Kuruma uzlaşma yetkisi verilmektedir. Böylelikle, muhatapların yargısal yollara daha az başvurmasının sağlanması ve Kurum üzerindeki dava/takip yükünün azaltılması ile Kurum alacağının daha hızlı şekilde tahsil edilmesi amaçlanmaktadır.

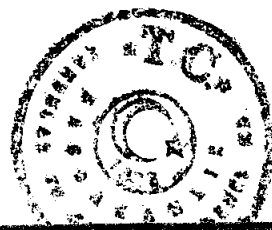
MADDE 44- Madde ile, 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun ek 7 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle bakıma ihtiyacı olan engellilere özel bakım merkezlerinde sunulacak bakım hizmetinin karşılığı olarak belirlenecek kişi başına verilecek aylık bakım ücreti ile bakıma ihtiyacı olan engellilerin evde bakımına destek için verilecek aylık sosyal yardım tutarının sosyal ve ekonomik gelişmeler de dikkate alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından müştereken belirlenmesi öngörülmektedir.

MADDE 45- 5737 sayılı Vakıflar Kanununa göre vakıflar ayrı ayrı özel hukuk tüzel kişiliğine sahiptir ve her birinin hesabı ayrı tutulmaktadır. Diğer kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilere ait kültür varlıklarının korunması ve değerlendirilmesinde Vakıflar Genel Müdürlüğünün yetkilendirilmesi, vakfiye şartlarına ve anılan Kanunun amacına uygun düşmemektedir. Madde ile, 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 10 uncu maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle Vakıflar Genel Müdürlüğünün sadece mazbut vakıflar ile temsilen yönetilen mülhak vakıflara ait kültür ve tabiat varlıklarının korunması ve değerlendirilmesi ile yetkili kılınmakta ve diğer kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerin mülkiyetinde bulunan taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarının korunma ve değerlendirilmesinin 2863 sayılı Kanuna uygun olarak kendileri tarafından sağlanmasına ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 46- 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanununun 40 ıncı maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle birinci ve ikinci fıkrayla, yine anılan maddede düzenlenen hususlara uyumlu olarak daha detaylı ve günün ihtiyaçlarına, uluslararası kurallara ve uygulamaya uygun bir düzenleme getirilmesi ile 5/6/1945 tarihli ve 4749 sayılı Kanunla uygun bulunan Şikago Sözleşmesinin 17 numaralı eki gereğince oluşturulması gereken Milli Sivil Havacılık Güvenlik Kurulunun kanuni dayanağının oluşturulması amaçlanmaktadır.

Ayrıca Uluslararası Sivil Havacılık Örgütü havacılık güvenliği alanında Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığını muhatap almakla birlikte Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı ile İçişleri Bakanlığı ve diğer kurum ve kuruluşlar ile koordineli bir şekilde sivil havacılık güvenlik yapılanmasının kurulması amaçlanmaktadır.

Havaalanında görevli bulunan havaalanı mülki idare amirlerinin havacılık güvenliğine ilişkin görev, yetki ve sorumluluklarının İçişleri Bakanlığının uygun görüşü üzerine

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenmesi öngörülmektedir.

Sivil havacılıkta karşılaşılabilecek yasadışı tehditlere karşı güvenlik ve risk değerlendirmesi yapmak amacıyla seyahat edecek kişilerin bilgilerinin toplanabilmesinin, işlenebilmesinin ve paylaşılmasının yasal dayanağını oluşturmak ve sorumlulukları belirlemek amaçlanmaktadır.

Ülkemiz hava araçlarında silahlı güvenlik görevlisi bulundurulması ve yabancı tescilli sivil hava araçlarında özel eğitilmiş ve silahlı güvenlik görevlileri bulundurulmasına, mütakabiliyet ilkesi çerçevesinde İçişleri Bakanlığınca izin verilmesi öngörülmektedir.

MADDE 47- Madde ile, 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanununa eklenmesi öngörülen ek maddeyle havaalanlarında bekleyen, malikleri ve/veya işleticilerine ulaşılamayan veya terk edilmiş olan hava araçlarının terkinin, satışı ve havaalanlarından kaldırılmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde ile ayrıca;

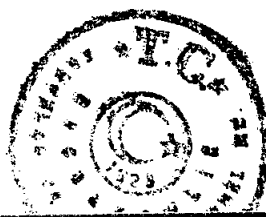
-Kaza durumlarında Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Kaza Araştırma ve İnceleme Kurulundan, diğer durumlarda Sivil Havacılık Genel Müdürlüğünden ve ihtiyaç duyulacak ilgili uzmanlardan oluşan ekip tarafından hava aracının itibari ya da fiili harabiyete uğradığına dair rapor verilmesi halinde ilgili hava aracı üzerindeki her türlü vergi borcu ve gümrük mevzuatından doğan yükümlülükler ile diğer takyidatlara bakılmaksızın sicilden terkinin yapılarak hurdaya ayrılacağı,

-Hurdaya ayrılan hava araçlarının, Sivil Havacılık Genel Müdürlüğünün ruhsatlandığı havaalanı işleticisi tarafından açık artırma usulü ile satılarak bedelden konma konaklama bedeli alınmaksızın ilan, terkin, satışa ilişkin masraflar düşüldükten sonra kalan bedel bir kamu bankasında açılacak hesaba depo edileceği, hava araçları üzerinde bulunan ipotek, haciz ve mevcut takyidatların bu bedel üzerinden devam edeceği, alacakların tasfiyesinden sonra kalan miktarın satıştan itibaren beş yıl içinde hak sahiplerinin müracaatları halinde ilgililerine iade edileceği, beş yıl içinde herhangi bir müracaatın olmaması halinde söz konusu bedelin Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü bütçesine gelir kaydedileceği, düzenlenmektedir.

MADDE 48- Madde ile, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 9 uncu maddesinde değişiklik yapmak suretiyle Türkiye’de ikametgâhı, işyeri, kanuni merkezi ve iş merkezi bulunmayanlar tarafından katma değer vergisi mükellefi olmayan gerçek kişilere elektronik ortamda sunulan hizmetlere ilişkin katma değer vergisinin, Avrupa Birliği uygulamalarına benzer şekilde, bu hizmeti sunanlar tarafından beyan edilip ödenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 49- Madde ile, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle cep telefonu abonelerinin yurtdışında yaptıkları kullanımlara ilişkin yurtdışında bulunan operatör tarafından, yurtiçindeki operatöre verilen roaming hizmetine ilişkin bedel ile bu bedelin yurtiçindeki operatör tarafından aboneye yansıtılması, katma değer vergisinden istisna edilmektedir. Dolayısıyla söz konusu hizmetlere ilişkin bedeller, 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesindeki hüküm gereğince özel iletişim vergisinden de istisna olacaktır.

Ayrıca, bankalara borçlu olanların ve kefillerinin borçlarına karşılık taşınmaz ve iştirak hisselerinin bankalara devir ve teslimlerinde tanınan katma değer vergisi istisnası, finansal kiralama ve finansman şirketlerine yapılan devir ve teslimlerde de sağlanmaktadır.

MADDE 50- Madde ile, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun geçici 37 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle imalat sanayii yatırımları üzerindeki katma değer vergisinden kaynaklı finansman yükünü gidermek amacıyla bu yatırımlar nedeniyle 2017 yılında yapılacak inşaat harcamaları dolayısıyla yüklenilecek katma değer vergisinin iadesi uygulamasının 2018 yılında da sürdürülmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 51- Yurtiçi üretimin ve katma değer artırılması, teknoloji kazanımının sağlanması, daha önce yurtiçinde üretimi bulunmayan ürünlerin üretilmesi, yeni teknoloji ve ürünlere yönelik araştırma-geliştirme faaliyetlerinin sürdürülmesi ve bilgi toplumuna geçişi amaçlayan Eğitimde Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi İyileştirme Hareketi (FATİH) Projesi kapsamında Millî Eğitim Bakanlığınca yapılacak mal ve hizmet alımlarının maliyetlerinin bir kısmını vergi ve benzeri mali yükümlülükler oluşturmaktadır.

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununa eklenen geçici maddeyle, Eğitimde Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi İyileştirme Hareketi (FATİH) Projesi kapsamında yapılan mal ve hizmet alımlarına ilişkin başta katma değer vergisi olmak üzere, diğer vergi ve benzeri mali yükümlülüklerde istisna sağlanmak suretiyle idare ve proje yüklenicilerinin maliyetlerinin düşürülerek, Millî Eğitim Bakanlığı tarafından bu Proje kapsamında yapılacak harcamaların azaltılması amaçlanmaktadır.

MADDE 52- Paylı mülkiyete geçilerek ihtilafların giderilebileceği toplulaştırma sahalarında tarafların talebi, mahkeme kararı veya tebligat yoluyla elbirliğinin giderilmesi toplulaştırma çalışmalarında gecikmeye neden olmaktadır. Madde ile, sürecin hızlandırılabilmesi için 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlemesine Dair Tarım Reformu Kanunu kapsamındaki toplulaştırma uygulamalarında resen elbirliği mülkiyetin giderilerek paylı mülkiyete geçilmesi öngörülmektedir.

3083 sayılı Kanun kapsamındaki toplulaştırma sahalarında tarafların talebi, mahkeme kararı veya tebligat yoluyla bu hataların düzeltilmesi toplulaştırma çalışmalarında gecikmeye neden olmaktadır. Sürecin hızlandırılabilmesi için toplulaştırma uygulamalarında resen düzeltme yapılması öngörülmektedir.

MADDE 53- Madde ile, 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlenmesine Dair Tarım Reformu Kanunu kapsamındaki uygulama alanlarında yer alan tarım arazilerinin tarım dışı amaçlarla kullanımı talepleri hakkında 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu hükümlerinin uygulanması öngörülmektedir.

MADDE 54- Madde ile, 3213 sayılı Maden Kanununun 7 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle maden arama faaliyetlerinin daha hızlı yapılması ve maden arama faaliyetleri sonucunda bulunmuş doğal kaynakların ekonomiye hızlı bir şekilde kazandırılması amacıyla bürokratik işlemlerin ivedilikle tamamlanması amaçlanmaktadır. Ayrıca, bulunmuş maden kaynağının işletmeye alınması sürecinde yaşanan gecikmelerin en aza indirilmesi hedeflenmektedir. Böylelikle, ilgili idarelere makul süre verilerek idari işlemlerin tamamlanmasına olanak sağlanmaktadır. Yapılan düzenlemeyle ayrıca ülkemiz doğal kaynaklarının, gerekli izin süreçleri makul sürede tamamlanarak çevreye de duyarlı olacak şekilde ekonomimize kazandırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 55- 3213 sayılı Maden Kanununun 30 uncu maddesinin üçüncü fıkrası kapsamında Maden İşletmeleri Genel Müdürlüğü, maden sahalarını madenin cinsi, rezervi, bulunduğu bölge, tenörü, istihdam, yatırım, ülke ihtiyaçları ve benzeri hususlar dikkate alarak ara ve uç ürün üretmek amacıyla ihale edebilmektedir. Öte yandan aynı Kanunun 47 nci maddesinin dördüncü fıkrası kapsamında Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü

tarafından buluculuk hakkı kazanılan maden ruhsat sahaları, bedeli karşılığında ihtisaslaşmış Devlet kuruluşları ile bunların bağlı ortaklıklarına Bakan onayı ile devredilebilmesi mümkün bulunmaktadır. İhtisaslaşmış devlet kuruluşları ve bağlı ortaklıkları ile Özelleştirme İdaresi Başkanlığı maden sahalarını ara ve uç ürün üretmek amacıyla ihale edebilmektedir.

Madde ile, 3213 sayılı Maden Kanununun 9 uncu maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle söz konusu işlemler için işletme ruhsatı düzenlendiği tarihten başlamak üzere ilk on yıl süreyle 6831 sayılı Orman Kanunu kapsamında herhangi bir bedel alınmaması öngörülmek suretiyle, bu türden sahaların ihalesinin ve yatırımlarının cazip hale getirilmesi ve yatırım ortamının iyileştirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 56- Maden arama döneminde arama faaliyetlerini yapmadığı halde ruhsatları elinde bulundurup ceza ödemek suretiyle bir sonraki arama dönemlerine geçilebilmektedir. Madde ile, 3213 sayılı Maden Kanununun 17 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle faaliyet yapılmayan dönemlerin olması halinde ruhsatların iptal edilerek gerçek anlamda madencilik yapmak isteyenlere fırsat verilmesi amaçlanmaktadır.

Madde ile ayrıca jeolojik haritalama, jeofizik etüd, sismik ve karot, kırıntı ve numune almaya yönelik sathi hazırlık işlemleri için çevresel etki değerlendirmesi kararı aranmaması öngörülmektedir. Madencilik faaliyetleri arama ile başlamakta bu kapsamda ruhsata tabii olarak projeksiyon, jeolojik harita yapma, numune alma, jeolojik araştırma, sondaj küçük çaplı yarma gibi üretime yönelik olmayan kalıcı kirlilik, atık, artık bırakmayan faaliyetlerden oluşmaktadır. Makro düzeyde bir değerlendirme olan ÇED uygulamasında, bu değerlendirmeye esas olacak verileri dahi elde etmeden bir ÇED raporu istemek ve varlığını zorunlu koşturmak devletin sosyal ve ekonomik alanda gelişimi için mali kaynak oluşturma zorunluluğu ödevi karşısında çelişki yaratmaktadır. Madencilik faaliyetlerinin her aşaması 2872 sayılı Çevre Kanununun izin ve lisans süreçlerine dahil olduğundan, sathi maden faaliyetleri için ÇED kararının tüm dünyada olduğu gibi aranmaması amaçlanmaktadır.

MADDE 57- Ülkemizde yaklaşık 13.000 adet maden işletme ruhsatı yürürlükte olup, her birinin işletme projesi ve faaliyeti bulunmaktadır. Ancak ruhsat sahipleri, mevzuat kapsamında sunmuş oldukları projenin çok altında işletme faaliyeti yaparak maden rezervlerimizin ekonomiye kazandırılmasının geciktirilmesine sebep olmaktadır. İşletme döneminde projede öngörülen üretimi yapmadığında ruhsat sahibine idari para ceza verilmekte ve işletme ruhsatında herhangi bir faaliyet olmadan beklenilmekte ve böylece işletme ruhsatları atıl kalabilmektedir. Madde ile, 3213 sayılı Maden Kanununun 24 üncü maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle işletme izin tarihinden itibaren son beş yılın herhangi bir üç yılında yaptığı toplam üretim miktarının projede beyan edilen bir yıllık üretim miktarının %30'undan az olmaması sağlanarak atıl duran maden sahalarının etkin olarak değerlendirilmesi hedeflenmektedir.

MADDE 58- Madde ile, 3213 sayılı Maden Kanununun ek 1 inci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle Türkiye Taşkömürü Kurumu ile Türkiye Kömür İşletmeleri uhdelerinde bulunan maden ruhsatlarını işletmeye, işletmeye ve bunları bölerek yeni ruhsat talep etmeye yetkili kılınmaktadır. Böylelikle, atıl vaziyetteki sahaların ekonomik, güvenli ve rantabl şekilde değerlendirilmesine olanak sağlanmaktadır. Ayrıca rödovans süreleri kısıtlı olduğundan dolayı iş sağlığı ve güvenliğine yönelik uzun vadeli modern teknolojiye uygun yatırımlar yapılamamaktadır. Düzenleme ile belirtilen gerekçelere göre uzun vadeli yatırım yapılabilmesinin önü açılmaktadır.

MADDE 59- Madde ile, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun ek 1 inci maddesi kapsamında istihdam hakkı bulunan hak sahiplerinin yaş sınırı aranmaksızın bu haktan yararlanması amaçlanmaktadır.

Ayrıca baba veya annelerini kaybeden şehit çocuklarımızın kamuda istihdam edilmelerinin; şehit anne, baba ve kardeşlerinin yaş ortalamaları düşünüldüğünde, şehit çocuklarının istihdam hakkından yararlanma yaşı açısından avantajlı olması, birçok şehit kardeşi, annesi ve babasının yaş ortalamasının yüksek olması ve halihazırda iş sahibi olmaları nedeniyle anne, baba ve kardeşlerinin istihdam hakkını kullanmaması durumunda bu hakkın şehit çocukları veya şehidin eşi tarafından kullanılabilmesi amaçlanmaktadır.

Diğer taraftan terörle mücadele esnasında yaralanan vazife malulleri ile 15 Temmuz Darbe Kalkışmasının bastırılması esnasında yaralananlardan ilköğretim, ortaokul ve ilkokul mezunları memur unvanlı kadro ve pozisyonlara atanmamaktadır. Yapılan düzenleme ile bu kişilerin "hizmetli" unvanlı kadro ve pozisyonlar yerine "memur" unvanlı kadro ve pozisyonlara atanmaları sağlanmaktadır.

MADDE 60- 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununa eklenmesi öngörülen geçici madde ile, maddenin yayımı tarihine kadar geçen sürede hizmetli unvanlı kadro ve pozisyonlara ataması yapılan ve halen bu unvanında görev yapan gazilerin kadro ve pozisyonlarının memur unvanlı olarak değiştirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 61- Madde ile, 4342 sayılı Mera Kanununun 30 uncu maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle endüstri bölgeleri, organize sanayi bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri, serbest bölgeler ile sanayi sitesi ve bunların ilave alanları için ihtiyaç duyulan alanlar için mera vasfının değiştirilmesi durumunda ödenecek olan ot bedelinden muafiyet sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 62- Madde ile, 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 50 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle ödeme yapılacak döneme ilişkin işe giriş, emeklilik ve benzeri durumların tespit edilerek yersiz ödemelerin oluşmasını önemli ölçüde engellemek amacıyla, işsizlik ödeneği ödeme tarihinin ayın beşinci gününde yapılması esası getirilmektedir. Ayrıca, gerekli görülen hallerde daha erken ödeme yapılabilmesi için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanına yetki verilmektedir. Uygulama birliğini sağlamak amacıyla maddenin yürürlüğe girdiği ayda işsizlik ödeneği ödenenler için de mükerrer ödemeye sebebiyet verilmeden aynı uygulama yapılacaktır.

MADDE 63- Mevcut düzenleme ile, 5544 sayılı Mesleki Yeterlilik Kurumu Kanunu kapsamında yetkilendirilmiş sınav ve belgelendirme kuruluşlarının gerçekleştirdiği sınavlarda başarılı olan kişilerin Mesleki Yeterlilik Belgesine ilişkin sınav ve belge ücretinin 2017 yılının sonuna kadar tamamı, 2018 yılının başından 2019 yılının sonuna kadar da yarısı İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanmaktadır. Madde ile, 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun ek 3 üncü maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle 2017 yılındaki uygulamanın 2019 yılı sonuna uzatılarak sınavlarda başarılı olan kişilerin Mesleki Yeterlilik Belgesine ilişkin sınav ve belge ücretinin tamamının Fondan karşılanması öngörülmektedir.

MADDE 64- 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun yürürlüğe girmesinden önce kurulan OSB'lerde kat mülkiyeti sağlanmış olanlar başta olmak üzere bağımsız bölüm oluşturularak kiraya verilen tesisler bulunmaktadır. 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununa eklenen geçici madde ile, söz konusu tesis sahiplerinin müktesep haklarının korunması ve katılımcıların binalarının tamamını kullanamaması veya kiraya

verememesi sebebi ile boş kalmasının önüne geçilerek üretim ve istihdama katkı sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 65- Kamu konutlarının ekonomiye kazandırılmasını teminen 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanununun 4 üncü maddesine eklenmekte olan fıkralarla;

-Savunma, güvenlik, adalet ve istihbarat hizmetleri hariç tüm kamu kurum ve kuruluşlarına ait olan ve on yılını doldurmuş bulunan kamu konutlarından; kat mülkiyeti tesis edilmemiş olanların zemini ve üzerindeki yapılarla birlikte bir bütün olarak, kat mülkiyeti tesis edilenlerin ise bağımsız bölümler halinde ve içinde oturana öncelik tanınmak suretiyle ihale yoluyla satılarak ekonomiye kazandırılması, tahsis kaldırma da dahil bu kapsamda kalan her türlü iş ve işlemin mahalli idarelere ait kamu konutları için ilgili mahalli idarelerce, diğerlerinde Maliye Bakanlığınca yürütülmesi,

-Savunma, güvenlik, adalet ve istihbarat hizmetlerinde kullanılan ancak ekonomiye kazandırılması uygun görülen kamu konutlarının değerlendirilmesi konusunda Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunun yetkili kılınması,

-Elde edilen gelirlerin, kamu konutu yapılabilmesi amacıyla ilgili kamu idaresinin yatırım bütçesine kaydedilmesi,

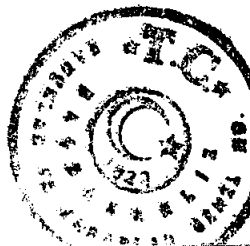
-Böylece on yılını doldurmuş bulunan ve çoğunluğu ilgili mevzuatı uyarınca gerekli koşulları sağlayamadığı için kat mülkiyetine geçememiş ve konut olarak kullanımı riskli olan bu konutların dönüşümünün sağlanması, kamu konutlarında ikamet eden personele sağlıklı ve güvenli yaşama alanları oluşturulması, amaçlanmaktadır.

Ayrıca 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi İle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanununun 12 nci maddesi ile Hazineye ait tarım arazilerinin hak sahiplerine satılabilmesine imkân tanınmış ise de anılan Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte geçerli olan belediye ve mücavir alan sınırları içinde kalan yerlerde bulunan Hazineye ait tarım arazileri bu madde kapsamında hak sahiplerine satılamamaktadır. 6292 sayılı Kanunda yer alan bu hüküm nedeniyle belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunan ve Hazineye ait tarım arazilerini 31/12/2011 tarihi itibarıyla en az üç yıldan beri tarımsal amaçla kiralayan, kira sözleşmesi halen devam eden kiracıları veya bu arazileri aynı süreyle tarımsal amaçla kullanan ve kullanımlarının halen devam ettiği Bakanlıkça belirlenen kullanıcıları ya da paydaşlarına Hazineye ait tarım arazileri satılabilmekte iken, aynı şartları taşımalarına hatta komşu olmalarına rağmen kiraladıkları, kullandıkları ya da paydaşı oldukları Hazineye ait tarım arazileri belediye ve mücavir alan sınırları içinde olması nedeniyle bu taşınmazları satın alamayan ve bu nedenle mağduriyet yaşayan birçok vatandaşımızın bulunduğu tespit edilmiştir.

Bu kapsamda 4706 sayılı Kanunun 4 üncü maddesine eklenmekte olan fıkra ile;

-6292 sayılı Kanunda da yer alan şartları taşıyan ve Maliye Bakanlığınca yapılan tespitler sonucu hak sahibi olduğu belirlenen vatandaşlarımıza belediye ve mücavir alan sınırları içinde yer alan Hazineye ait tarım arazilerinin rayiç bedel üzerinden satılması, bu satış işlemlerinde 6292 sayılı Kanunun tarım arazilerinin satışına ilişkin hükümlerinin kıyasen uygulanması ve böylece, bu vatandaşlarımızın mağduriyetlerinin giderilmesi,

-Ancak satılan tarım arazilerinin satış tarihinden itibaren yirmi yıl içerisinde imar planında tarım dışı amaca ayrılması halinde, taşınmazın imar planında oluşan değer artışını da içeren güncel rayiç bedeli ile satış tarihinden itibaren Yİ-ÜFE (bir önceki yılın aynı ayına göre değişim) oranında artırılarak güncellenen satışa esas rayiç bedeli arasındaki farkın en son kayıt malikinden tahsil edilmesi ve böylece bu taşınmazların imar değişikliği nedeniyle oluşan değer artışının kamuya aktarılması,

-Ayrıca vatandaşlarımızın uzun süredir kiracı, işgalci veya paydaş olarak kullandıkları Hazine taşınmazlarının maliki olmalarının sağlanarak bu taşınmazlara ilişkin mülkiyet ihtilaflarının giderilmesi ve böylece Hazine taşınmazlarının daha etkin ve verimli kullanılmasının sağlanması,

amaçlanmaktadır.

Madde ile ayrıca, kamu konutlarının satışından elde edilen gelirlerin, öncelikle kamu konutu yapılabilmesi amacıyla ilgili kamu idarelerinin yatırım bütçesine kaydedileceği ve 6292 sayılı Kanun kapsamında yapılan satış işlemlerinden elde edilen gelirlerden ilgili mahalli idarelere pay verilmediği dikkate alınarak, özellik arz eden kamu konutlarının ve Hazineye ait tarım arazilerinin satışı işlemlerinden elde edilen gelirlerden 4706 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin beşinci fıkrası uyarınca ilgili idarelere pay verilmemesi öngörülmektedir.

MADDE 66- 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 5 inci maddesinde yapılması öngörülen değişikliklerle;

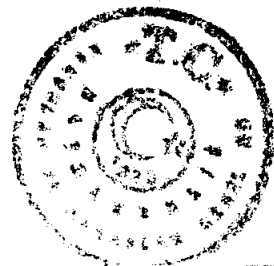
-Sınırlı aynı hak tesis edilen Hazine taşınmazlarının, yatırımcılar tarafından kendi kaynaklarıyla yapı ve tesis yapılmak suretiyle değerlendirildiği de dikkate alınarak, bu taşınmazların yatırımcılara satılması durumunda ve satış bedellerinin taksitle ödenmesi halinde, bu bedelin en az yüzde otuzunun peşin, kalanının ise en fazla beş yılda on taksitle ve kanunî faizi ile birlikte ödenmesi imkânı getirilerek yani taksit süresi ve sayısının artırılarak yatırımcıların desteklenmesi,

-Ayrıca aynı maddenin altıncı fıkrasında; belediye ve mücavir alan sınırları içinde olup, Maliye Bakanlığınca tespit edilen, Hazineye ait taşınmazlardan, 19/7/2003 tarihinden önce üzerinde yapılanma olanlar; öncelikle yapı sahiplerine satılmak ya da genel hükümlere göre değerlendirilmek üzere ilgili belediyelere bedelsiz olarak devredilmesi yönündeki düzenlemede yer alan 19/7/2003 tarihinin 31/12/2009 şeklinde değiştirilmesi suretiyle; 19/7/2003 ile 31/12/2009 tarihleri arasında Hazineye ait taşınmazlar üzerinde ev, işyeri gibi yapı yapan vatandaşlarımızın bu amaçla belediyelere devredilen Hazine taşınmazlarını satın almalarına imkân sağlanması,

-Böylece 19/7/2003 ile 31/12/2009 tarihleri arasında vatandaşlarımız tarafından üzerinde ev, işyeri gibi yapı yapılan Hazineye ait taşınmazların bu yapıları yapanlara satılmaları amacıyla belediyelere devri sağlanarak, bu taşınmazların mülkiyet sorunlarına çözüm getirilmesi, vatandaşlarımız ile yaşanan ihtilafların giderilmesi, belediyeler aracılığıyla bu taşınmazların kentsel dönüşüme dâhil edilmesi ve böylece, Hazine taşınmazlarının daha etkin ve verimli kullanılmasının sağlanması,

Bununla birlikte, Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 5 inci maddesine, 19/7/2003 tarihinde yürürlüğe giren 3/7/2003 tarihli ve 4916 sayılı Kanunla eklenen son fıkrada yer alan; bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten yani 19/7/2003 tarihinden sonra Hazineye ait taşınmazlarının üzerinde yapılan her türlü yapı ve tesislerin başka bir işleme gerek kalmaksızın Hazineye intikal edeceğine ilişkin hüküm uyarınca, 19/7/2003 tarihinden sonra Hazineye ait taşınmazların üzerinde yapılan yapılar Hazineye intikal ettiğinden, bu taşınmazların satış işlemleri sırasında üzerinde bulunan yapılardan da asgari levazım bedeli hariç olmak üzere bedel tahsil edilmesi uygulamasına devam edilmesi ve madde ile yapılan düzenlemede sadece vatandaşlarımızın evleri, işyerleri gibi yapıların bulunduğu Hazine taşınmazlarının belediyeler üzerinden satın almasında tarihin 31/12/2009'a kadar uzatılması,

amaçlanmaktadır.

MADDE 67- Madde ile, 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna iki geçici madde eklenmektedir.

İlgili mevzuatı uyarınca kamu taşınmazları üzerinde turizm yatırımı gerçekleştirilmek amacıyla Kültür ve Turizm Bakanlığınca adına kesin tahsis yapılan, Orman ve Su İşleri Bakanlığınca adına kesin izin verilen veya Maliye Bakanlığı tarafından lehine irtifak (üst) hakkı tesis edilen yatırımcı ve işletmecilerin bu kesin tahsis, kesin izin veya irtifak (üst) hakları; süreleri sonunda ve yine mevzuatlarında düzenlenen farklı bedel ve şartlarla uzatılabilmektedir.

Bu tesislerin çoğunun sözleşme sürelerinin 49 yıl olduğu ve bu sürenin sonunda tesislerin yıprandığı, ancak yatırımcı ve işletmecilerin sürenin sınırlı olması ve tesisi teminat göstermek suretiyle kredi temin etmede yaşadıkları sorunlar nedeniyle tesisleri yenilemedikleri anlaşılmıştır. Bu kapsamda;

-Turizm sektörünün ve bu sektörde faaliyet gösteren yatırımcı ve işletmecilerin daha fazla desteklenmesi için Kültür ve Turizm, Orman ve Su İşleri veya Maliye Bakanlıklarınca taşınmaz tahsis edilen turizm yatırımcı ve işletmecilerinin sözleşme sürelerinin ilk sözleşme süresi kadar uzatılarak kredibilitelerinin artırılması suretiyle turizm tesislerinin yenilenmesinin sağlanması,

-Kültür ve Turizm Bakanlığınca kesin tahsis yapılan veya Maliye Bakanlığınca irtifak (üst) hakkı tesis edilen taşınmazların yatırımcı ve işletmecilere satılabilmesinin sağlanması,

-Bu taşınmazlar üzerinde daha fazla yatırım yapılabilmesi ve istihdamın artırılması, amaçlanmaktadır.

Buna göre geçici 23 üncü madde ile;

-Turizm yatırımcı ve işletmecilerinin sürelerinin, varsa açılmış davalardan feragat edilmesi, borcunun bulunmaması ve bir yıl içinde talepte bulunulması halinde, süresinin bitmesi beklenilmeksizin yeni bedel üzerinden sözleşme düzenlenerek kırkdokuz yıla kadar uzatılması, bu halde sözleşme süresi ve bedelinin belirlenmesi, hasılat payı, ödeme şekli ve süresi ile uygulamaya ilişkin diğer hususların Maliye Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı ile Orman ve Su İşleri Bakanlığınca müştereken belirlenmesi,

-Kültür ve Turizm Bakanlığınca kesin tahsis yapılan veya Maliye Bakanlığınca irtifak (üst) hakkı tesis edilen taşınmazların yatırımcı ve işletmecilere satılabilmesi, bu halde satış bedelinin belirlenmesi, yeniden düzenlenecek sözleşmede taşınmaz üzerinde yapılabilecek yapı ve tesislerin nevi ve miktarı ile üst hakkı lehdarı yatırımcı ile tesisi işleten işletmecinin farklı olduğu durumlarda işletmecinin de sözleşmeye ilişkin talep, hak ve yükümlüklerinin dikkate alınması, bedelin peşin ödenmesi halinde ödeme koşulları, bedelin taksitle ödenmesi halinde taksit süresi, sayısı ve taksitlendirmeye dair diğer koşullar ile uygulamaya ilişkin diğer hususların Maliye Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı ile Orman ve Su İşleri Bakanlığınca müştereken belirlenmesi,

öngörülmektedir.

4325 sayılı ve 5084 sayılı kanunlarla getirilen teşvik uygulamaları kapsamında, yatırımcılara anılan kanunlarda belirtilen taşınmazlar bedelsiz olarak devredilirken veya bedelsiz olarak kullanma izni verilmiştir. Ancak yatırımcılar tarafından taahhüt edilen yatırım ve istihdamın gerçekleştirilmesi aşamasında çeşitli güçlüklerle (ekonomik kriz, teknolojik gelişmelere paralel olarak emek yoğun faktörlerden uzaklaşılması, doğal afetler ve benzeri) karşılaşılması nedeniyle bu yatırım ve istihdamı tam olarak gerçekleştirilememesi sebebiyle 4706 sayılı Kanunun geçici 14 üncü maddesinde yapılan düzenlemeyle yatırımcıların kredi imkânlarından yararlanarak yatırımlarını tamamlamalarına imkân sağlanması ve bu konuda idareler ile yatırımcılar arasında uygulamada ortaya çıkan hukuki ihtilafların giderilmesi amaçlanmıştır.

Bu maddenin uygulanması açısından yatırımcılar tarafından maddenin yürürlüğe girdiği 12/7/2012 tarihinden itibaren altı ay içinde müracaat yapılması ve iki yıl içinde maddede belirtilen koşulların yerine getirilmesi de öngörülmüştür.

Yapılan düzenlemeden bilgisi olunmaması gibi çeşitli sebeplerle bazı yatırımcılar tarafından idareye başvuruda bulunulmadığı veya taahhütlerin yerine getirilmesinde uygulamada bazı sorunların ortaya çıktığı anlaşılmıştır.

Buna göre geçici 24 üncü madde ile; bu yatırımların bir an evvel hayata geçirilerek ekonomiye kazandırılmasını sağlamak bakımından, yatırımcılara geçici 14 üncü madde hükümlerinden yaralanabilmeleri için, 31/12/2017 tarihine kadar müracaat etmeleri koşuluyla 2 yıl daha ilave süre verilmesi amaçlanmaktadır.

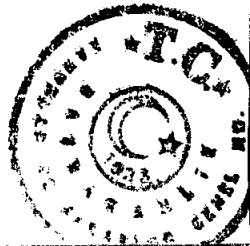
MADDE 68- Yaprak tütün satın alan firmalar, tütün ihtiyaçlarını sözleşmeli üretim ile karşıladığından madde ile, 4733 sayılı Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle çalışmayan ve yasadışı sarmalık kıyılmış tütün ticaretine kaynak oluşturan açık artırma için tütün üretimi ve açık artırma sistemi kaldırılmaktadır. Ayrıca açık artırma için üretilen tütünün çiftçinin elinde kalması nedeniyle üreticilerin mağdur duruma düşmesi önlenmektedir. Makaron içine tütün doldurulması ve ticareti yasaklanmaktadır.

Tüm tütün mamulleri ölüm, hastalık ve engelliliğe yol açma potansiyeline sahiptir. Buna göre, üretim, dağıtım ve tüketimleri düzenlenmelidir. Yeni tütün ürünleri ile ilgili gelişmelerin izlenmesi ve bu kapsamda düzenlemelerin yapılması gerekmektedir. 2001/37/EC sayılı Direktifi yürürlükten kaldıran 2014/40/EU sayılı “Üye devletlerin tütün ve ilgili ürünlerin üretimi, sunumu ve satışına ilişkin kanun, ikincil düzenleme ve idari hükümlerinin yakınlaştırılması ile ilgili ve 2001/37/EC sayılı Direktifi kaldıran Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi” 29 Nisan 2014 tarihli ve L.127/1 sayılı AB Resmi Gazetesinde yayımlanmıştır. Dolayısıyla, 2014/40/EU sayılı Direktifte yer alan yeni tütün ürünlerine ilişkin hükümlerin mevzuatımızla uyumlaştırılması gerekmektedir. Söz konusu Direktifte yeni tütün mamulleri kategorisi; sigara, sarma tütün, pipo tütünü, nargile tütünü, puro, sigarillo, çiğneme tütünü, enfiye veya ağızdan kullanım için tütün kategorilerinden hiçbirine girmeyen tütün ürünleri ile piyasaya 19 Mayıs 2014 tarihinden sonra sunulan tütün ürünleri şeklinde tanımlanmıştır. Bu tanıma uygun olarak 4733 sayılı Kanunun 6 ncı maddenin ikinci ve yedinci fıkralarında düzenleme yapılmaktadır.

Ülkemizde yetişen şark tipi tütünün diğer ülkelerde yetişen tütün türlerinden farklı nitelikte olması, tüketici taleplerini karşılayacak şekilde başka ülkelerdeki tütünle ikame edilmesinin zorluğu, tütün tarımı ve ihracatının ülkemiz ekonomisi için büyük önemi haiz olması sebepleriyle; tütün mamulleri üreten şirketlerin yanı sıra tütün işleme faaliyeti gösteren firmalar tarafından da ihracat amaçlı tütün ithalatı yapılabilmesini teminen anılan maddenin beşinci fıkrasında bu yönde düzenleme yapılması amaçlanmaktadır. Kurum, tütün işleme tesisi bulunanlara bu izni verirken söz konusu işletmelerin öncelikle Türkiye’de üretilen tütünü işlemelerini gözetmek, ihracat amacıyla yapılacak ithalatın amacı dışında kullanılmamasını sağlamak için gerekli tedbirleri almak, ithalat ve ihracata ilişkin uygulamayı denetlemekle sorumlu ve yetkili kılınmaktadır.

MADDE 69- Madde ile, 4733 sayılı Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin birinci ve beşinci fıkralarındaki farklı hukuki yorumları ortadan kaldırmak amacıyla düzenleme yapılmaktadır.

Yeniden düzenlenen mülga ikinci fıkra ile makaron veya yaprak sigara kağıdı içine ticari amaçla tütün veya tütün harici bir madde doldurulmuş olarak satanlara, satışa arz edenlere, bulunduranlara ve nakledenlere adli ceza düzenlenmektedir.

Yeniden düzenlenen mülga üçüncü fıkra ile ticari amaçla yasadışı tütün alan, satan, satışa arz eden, nakleden veya bulunduranlara adli ceza düzenlenmektedir.

Yapılan değişiklikler doğrultusunda beşinci fıkranın (b) bendi yeniden düzenlenmekte ve sözleşmeli olarak ürettiği tütünü alıcısına satmayıp yasadışı yollardan satmak isteyenlere idari para cezası getirilmektedir.

Beşinci fıkranın (h) bendi yeniden düzenlenerek yasal düzenlemelere aykırı olarak tütün üretenlere idari yaptırım öngörülmektedir.

Beşinci fıkranın (o) bendi ile bu fıkra daha önce kilograma göre değişen miktarda uygulanan idari para cezasının tek kademe olarak uygulanması düzenlenmektedir.

Beşinci fıkraya (ö) bendi eklenerek makaron veya yaprak sigara kağıdı içine ticari amaçla kıyılmış tütün, parçalanmış tütün ya da tütün harici herhangi bir madde dolduranlara idari yaptırım öngörülmektedir.

Dokuzuncu fıkra ise yapılan düzenlemelere bağlı olarak atıflar yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 70- Madde ile, 4733 sayılı Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılan değişiklikler doğrultusunda Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumuna yönetmelik çıkarma yetkisi veren anılan Kanunun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 71- Açık artırmalı tütün satış sistemi kaldırıldığı için madde ile, 4733 sayılı Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 1 inci maddesinde yer alan açık artırma başlangıç fiyatının tanımı yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 72- Madde ile, Hazine Müsteşarlığı tarafından genel şartları hazırlanan kefalet sigortasının banka teminat mektuplarına alternatif sigortacılık ürünü olması nedeniyle 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun "Tanımlar" başlıklı 4 üncü maddesine, teminat mektupları tanımı eklenerek kefalet sigortalarının da teminat mektubu gibi işlem görmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 73- 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 4 üncü maddesine eklenen teminat mektubu tanımı bankalar tarafından verilen teminat mektupları ile kefalet sigortası kapsamında düzenlenen kefalet senetlerini kapsayacak şekilde düzenlendiğinden madde ile, anılan Kanunun 34 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde de gerekli değişiklik yapılmaktadır.

MADDE 74- Madde ile, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun ek 8 inci maddesine göre uygun görüş vermenin amacına uygun olarak personel çalıştırılmasına dayalı hizmet alımları kapsamında gördürülen işlerin bütçe ödenekleri ile uyumlu bir şekilde yürütülebilmesini temin etmek üzere, çalıştırılacak olan personel sayısı ile ücret ve diğer mali haklara ilişkin tavanların belirlenmesi, ayrıca personel çalıştırılmasına dayalı hizmet alımlarında aynı nitelikteki hizmetlerde idareler arasındaki ücret farklılıklarının ortadan kaldırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 75- Madde ile, 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanununun 4/A maddesinde ilan edilmiş endüstri bölge alanlarının plan ve projelendirme süreçleri yeniden düzenlenmektedir. Yapılan değişiklik ile, bu süreçlerin daha hızlı ve kesintisiz sürdürülmesi, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının internet sitesinde ilan edilerek kısa sürede yaygın duyurunun yapılması amaçlanmaktadır.

MADDE 76- İstanbul Finans Merkezi çalışmaları kapsamında yabancı yatırımcıların ülkemizde teşkil edecekleri kurumsal yapılar ile uzun vadeli yatırımlar yapmasının da sağlanması planlanmaktadır. Bu hedefe ulaşılmasını teminen yapılabilecek çalışmalardan birisi de uluslararası fonların ülkemizde faaliyette bulunmasıdır. Bu tür yapılara Hazine Müsteşarlığı tarafından kaynak aktarılması ile ülkemize uluslararası fonların çekilmesine ciddi düzeyde katkı sağlanması hedeflenmektedir. 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun ek 1 inci maddesinin ilk cümlesindeki “tam mükellef” ibaresi çıkarılarak, sadece Türkiye’de değil yurtdışında da yatırım yapma amacıyla kurulan fonlara da ülkemizde yapacakları yatırımlar kapsamında kaynak aktarılabilmesi hususuna açıklık getirilmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun mevcut ek 1 inci maddesi gereğince Hazine Müsteşarlığı sadece girişim sermayesi fonlarına veya ortak yatırım fonlarına finansman sağlayan üst fonlara kaynak sağlayabilmektedir. Ancak, konjonktürel gelişmeler, girişim sermayesi fonları başta olmak üzere ülkemizin gelişmesine ve orta gelir tuzağından kurtulmasına fayda sağlayacak fonlara da doğrudan yatırım yapılması ihtiyacını ortaya çıkarmıştır. Diğer taraftan, girişimcilerin faizsiz finansmana erişiminin artırılmasını teminen mudaraba-muşaraka benzeri alternatif finansman araçlarının katılım bankaları tarafından uygulanmasında fayda görülmektedir. Bu çerçevede, katılım bankalarının bahsedilen araçlar ile yatırım yapacakları ve bu süreçte tecrübe kazanacakları; dolayısıyla faizsiz finansmanın gelişimine katkı sağlayacak, Hazine Müsteşarlığının da kaynak aktaracağı bir fon kurulmasına yönelik çalışmalar yapılmaktadır. Madde ile, Hazine Müsteşarlığı tarafından bahsedilen fonlara kaynak sağlanabilmesi amacıyla mezkûr maddenin fonları da kapsayacak şekilde değiştirilmesi önerilmektedir.

MADDE 77- 2017 yılında büyümenin desteklenmesi amacıyla geçici olarak yürürlüğe konulan teşviklerin finansmanı, orta vadeli programda öngörülenin üzerinde gerçekleşen kur artışının borç servisini artırması ve Hazinesinin ihtiyacı nedeniyle 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna eklenen geçici madde ile, 2017 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu ile belirlenen net borçlanma limitinin yükseltilmesi hedeflenmektedir.

MADDE 78- Madde ile, 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle anılan maddenin birinci fıkrasının (2) numaralı bendinin (a) ve (c) alt bentleri kapsamında 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan mallar (otomobil, arazi taşıtı, SUV ve benzeri) için uygulanacak istisna, Bakanlar Kurulunca aynı Kanunun 12 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (c) bendine göre özel tüketim vergisi matrahı esas alınarak fiyat grupları itibarıyla farklı oranlar belirlenmesi halinde, belirlenen en yüksek orana tabi olanların dışındaki taşıtlarla sınırlandırılmaktadır.

Uygulama birliğini sağlamayı teminen, Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinde yer alan hüküm gereği gümrük vergisi istisnasına bağlı olarak özel tüketim vergisi istisnası kapsamında yurtdışından alınabilecek taşıtlara da benzer sınırlama getirilmektedir.

MADDE 79- Madde ile, Kanunla makaronların 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (III) sayılı listenin (B) cetveline dahil edilmesi suretiyle özel tüketim vergisinin kapsamına alınmasına bağlı olarak makaronlara ilişkin vergileme ölçüleri belirlenmektedir.

MADDE 80- Madde ile, Kanunla makaronların 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (III) sayılı listenin (B) cetveline dahil edilmesi suretiyle özel tüketim vergisinin kapsamına alınmasına bağlı olarak Bakanlar Kuruluna sigara ve diğer tütün mamulleri için verilen oran, asgari maktu vergi tutarı ve maktu vergi tutarı belirleme yetkileri, makaronları da kapsayacak şekilde genişletilmektedir.

MADDE 81- 4760 sayılı Kanunun ekinde yer alan (III) sayılı listenin; (A) cetveline Türk Gümrük Tarife Cetvelinin 2202.10.00.00.12 GTİP numarasında yer alan "Meyvalı gazozlar" isimli mal eklenerek meyveli gazozların, 2202.10.00.00.19 GTİP numarasında yer alan "Diğerleri" isimli mal eklenerek enerji içecekleri ve meyve suyu özelliği göstermeyen çeşitli içeceklerin (limonatalar hariç) ile (B) cetveline 4813.10.00.80.00 GTİP numarasında yer alan mal eklenerek makaronların özel tüketim vergisinin kapsamına alınması sağlanmaktadır.

MADDE 82- Bölgemizde artan jeopolitik gerginlikler ve küresel terörle mücadele nedeniyle Savunma Sanayii Destekleme Fonunun güçlendirilmesi amaçlanmaktadır

MADDE 83- Madde ile, 5000 sayılı Türk Patent ve Marka Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinde yapılan değişiklikle Türk Patent ve Marka Kurumunun sınai mülkiyet değerlendirme ve ticarileştirme faaliyetlerini etkin ve kapsamlı bir şekilde yürütmesi ve yönlendirmesi amacıyla şirket kurabilmesine imkân sağlanmaktadır.

MADDE 84- Madde ile, 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu kapsamında yer alan tüm iş ve işlemlerin elektronik ortamda gerçekleştirilebilmesi ve bu kapsamda uygulamaya yönelik olarak Maliye Bakanlığının Sayıştayın uygun görüşünü almak suretiyle belirleme yapabilmesine ilişkin düzenlemeler öngörülmektedir. Böylelikle, elektronik alanda ortaya çıkan gelişmeler çerçevesinde, kamu mali yönetimi ve kontrol alanında gerçekleştirilen iş ve işlemlerin bu gelişmelere entegrasyonu hedeflenmektedir.

MADDE 85- Geçmişte Ticaret Borsaları, ürünlerin alım-satım bedellerini belirlemek üzere bir ortam görevi görürken günümüzün piyasa koşullarında ise artık böyle bir görevi kalmamış olup alım-satım bedelleri alıcı ve satıcı arasında serbestçe ve pazarlık usulü ile belirlenmektedir. Bu husus Ticaret Borsalarının bu anlamda etkinliğinin ve görev alanının daraldığı neticesini doğurmaktadır. Dolayısıyla bir ürünün fiyatının belirlenmesinde Ticaret Borsalarının fonksiyonu veya belirleyiciliği bulunmuyorsa bu ürün borsaya kayıtlı ürün listesinde yer almamalı ve muamele tescil ücretine tabi olmamalıdır. Bu doğrultuda 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanununun 45 inci maddesinde yapılan düzenleme ile sanayici niteliğindeki bir işletmenin üretimi sonucunda nihai sanayi malı hüviyetine kavuşmuş bir ürünün alım veya satımının borsa tesciline tabi olmaması ve muamele tescil ücreti ödenmemesi amaçlanmaktadır.

MADDE 86- Madde ile, 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 11 inci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle Gelir İdaresi Başkanlığının görevleri arasına vergi kayıp ve kaçığı ile mücadele edilmesi, vergiye gönüllü uyumun ve tahsilatta etkinliğin artırılması amaçlarıyla mükellefiyet, vergilendirme ve risk analizine yönelik her türlü bilgi, veri ve istatistiği toplamak suretiyle Risk Analizi Sistemi oluşturma ve risk analizi çalışmaları yapma hususları eklenmektedir.

MADDE 87- Madde ile, 5369 sayılı Evrensel Hizmet Kanununa söz konusu Kanun kapsamında tahsil edilen evrensel hizmet katkı payının hesaplanmasında esas alınan "net satış hasılatı" tanımı eklenmektedir.

MADDE 88- 5369 sayılı Evrensel Hizmet Kanununun 6 ncı maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle aynı zamanda Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuna idari ücret ödemekle yükümlü olan işletmecilerin evrensel hizmet katkı payı ödemelerinin takip ve tahsil yetkisinin anılan Kuruma verilmesi ve evrensel hizmet katkı payının beyan ve ödeme süresinin değiştirilmesi yönünde düzenleme yapılmaktadır.

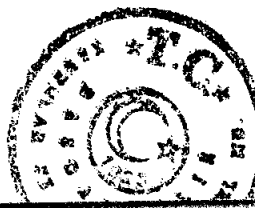
MADDE 89- 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu kapsamında yapılan arazi toplulaştırma çalışmalarında yol, kanal gibi ortak kullanım alanı olarak ayrılan yerlerde bulunan mahsul ve mütemmim cüzlerin bedellerinin ödenmesinde karşılaşılan problemlerden dolayı projelerin uygulanmasında taşınmaz maliklerinin itirazları ile karşılaşmaktadır. Ayrıca, aynı alanların birkaç yıl ekilememesi sebebi ile ürün kayıplarıyla karşılaşmakta bu ise taşınmaz malikleri ile uygulayıcı kuruluşları karşı karşıya getirmektedir. Bu sıkıntıların giderilmesi için 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlenmesine Dair Tarım Reformu Kanunundaki düzenlemeye benzer şekilde 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununda da düzenleme yapılması ihtiyacı hâsıl olmuştur.

Paylı mülkiyete geçilerek ihtilafların giderilebileceği toplulaştırma sahalarında tarafların talebi, mahkeme kararı veya tebligat yoluyla elbirliğinin giderilmesi toplulaştırma çalışmalarında gecikmeye neden olmaktadır. Sürecin hızlandırılabilmesi için 5403 sayılı Kanun kapsamında yapılan toplulaştırma uygulamalarında resen elbirliği mülkiyetinin giderilerek paylı mülkiyete geçilmesi öngörülmektedir.

5403 sayılı Kanun kapsamındaki toplulaştırma sahalarında tarafların talebi, mahkeme kararı veya tebligat yoluyla bu hataların düzeltilmesi toplulaştırma çalışmalarında gecikmeye neden olmaktadır. Sürecin hızlandırılabilmesi için toplulaştırma uygulamalarında resen düzeltme yapılması amaçlanmaktadır.

MADDE 90- 5393 sayılı Belediye Kanununun belediyelerin yetki ve imtiyazlarını düzenleyen 15 inci maddesinin altınca fıkrasında belediye ve bağlı idarelerin, meclis kararıyla mabetlere indirimli bedelle ya da ücretsiz olarak içme ve kullanma suyu verebileceği hüküm altına alınmıştır. Madde ile, isteyen belediyelerin meclis kararıyla mabetlerin yanı sıra eğitim kurumlarına, yurtlara, okul pansiyonlarına ve hastanelere de indirimli bedelle ya da ücretsiz olarak içme ve kullanma suyu verebilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 91- 5393 sayılı Belediye Kanunu uyarınca su ve atık su tarifeleri belediye meclisleri tarafından belirlenmekte olup tarifeler tüketicinin konut, işyeri, resmi daire olması gibi durumlar gözetilerek farklılık gösterebilmektedir. Kamu kurum ve kuruluşlarına uygulanan ücret tarifelerini konutlar için belirlenen tarifeye yakın belirleyen belediyelerin yanı sıra konut tarifesinin iki katı ile altı katı üzerinde uygulayan belediyelerde bulunmaktadır. Madde ile, 5393 sayılı Kanuna eklenen ek maddeyle kamu kurumlarına uygulanan su ve atık su tarifelerinde uygulama birliğinin sağlanması, su tüketim bedellerinin kamuya olan yükünün düşürülmesi ve kamuya uygulanan yüksek artırımlı tarifelerin makul bir düzeye indirilmesi amacıyla kamu kurum ve kuruluşlarına uygulanacak su ve atık su tarifelerine sınır getirilmekte, kamuya ait eğitim kurumları, yurtlar, okul pansiyonları ve hastanelerden abonelik, açma kapama, bağlantı, teminat, güvence bedeli, katılma payı ve benzeri ad altında herhangi bir ücret talep edilememesi amaçlanmaktadır. Maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahsil edilmiş olan abonelik, açma kapama, bağlantı, teminat, güvence

bedeli, katılma payı ve benzeri ödemeler için önceki düzenlemeler çerçevesinde uygulamaların devam edeceği tabiidir.

MADDE 92- 6183 sayılı Kanununun 23 üncü maddesi, tahsil edilip de kanuni sebeplerle reddi icabeden amme alacaklarının, istihkak sahiplerinin reddiyatı yapacak olan amme idaresine olan muaccel borçlarına mahsup edilmek suretiyle reddolunacağını hükme bağlamıştır.

Madde ile, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 88 inci maddesinde değişiklik yapılarak amme alacaklarının korunması amacıyla reddiyatın Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerince yapılacağı hallerde alacaklı amme idaresine olan muaccel borçlardan sonra Sosyal Güvenlik Kurumunun 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip edilen prim ve diğer alacaklarının ödenmesi, reddiyatın Sosyal Güvenlik Kurumunca yapılması durumunda ise Kurumun muaccel alacaklarının mahsubundan sonra Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerince takip edilen amme alacaklarının ödenmesi suretiyle tahsilatın artırılması hedeflenmektedir.

MADDE 93- Madde ile, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda yer alan kooperatiflerle ilgili muafiyet hükmünde değişiklik yapılmaktadır.

Mevcut uygulamaya göre kooperatifler ortak dışı işlem yaptıkları takdirde muafiyetlerini kaybetmekte ve kurumlar vergisi mükellefi olarak vergiye tabi tutulmaktadırlar. Bu durum, kooperatiflerin istisnai nitelikteki ortak dışı işlemleri nedeniyle muafiyetten mükellefiyete geçmelerine sebep olmakla birlikte vergi idaresince yapılan tespitler neticesinde cezalı tarihyatlara da muhatap olmaları sonucunu doğurabilmektedir.

Yapılan düzenlemeyle kooperatiflerde ortak dışı işlemlerden ne anlaşılması gerektiğine madde metninde yer verilmekte, kooperatiflerin faaliyetlerinin icrasına mahsus olarak iktisap ettikleri demirbaş, makine, teçhizat, taşıt vb. maddi duran varlıklarının ekonomik ömürlerini tamamladıktan sonra elden çıkarılmalarının ortak dışı işlem olarak kabul edilmeyeceği düzenlenmektedir.

Ayrıca kooperatiflerin ortak dışı işlemleri nedeniyle muafiyetlerini kaybetmemelerine ve bu işlemlerinden doğan kazançlarının kooperatif tüzel kişiliğine bağlı ayrı bir iktisadi işletme nezdinde Maliye Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde vergilendirilmesine ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 94- Madde ile, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5 inci maddesinde değişiklik yapılmaktadır. Maddenin birinci fıkrasının;

-(a) bendiyle kurumların iki tam yıl süreyle aktiflerinde yer alan taşınmazların satışından doğan kazançlarına uygulanan istisna, bu kazancın %50'si olarak yeniden belirlenmektedir.

-(b) bendiyle 5520 sayılı Kanunun beşinci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde yer alan ve bankalara borçlu olanların ve bunların kefillerinin, bu borçlara karşılık olarak taşınmaz ve iştirak hisselerinin bankalara devrinden doğan kazançları ve bankaların bu şekilde elde ettikleri kıymetlerin satışından doğan kazançlarına tanınan kurumlar vergisi istisnası, banka dışı finansal kurumlar olan finansal kiralama ve finansman şirketlerini de kapsayacak şekilde genişletilmektedir. Ayrıca mevcut düzenlemede yer alan %75 istisna oranı taşınmazlar için %50, diğer kıymetler için %75 olarak yeniden belirlenmektedir.

-(c) bendiyle kooperatiflerin muafiyetine ilişkin yapılan yeni düzenleme çerçevesinde, kooperatiflerin ortak içi işlemleri nedeniyle kurumlar vergisi hesaplanması ve ödenmesi gerekmeyeceğinden 5520 sayılı Kanunun beşinci maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde düzenlenen risturn istisnasında üretim ve kredi kooperatiflerine ilişkin düzenleme yersiz

kalmaktadır. Bu nedenle anılan kooperatiflere ilişkin risturn istisnası hükümleri mevcut düzenlemeden çıkarılmaktadır.

MADDE 95- Madde ile halen yüzde 20 oranında uygulanmakta olan kurumlar vergisi oranı, bazı kurumlar için farklılaştırılmakta ve bankalar, finansal kiralama şirketleri, faktoring şirketleri, finansman şirketleri, ödeme ve elektronik para kuruluşları, yetkili döviz müesseseleri, varlık yönetim şirketleri, 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu kapsamında faaliyette bulunan sermaye piyasası kurumları ile sigorta ve reasürans şirketleri ve emeklilik şirketlerinin kurum kazançları üzerinden %22 oranında kurumlar vergisi alınacağı düzenlenmekte ve bu şekilde belirlenen kurumlar vergisi oranını değiştirme hususunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

MADDE 96- Madde ile, 6770 sayılı Kanunla Kurumlar Vergisi Kanununa eklenen ve 2017 yılında yapılan imalat sanayii yatırımları için 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 32/A maddesi kapsamındaki yatırım teşviklerinden daha yüksek oranlarda faydalanılmasına imkân veren anılan Kanunun geçici 9 uncu maddesinde yer alan düzenlemenin 2018 yılında da uygulanmasına imkân sağlanmaktadır.

MADDE 97- 5737 sayılı Vakıflar Kanununun 20 nci maddesinde yapılan düzenlemeyle vakıf taşınmaz kiralalarının sözleşme süresinin üç yıl olduğu, ancak bu sürenin on yıla kadar Genel Müdürlüğün bağlı olduğu Başbakan Yardımcısının onayı ile belirlenebileceği düzenlenerek, kısa süre ile kiralanamayan vakıf taşınmazlarının daha verimli şekilde değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Özellikle eğitim tesisleri ve yurt gibi hizmet kalitesinin, verimliliğinin ve sürekliliğinin sağlanmasının önem arz ettiği taşınmazlar ile ticari olarak uzun süreli kiralanma gerekliliği bulunan akaryakıt istasyonu, tarımsal işletmeler gibi taşınmazlar veya daha çok talep olacağı dolayısıyla kira gelirinin artacağı değerlendirilen taşınmaz kiralalarının kira süresinin Başbakan Yardımcısının onayı ile on yıla kadar belirlenmesinin uygun olacağı değerlendirilmektedir.

MADDE 98- 5737 sayılı Vakıflar Kanununun 52 nci maddesinde yapılan düzenlemeyle vakfiyelerde yer alan hayır şartlarını gerçekleştirmek üzere yurtdışındaki ihtiyaç sahiplerine yardım edilmesini sağlamak için yurtdışında kurulu tüzel kişilere şartlı ve şartsız yardım yapılabilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 99- 5738 sayılı Spor Müsabakalarına Dayalı Sabit İhtimalli ve Müşterek Bahis Oyunlarının Özel Hukuk Tüzel Kişilerine Yaptırılması Hakkında Kanunda, ihalenin herhangi bir sebeple yapılamaması, zamanında sonuçlandırılmaması veya sonuçlandırılmış olsa bile zamanında sözleşme imzalanarak işe başlanılamaması durumlarında, oyunların kesintiye uğramadan devam ettirilebilmesi için neler yapılacağı belirtilmediğinden herhangi bir sebeple ihalenin gerçekleştirilememesi halinde oyunların kesintiye uğraması riski bulunmaktadır. Madde ile, ihale sürecinde öngörülemeyen bir kesinti yaşanması durumunda, anılan Kanunda yer alan pazarlıkla temin usulüne göre hizmet alımı yapılabilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 100- Madde ile, 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun 11 inci maddesinde yapılan değişiklikle ilgili mevzuat uyarınca Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu tarafından yetkilendirilen işletmecilerden, Kurum giderlerinden kaynaklanan masraflara katkı sağlanması amacıyla idarî ücret alınarak tüm işletmecilerin yapılan idari masraflara katkı vermesi sağlanmaktadır. Mevcut durumda, elektronik haberleşme sektöründe

net satışları çok düşük olan veya hiç net satışları bulunmayan işletmeciler için de Kurumca idari masraflar yapılmaktadır. Ancak idarî ücret için alt sınırı olmaması nedeni ile söz konusu masraflara anılan işletmecilerden yeterince ya da hiç katkı sağlanamamaktadır. Bu sorunun çözümü için işletmecilerden alınacak yıllık idarî ücretlere alt sınır getirilmektedir. Diğer taraftan madde 1/1/2018 tarihinden itibaren elde edilecek net satışlara uygulanacak şekilde düzenlenmiş olup, bu tarihten önceki dönemlere ilişkin idari ücretlerin mevcut hükümlere göre ödenmesi sağlanmıştır.

MADDE 101- 5809 sayılı Kanunun 46 ncı maddesine eklenen hükümler ile, iş ve hizmetlerin merkezi bir sunucu tarafından uzaktan izlenmesi ve yürütülmesine yönelik makineler arası veri aktarımına mahsus olan ve bunların yürütülmesi için zorunlu olanlar dışında sesli, görsel iletişim veya genel amaçlı internet erişimi için kullanılmayan telsiz cihazları ve aboneliklerine ilişkin telsiz ücretlerine muafiyet sağlanmaktadır. Bilgi toplumuna geçiş ve teknolojik gelişmelerin hayatın her alanında kullanılmaya başlanması ile makineler arası (M2M) haberleşme kullanımında (akıllı sayaçlar dahil) büyük artışlar yaşanmıştır. Gelecekte de bu artışın daha büyük bir hızla devam edeceği öngörülmektedir. M2M kullanımındaki artışın ülkemize sağlayacağı sosyal ve ekonomik faydaların artırılmasını teminen M2M aboneliklerinden alınan Telsiz Ücretlerine muafiyet getirilmektedir. Böylece M2M cihaz üreticilerinin, yabancı menşeli operatörlere ait SIM kartlar yerine ülkemizde yetkilendirilmiş 2N, 3N, 4.5N işletmecilerine ait SIM kartları kullanmaları cazip hale getirilmiş olacaktır.

5809 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin dördüncü fıkrasında yapılan değişiklikle ise telsiz ücretlerinin 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uyarınca takip ve tahsil edilmesine, böylece alacağın daha hızlı ve sağlıklı bir şekilde tahsiline imkân sağlanmaktadır.

Ayrıca, 46 ncı maddeye eklenen yedinci fıkra ile, özellikle yeni nesil mobil haberleşme şebekelerinde kullanımı hızla artan ve gelecekte 5G gibi teknolojilerde kapasite artırımı için daha da büyük bir hızla artacağı beklenen düşük güçlü, dar kapsamlı baz istasyonları dahil olmak üzere mobil şebekelere yapılacak yatırımları teşvik etmek, işletmecilerin hizmet kalitelerini artırırken karşılaştıkları bürokrasinin azaltılmasını sağlamak ve telsiz ücretlerinin tahsilinin ve denetiminin daha etkin şekilde gerçekleştirilmesini sağlamak amacıyla Kurum tarafından sayısı sınırlandırılarak ulusal çapta, kamuya açık mobil elektronik haberleşme hizmeti sunmak üzere imtiyaz sözleşmeleri ve/veya yetkilendirme belgelerine istinaden yetkilendirilen işletmecilerinin telsiz ücretlendirme sisteminde değişiklik yapılmaktadır. Diğer taraftan madde 1/1/2018 tarihinden itibaren elde edilecek net satışlara uygulanacak şekilde düzenlenmiş olup, bu tarihten önceki dönemlere ilişkin telsiz ücretlerinin mevcut hükümlere göre ödenmesi sağlanmıştır.

MADDE 102- İşletmecinin tüketicilerden haksız olarak ücret tahsil ettiğinin tespiti hâlinde Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu tarafından bu ücretlerin abonelere iadesine karar verilebilmektedir. Söz konusu iade sürecinde, işletmecilerin aboneye ulaşamaması sebebiyle iadenin gerçekleşmediği durumlar ortaya çıkabilmektedir. Madde ile, 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun 60 ncı maddesinde yapılan düzenlemeyle belirlenen süre sonunda iadesi sağlanamayan tutarların evrensel hizmet gelirleri olarak genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığına aktarımı sağlanmaktadır.

Ayrıca tüm Kurum alacakları için olası fazla ödemeler için gelecek dönemlerde mahsup yönetiminin belirlenmesi sağlanmaktadır.

MADDE 103- Madde ile, 6015 sayılı Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanunun ek 1 inci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle devlet desteklerinin bildirim ve denetlenmesine ilişkin yönetmeliklerin yürürlüğe konulmasına ilişkin tarih belirleme yetkisinin Bakanlar Kuruluna tanınması amaçlanmaktadır.

MADDE 104- Madde ile, 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun 29 uncu ve 30 uncu maddelerinde yapılan değişiklik doğrultusunda anılan Kanunun 26 ncı maddesinde düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 105- İşverenlerce güvenlik raporlarının hazırlanması ile ilgili yükümlülükler referans Avrupa Birliği mevzuatı olan 96/82/EC Seveso II-Tehlikeli Maddeleri İçeren Büyük Kaza Risklerinin Kontrolüne İlişkin Direktifi ile 2012/18/EC Seveso III-Tehlikeli Maddeleri İçeren Büyük Kaza Risklerinin Kontrolüne İlişkin Direktiflerinde belirtilmiştir. Söz konusu referans mevzuatlar çerçevesinde madde ile, 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun 30 uncu maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına ilave olarak söz konusu Direktifler ile ilgili yükümlükleri olan resmi yetkili otorite paydaşlarından Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ve Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının da maddede belirtilen hususlara ilişkin hazırlanacak yönetmelikte yer alması amaçlanmaktadır.

MADDE 106- Madde ile, 6331 Kanunun 30 uncu maddesinde yapılan değişiklik doğrultusunda anılan Kanunun 29 uncu maddesinde düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 107- Madde ile, uygulama süresi 31/12/2017 tarihinde sona erecek olan 6360 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin uygulama süresi 31/12/2020 tarihine uzatılmaktadır.

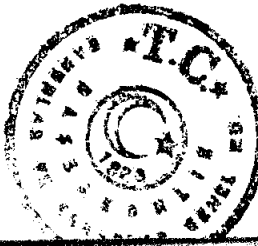
MADDE 108- Türkiye’de faaliyette bulunan bankalar, kredi ve diğer alacaklarına ilişkin olarak 5411 sayılı Bankacılık Kanunu çerçevesinde Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu tarafından belirlenen usul ve esaslar kapsamında ayırdıkları özel karşılıkları kurum kazancının tespitinde indirim konusu yapabilmektedirler.

Madde ile, 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu kapsamında finans sektöründe faaliyette bulunan finansal kiralama ve finansman şirketlerinin, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu tarafından belirlenen usul ve esaslara göre alacakları ile ilgili olarak ayırdıkları özel karşılıkların kurum kazancının tespitinde indirim konusu yapılması sağlanmaktadır.

MADDE 109- Kitle fonlaması, girişimcilerin iş fikirlerini veya şahsi projelerini gerçekleştirmek için kitle fonlama platformları üzerinden halktan para toplamak suretiyle iş fikirlerine veya projelerine finansman sağladıkları bir yöntemdir.

Kitle fonlaması ile projeler veya girişim şirketleri kitle fonlama platformları üzerinden belirli büyüklüklerin altında finansman sağlamak olup bu şekilde sağlanan finansman, ortaklıkların sermaye piyasası aracı ihracı ile elde ettiği finansmana kıyasla oldukça düşüktür. Ayrıca, bu yöntemle finansman sağlayan girişimler genellikle küçük yatırımlarla büyük projelere ulaşma imkânı tanıyan inovatif girişimler olup bu girişimlerin hızlı gelişme gösterebilmesi için maliyetlerin azaltılması önem taşımaktadır.

Kitle fonlaması ile finansman sağlayan ortaklıklar halka açık bir ortaklığa kıyasla oldukça küçük ölçekte olup, bu kapsamda bu ortaklıklardan halka açık bir ortaklığın sahip olduğu kurumsal yapıya sahip olması da beklenmemektedir.

Sayılan sebeplerle, kitle fonlamanın kolaylıkla yapılabilmesi ve hızla gelişmesinin sağlanmasına katkıda bulunmak amacıyla kitle fonlaması platformları aracılığıyla para toplayanlar, halka açık ortaklık ve ihraççı tanımı dışında bırakılarak girişimcilerin kitle fonlaması işlemi sonucunda maruz kalabilecekleri maliyetlerin azaltılması ve dolayısıyla 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununda halka açık ortaklıklar ve ihraççılar için öngörülen yükümlülükler tabi olmamaları amaçlanmıştır.

Madde ile ayrıca "Kitle fonlaması" tanımı eklenerek bir finansman türü olan kitle fonlaması sermaye piyasası mevzuatı kapsamına alınmış ve kitle fonlamasına ilişkin esasları belirlemek üzere Sermaye Piyasası Kurulu yetkilendirilmektedir.

MADDE 110- Madde ile, kitle fonlaması suretiyle halktan para toplanması durumunda 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun izahname ya da ihraç belgesi hazırlama yükümlülüğüne ilişkin hükümlerinin uygulanmaması öngörülmektedir.

MADDE 111- Madde ile, 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 16 ncı maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle kitle fonlaması suretiyle halktan para toplayan ortaklıkların, ortak sayısının beşyüzü aşması halinde dahi paylarının halka arz olunmuş sayılmayacağı düzenlenmektedir.

MADDE 112- 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 37 nci ve 38 inci maddelerinde yatırım hizmetleri ve bu hizmetlere ilişkin faaliyetler belirlenmiştir. Sermaye Piyasası Kanununa eklenmesi öngörülen kitle fonlaması, bu faaliyetler arasında yer almamakta olup, kitle fonlamanın elektronik ortamda hizmet veren kitle fonlama platformları aracılığıyla yapılacağı düzenlenmektedir. Bu kapsamda, esas itibarıyla küçük ölçekli şirketlere fon sağlama amacıyla kurulan ve genel hükümler kapsamında sorumluluk addedilen kitle fonlaması faaliyetinin, gerek bu faaliyeti yürütecek şirketlerin niteliği, gerekse fonun elde edilmesinde kolaylık sağlanması bakımından sadece yatırım kuruluşları tarafından nispeten sınırlı koşullar altında yürütülebilecek yatırım hizmet ve faaliyeti ya da yan hizmet kapsamına dâhil edilmeyerek esnek bir yaklaşım izlenmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca, kitle fonlaması faaliyeti, kitle fonlamasına aracılık eden ve elektronik ortamda hizmet veren kitle fonlama platformları tarafından borsa ve diğer teşkilatlanmış piyasalar haricinde ve bunlara ilişkin faaliyetlerden ayrı olarak gerçekleştirilecektir. Bu bakımdan yurtdışı uygulamalara benzer şekilde, kitlesel fonlama faaliyetinin yürütüleceği elektronik ortam için platform ifadesi kullanılmakla birlikte, bu platformların 6362 sayılı Kanunun 66 ncı maddesinde teşkilatlanmış diğer pazar yerlerinin bir alt türü olarak geçen "sistem ve platformlar" ve "çok taraflı işlem platformları" ile ilgisi bulunmamaktadır. Dolayısıyla yapısı itibarıyla borsacılık faaliyetlerinden farklı olan ve daha serbest bir anlayışla düzenlenmesi gereken kitle fonlama platformlarının 6362 sayılı Kanunun borsalar, piyasa işleticileri ve teşkilatlanmış diğer pazar yerleri ile ilgili Dördüncü Kısım Birinci Bölüm hükümlerine tabi olmadığını açıkça belirtilmesinde yarar görülmektedir.

MADDE 113- Madde ile, 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 99 uncu maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle izinsiz sermaye piyasası faaliyetlerinin internet aracılığıyla yürütülmesine veya Türkiye'de yerleşik kişilere yönelik internet aracılığıyla yurtdışında kaldıraçlı işlemler yaptırılmasında olduğu gibi Kuruldan izin alınmaksızın kitle fonlama platformları aracılığıyla halktan para toplandığı bilgisinin edinilmesi halinde de Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunca ilgili internet sitesine erişimin engellenmesi suretiyle, platformların kanuni sınırlar içerisinde faaliyet göstermelerine ve işlemlerin güvenli bir ortamda devamına imkân tanınmaktadır.

MADDE 114- Madde ile, 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 3 üncü maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle genel aydınlatma tanımı yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 115- Madde ile, 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 9 uncu maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle genel aydınlatmaya yönelik elektrik enerjisi satın alınması, dağıtım şirketlerinin faaliyet alanından çıkarılmaktadır.

MADDE 116- Madde ile, 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 17 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle genel aydınlatmaya yönelik elektrik enerjisi satın alınmasının, TEDAŞ tarafından yürütülmesinin sağlanması öngörülmektedir.

MADDE 117- Madde ile, 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 27 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle TEDAŞ tarafından genel aydınlatma kapsamında TETAŞ'tan elektrik enerjisi temin edilmesine yönelik düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

MADDE 118- Genel aydınlatma giderleri, 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununa eklenen geçici madde kapsamında 31/12/2017 tarihine kadar Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı bütçesine konulacak ödenekten ve ilgili belediyeler ile il özel idarelerinin genel bütçe vergi gelirleri payından karşılanmaktadır. 6446 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen ek madde ile, söz konusu uygulamanın devamı sağlanmaktadır.

Yapılan düzenlemeyle halkın ücretsiz kullanımına açık ve kamuya ait park, bahçe, tarihi ve ören yerlerinin aydınlatılması genel aydınlatma tanımından çıkarılarak bu tesislerin aydınlatma giderlerinin ilgili kamu kurum kuruluşlarınca ödenmesi amaçlanmaktadır. TEDAŞ, genel aydınlatma kapsamında elektrik enerjisini TETAŞ'tan tedarik ederek, ilgili abonelere fatura edecek ve söz konusu bedellerin bir kısmı Bakanlık bütçesine konulacak ödenekten ve maddede belirtilen oranlarda ilgili belediye ve il özel idarelerinin genel bütçe vergi gelirleri payından karşılanacaktır. Madde ile, TEDAŞ'ın satış fiyatının enerji bedelinin yüzde birini aşmayacak şekilde EPDK tarafından belirlenmesi ve bu kapsamda TEDAŞ tarafından yürütülecek hizmetlerin karşılığı olarak dağıtım şirketlerine herhangi bir bedel ödenmesinin önüne geçilmektedir. Yine TEDAŞ tarafından dağıtım bedeli ile vergi ve fonlar ilgili kurum ve kuruluşlara aktarılacaktır. Ayrıca, aydınlatma komisyonunun, vali yardımcısı başkanlığında, dağıtım tesislerinin mülkiyetinin sahibi olan TEDAŞ temsilcilerinin de katılımıyla çalışması öngörülmektedir. Sınır aydınlatmalarına ait tesis, işletme ve tüketim giderlerinin İçişleri Bakanlığı tarafından, ibadethanelerin genel aydınlatmasına ilişkin tüketim giderlerinin Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından karşılanması hususu daha açık bir şekilde ifade edilmektedir. Ayrıca belediyeler ve il özel idareleri tarafından süresi içinde ödenmeyen park ve bahçelere ait elektrik tüketim bedellerinin ne şekilde tahsil edileceğine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 119- Madde ile, 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununa geçici madde eklenmek suretiyle anılan Kanunun geçici 6 ncı maddesi kapsamında olup 1/1/2018 tarihinden önceki döneme ait iş ve işlemlerin anılan madde hükümlerine göre sonuçlandırılacağı düzenlenmektedir.

MADDE 120- Madde ile, 6461 sayılı Türkiye Demiryolu Ulaştırmasının Serbestleştirilmesi Hakkında Kanunun geçici 4 üncü maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları Taşımacılık A.Ş.'nin doğrudan kamu hizmet yükümlüsü olarak öngörülen süresinin 31/12/2020 tarihine kadar uzatılması amaçlanmaktadır.

MADDE 121- 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun ve ikincil düzenlemelerin uygulanması neticesinde hak ve menfaat ihlali ile idari yaptırım arasında ceza hukukunun temel gerekçelerinden olan ölçülülük ve caydırıcılık ilkeleri ile güncel ekonomik şartlar da gözetilerek, kanunda yer alan ceza üst sınırına ilişkin tutar ve oranlar aşağıya çekilmek suretiyle yeniden düzenlenmektedir. Bankalar, tüketici kredisi veren finansal kuruluşlar ve kart çıkaran kuruluşlar için kamuya açıklanan finansal tablolardan tüketici işlemi niteliği taşımayanlardan sağlanan tutarların idari para cezasının tespitinde dikkate alınmaması için “konsolide olmayan” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 122- Madde ile, 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 77 nci maddesinde yapılan değişikliklerden önce verilmiş olan idari para cezalarının değişikliklerden nasıl etkileneceğine açıklık getiren geçici düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

MADDE 123- 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu gereğince ülkemizde veri sorumlularının, Kurumca tutulacak olan “Veri Sorumluları Sicili”ne kayıt yaptırmaları gerekmektedir. Benzer otoritelere sahip olan İngiltere, İrlanda gibi birçok Avrupa ülkesinde bu sicil için bir kayıt ücreti alınmaktadır. Madde ile, “Veri Sorumluları Sicili”ne kayıt yaptıranlardan ücret alınmasına yönelik düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

MADDE 124- Kişisel Verilerin Korunması Kurumu, kişi haklarının korunmasını temel amaç edinen ve ağırlıklı olarak hukuk alanında faaliyet gösteren bir kurumdur. Kuruma gelebilecek başvurular ve ortaya çıkabilecek hukuki uyuşmazlıklarda belirli bir mesleki deneyim ve bilgi birikimine sahip bulunan hâkim ve savcılar görevlendirilmesi uygun olacaktır. Bu da ancak ilgili Kanunda hâkim ve savcılar çalıştırılmasına dair hüküm bulunması ile mümkün olmaktadır. 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanununun 27 nci maddesinin dördüncü fıkrasında, Kurumda muhtelif personelin geçici görevlendirilmesi düzenlenmekte ise de, bunlar arasında hâkim ve savcılar yer almamaktadır. Bu çerçevede 6698 sayılı Kanunun 27 nci maddesinde yer alan geçici görevlendirilebilecekler arasına hâkim ve savcı da eklenmektedir. Yapılan düzenlemeyle, Kurumda hâkim ve savcılar geçici görevlendirme suretiyle çalıştırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 125- Madde ile, 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanununun 29 uncu maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle Kişisel Verileri Koruma Kurumunun gelirleri arasına “veri sorumluları sicil ücreti”nin de eklenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 126- Kişisel Verilerin Korunması Kurumunda, geçici görevlendirme kadrosunun sınırlı olması ve ilgili Kanunda uzman unvanlı kadro için naklen geçişe olanak sağlayacak bir genel veya geçici madde bulunmadığı için naklen uzman alımı yapılamamaktadır. 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanununda, uzman personel nakline ilişkin herhangi bir kanuni düzenleme bulunmadığından, anılan Kanuna eklenmesi öngörülen geçici madde ile kariyer mesleklerden ve öğretim üyelerinden Kurumun acil ihtiyaç duyduğu uzman personelin naklen atanmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 127- 635 sayılı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi ile yerleşim alanları içerisinde kalmış sanayi siteleri için taşınma kredi desteği getirilmiştir. Madde ile, plansız ve denetimsiz bir şekilde yapılaşmış, yerleşim alanlarında dağınık bir şekilde faaliyet gösteren, ekonomik ömrünü tamamlamış, çalışanların ve hizmet alanların ihtiyaçlarını karşılayacak teknik, idari ve sosyal donatılara sahip olmayan, kent

estetikliğini bozan, çevre, ulaşım ve sağlık sorunlarına yol açan sanayi sitelerinin dönüşümlerinin hızlandırılması ve kurulacak sanayi sitelerinin ekonomiye kazandırılması ve sanayi sitelerinin arazi teminlerinin kolaylaştırılması amacıyla Hazine mülkiyetinde bulunan arazilerin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 128- Madde ile, 637 sayılı Ekonomi Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 37 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle ihracata yönelik Devlet yardımları kapsamında Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonundan (DFİF) verilen krediler ile destek ödemelerinden yapılan fazla ve/veya yersiz ödemelerin destekten yararlanan kişilerden 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edilmesine ilişkin usul ve esasların düzenlenmesi amaçlanmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 1- 492 sayılı Kanun veya özel kanun hükümleri gereğince yargı harcı ödememesi gerekmesine rağmen mahkemelerce kamu idareleri aleyhine yargı harcına hükmedilebilmekte olup, madde ile bu şekilde istisna veya muafiyet hükümlerine istinaden yargı harcı ödememesi gereken kamu idareleri aleyhine bu maddenin yürürlük tarihine kadar hükmedilmiş olan yargı harçlarının tahsil edilmeyeceği, tahsil edilmiş bulunan yargı harçlarının red ve iade edilmeyeceği yönünde düzenleme yapılmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 2- Maliye Bakanlığına bağlı Kefalet Sandığı 2489 sayılı Kanunla kurulmuş ve 2/6/1934 tarihinde faaliyete başlamıştır. Sandığın zimmet suçları dolayısıyla Devlet Hazinesini sigorta altına alan bir kuruluş gerekçesi ve çalışma şekli bulunmaktadır. Sandıktan bugüne kadar değişik vesilelerle ayrılan mükeffell memurların (gerekli işlemleri tamamlayanların) Sandıktan alacakları nemaları ile birlikte tamamen ödenmiştir. Gerekli işlemleri tamamlayarak Sandıktan ayrılan bu kişilerin Sandıktan herhangi bir hak ve alacağı kalmamıştır. Öte yandan hala Sandık bünyesinde bulunan mükeffell memurların Sandıktan ayrılmaları halinde nemaları ile birlikte hak edecekleri tutarlar kendilerine ödenmesi halinde dahi Sandık bünyesinde atıl kalan bir nakit fazlası bulunmaktadır. 31/12/2017 tarihi itibarıyla, Sandığın bankadaki hesap mevcudundan Sandık yükümlülükleri, ihtiyat payı ve sandığın bütün mali sorumlulukları karşılandıktan sonra atıl olarak kalan nakit fazlası 480 milyon TL tutarın Maliye Bakanlığı merkez muhasebe birimi hesabına aktarılacak suretiyle genel bütçenin (B) işaretli cetveline gelir kaydedilmesi amaçlanmaktadır. 31/12/2017 tarihi itibarıyla Sandığın bankadaki mevcudunun 588 milyon TL olacağı, buna karşılık 56 milyon TL aidat iadeleri, 6 milyon TL tahmini zimmet tutarı ve 11 milyon TL aidata verilecek faizler olmak üzere toplam 73 milyon TL gider gerçekleşmesi öngörülmektedir. Sandığın tahmini görev giderleri toplamı, ihtiyaten yaklaşık %50 oranında artırılarak genel bütçeye aktarılacak tutar tespit edilmiştir. Yapılan düzenleme, Sandığın yükümlülüklerine ve mükeffell memurların Devlet güvencesine herhangi bir hanel getirmemektedir.

5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun ortaya koyduğu temel ilkeler çerçevesinde; Hazine birliğini gerçekleştirmek, tüm gelir ve giderlerin bütçede yer almasını sağlamak, bütçe dışı harcama alanlarını sınırlandırmak, kaynakların etkili, ekonomik ve verimli kullanılmasını sağlayacak sağlıklı bir hesap verme mekanizması oluşturmak ve kamu mali yönetimini bütçe hakkına uygun bir şekilde yürütmek amacıyla Kültür ve Turizm Bakanlığı bünyesinde bulunan özel hesap uygulaması sonlandırılarak bu kapsamdaki hizmetlerin finansmanının Kültür ve Turizm Bakanlığı bütçesinden karşılanması öngörülmektedir. Ayrıca, başkaca bir işleme gerek kalmaksızın özel hesabın borç ve taahhütleri ile hak ve alacaklarının Kültür ve Turizm Bakanlığı bütçesine devrolunacağına ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

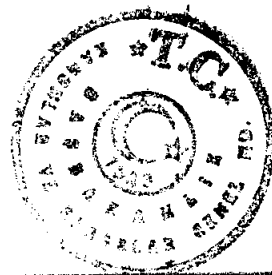

Türk Patent ve Marka Kurumuna ait banka hesaplarında bulunan ancak Kurumun giderleri için kullanılmasına ihtiyaç duyulmayan 150 milyon TL tutarın genel bütçeye aktarılması amaçlanmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 3- Madde ile, Kanunun 4 üncü maddesiyle 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde yapılan düzenlemenin 1/1/2018 tarihinden itibaren elde edilen ücret gelirleri için uygulanacağı, dolayısıyla anılan maddeyle yapılan değişikliğin 2017 yılında elde edilen ücret gelirleri için uygulanmayacağına ilişkin düzenleme yapılmaktadır. Ayrıca ölüm veya memleketi terk halleri nedeniyle Kanunun yayımı tarihinden önce beyan edilmesi gereken gelirlerin vergilendirilmesinde, 193 sayılı Kanunun 103 üncü maddesinde yer alan tarifenin değişiklik öncesi hükümlerinin uygulanacağı düzenlenmektedir.

MADDE 129- Yürürlük maddesidir.

MADDE 130- Yürütme maddesidir.

**BAZI VERGİ KANUNLARI İLE KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE
KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR
KANUN TASARISI**

MADDE 1- 4/2/1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun ek 37 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 37- Kurum tarafından sayısı sınırlandırılarak ulusal çapta, kamuya açık mobil elektronik haberleşme hizmeti sunmak üzere;

a) İmtiyaz sözleşmeleri ve/veya yetkilendirme belgelerine istinaden yetkilendirilen işletmeciler aylık brüt satışlarının yüzde 15’ini Hazine payı olarak öderler.

b) Yetkilendirilen işletmecilerin şebekeleri üzerinden elektronik haberleşme hizmeti sunmak üzere yetkilendirilen diğer işletmeciler, bu yetkilendirme kapsamında doğan aylık brüt satışlarının yüzde 15’ini Hazine payı olarak öderler.

c) İmtiyaz sözleşmeleri kapsamında yetkilendirilen işletmeciler, yıllık net satışlarının onbinde 35’ini Kurum masraflarına katkı payı olarak öderler.

Kurum tarafından hava taşıtlarında GSM ve/veya IMT-2000/UMTS standartlarında veya bu standartlar temel alınarak geliştirilen standartlar çerçevesinde kurulacak ve işletilecek şebekeler üzerinden mobil elektronik haberleşme hizmeti sunmak üzere yetkilendirilen işletmeciler, söz konusu hizmet kapsamındaki aylık brüt satışlarının yüzde 15’ini Hazine payı olarak öderler.

Hazine payının hesabında, süresinde ödenmeyen bedeller için abonelere tahakkuk ettirilen gecikme faizi, vasıtalı vergiler, harç ve resim gibi mali yükümlülükler ve faturanın şeklinde veya içeriğinde (müşteri bilgileri, işin nevi, miktarı, fiyatı ve tutarı gibi) veya hizmetin ilişkin olduğu dönemin belirlenmesinde yapılan hatalar ya da mükerrer düzenlenen faturalar nedeniyle aynı yıl içinde düzeltmeye konu edilen kayıtlarda yer alan bedeller ile raporlama amacıyla muhasebeleştirilen tahakkuk tutarları dikkate alınmaz.

Aylık dönemler itibarıyla hesaplanan paylar, ilgili olduğu ayı izleyen ayın yirminci günü akşamına kadar Kurumun Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası nezdinde açılacak hesabına ödenir. İlgili hesapta yer alan bakiyenin tamamı, 16/6/2005 tarihli ve 5369 sayılı Evrensel Hizmet Kanunundaki hükümler saklı kalmak kaydıyla, yatırıldığı günü takip eden ilk işgünü mesai bitimine kadar Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına aktarılır.

Süresinde ödenmeyen Hazine payı, 5369 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında ödenen evrensel hizmet katkı payı ve Kurum masraflarına katkı payı tutarları ile bunlara bağlı gecikme zammı Kurumun bildiri üzerine 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uyarınca ilgili vergi dairesi tarafından takip ve tahsil edilerek Kurum hesabına aktarılır. Söz konusu tutarlar yatırıldığı günü takip eden ilk işgünü mesai bitimine kadar ilgili idarelerin hesabına gönderilir.

Kurum tarafından sayısı sınırlandırılarak ulusal çapta, kamuya açık mobil elektronik haberleşme hizmeti sunmak üzere yetkilendirilen işletmeciler tarafından, Hazine payının süresinde ödenmemesi veya eksik ödenmesi halinde, Kurumca, eksik ödenen veya süresinde ödenmeyen Hazine payının bir katı tutarında cezai şart uygulanır.

Brüt satışlardan maksat, işletmecinin faaliyetleri çerçevesinde satılan mal ya da hizmetler karşılığında alınan veya tahakkuk ettirilen toplam değerleri kapsayan ve gelir tablosu hesaplarından, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 175 ve mükerrer 257 nci maddelerinin Maliye Bakanlığına verdiği yetkiye dayanılarak yapılan düzenlemelerle belirlenen “60. Brüt Satışlar” hesap grubundaki hesaplara kaydedilmesi gereken tutarların toplamıdır.

İşletmeciler, Hazine payının hesaplanması açısından “60. Brüt Satışlar” hesap grubundaki hesaplara kaydedilmesi gereken tutarlara ilişkin müphem ve tereddütü mucip

gördükleri hususlar hakkında Gelir İdaresi Başkanlığından yazı ile izahat isteyebilir. İzahat talepleri, 213 sayılı Kanunun 413 üncü maddesi kapsamında Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslara göre cevaplandırılır ve bu cevaplar anılan madde kapsamında verilen özeldeler ile aynı hukuki sonuçları doğurur.

Net satışlar, "60. Brüt Satışlar" hesap grubundaki hesaplara kaydedilmesi gereken tutarlardan "61. Satış İndirimleri" hesap grubundaki hesaplara kaydedilmesi gereken tutarların düşülmesi sonucu kalan tutarı ifade eder.

Maliye Bakanlığı; Hazine payı ödemekle yükümlü işletmecilerden Hazine payı ödemesine ilişkin her türlü açıklama isteme ve bilgi ve belgeyi talep etme hakkına sahip olduğu gibi, yetkilendirme ve bu Kanundan doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesi konularında istemde bulunabilir. Maliye Bakanlığı, söz konusu işletmeciler ile bunların distribütörleri ve bayileri nezdinde, bilgi sistemleri dahil, her türlü inceleme ve denetim yapmaya yetkilidir.

İlgili döneme ilişkin denetime, dönemi takip eden üç ay içerisinde başlanır ve başlanıldığı tarihten itibaren altı ay içerisinde tamamlanır. 213 sayılı Kanunun ek 11 inci maddesinde yer alan tarhiyat öncesi uzlaşma hükümleri, bu fıkra kapsamındaki denetim sonucu ortaya çıkacak tutarlar ve buna bağlı cezalar için de uygulanır. Uzlaşmaya varılması halinde tutanağın bir örneği işletmeciye uzlaşma anında verilerek tebliğ edilir, tutanakla tespit edilen bu husus hakkında dava açılmaz ve hiçbir mercie şikayette bulunulamaz. Üzerinde uzlaşılan tutarlar, tutanağın tebliğinden itibaren bir ay içerisinde Kuruma ödenir. Uzlaşma talep edilmesi durumunda, üzerinde uzlaşma sağlanamasa dahi bu tutarlar için tekrar uzlaşma talep edilemez. Denetime ve uzlaşmaya ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca hazırlanan yönetmelikle belirlenir.

Denetim sonucu düzenlenen rapor ve varsa uzlaşma tutanakları Kuruma gönderilir. Kurum tarafından, raporda tespit edilen ve uzlaşma talep edilmeyen veya sağlanamayan Hazine payı ile bu tutar üzerinden uygulanan cezai şart tutarı işletmeciye bildirilir ve bu tutarlar bildirim tarihinden itibaren bir ay içerisinde ödenir.

Süresinde ödenmeyen cezai şart tutarları ile fer'ileri, Kurumun bildirim üzerine 6183 sayılı Kanun hükümleri uyarınca ilgili vergi dairesi tarafından tahsil edilerek Kurum hesabına aktarılır. Süresinde ödenmeyen Hazine payı, evrensel hizmet katkı payı ve Kurum masraflarına katkı payı tutarları ile bunlara bağlı gecikme faizi, gecikme zammı ve cezai şart tutarları ile ilgili olarak, vergi dairesi uygulamaları hariç olmak üzere uluslararası tahkim de dahil her türlü yargı organında açılacak davalarda husumet, münhasıran Kuruma yöneltilir.

Kurum tarafından sayısı sınırlandırılarak ulusal çapta, kamuya açık mobil elektronik haberleşme hizmeti sunmak üzere yetkilendirilen işletmecilerin şebekeleri üzerinden elektronik haberleşme hizmeti sunan diğer işletmecilerin ve Kurum tarafından hava taşıtlarında mobil elektronik haberleşme hizmeti sunmak üzere yetkilendirilen işletmecilerin Hazine payını eksik ödemediğinin veya hiç ödemediğinin Maliye Bakanlığınca yapılacak yıllık denetimler neticesinde tespit edilmesi halinde, bu durumun işletmeciye tebliğini müteakip, Hazine payının ödenmemiş kısmı ile birlikte, bu tutara eksik ödeme tarihinden itibaren 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre ödeneceği tarihe kadar tahakkuk ettirilecek gecikme zammı oranı kadar faiz işletmeci tarafından iki ay içinde Kurumun Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası nezdinde açılacak hesabına ödenir. İlgili hesapta yer alan bakiyenin tamamı, 5369 sayılı Kanun hükümleri saklı kalmak kaydıyla, yatırıldığı günü takip eden ilk işgünü mesai bitimine kadar Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına aktarılır. Ödemenin süresinde yapılmaması halinde, söz konusu işletmecilerin yetkilendirmesi bir ay içinde Kurum tarafından iptal edilir ve ödenmeyen tutarlar, Kurumun ilgili vergi dairesine yapacağı başvuru üzerine, 6183 sayılı Kanun hükümleri uyarınca ilgili vergi dairesince takip ve tahsil edilerek Kurumun bahse konu hesabına aktarılır. Söz konusu tutarlar yatırıldığı günü takip eden ilk işgünü mesai bitimine kadar ilgili idarelerin hesabına gönderilir. Bu fıkra kapsamında yapılan

denetimler sonucu tespit edilen alacaklar için de bu maddede belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde uzlaşma hükümleri uygulanır.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esaslar Hazine Müsteşarlığının görüşü alınarak Kurum tarafından belirlenir.”

MADDE 2- 406 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13- (1) Bu maddenin kapsamına ve maddede geçen terimlere aşağıda yer verilmiştir.

a) Bu madde hükümleri; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlere (bu maddenin yürürlüğe girdiği ay dahil) ilişkin olarak Kurum tarafından imtiyaz sözleşmeleri veya sayısı sınırlandırılmış kullanım hakkı ile yetkilendirilmiş olan işletmeciler hakkında, Kurum, Hazine Müsteşarlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı tarafından, imtiyaz sözleşmeleri veya sayısı sınırlandırılmış kullanım hakkı yetki belgeleri veya ilgili mevzuat uyarınca yapılan inceleme ve denetimler sonucunda eksik ödendiği tespit edilen; Hazine payı, 5369 sayılı Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında ödenen evrensel hizmet katkı payı, Kurum masraflarına katkı payı, telsiz ücretleri ve bu kapsamda taraflar arasında imzalanmış olan sözleşme ve protokoller uyarınca tahakkuk ettirilen cezai şart ve gecikme zammı ya da gecikme faizi alacakları ile yargılama giderlerine ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilgili idarece henüz incelenmeyen veya incelenmesi tamamlanmayan dönemlere ilişkin alacaklara ve fer’ilerine uygulanır.

b) Bu maddede geçen ihtilafli alacaklar tabiri; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar işletmeciye ilgili idarenin bildiri üzerine belirlenen Hazine payı, evrensel hizmet katkı payı, Kurum masraflarına katkı payı, telsiz ücretleri, cezai şart tutarları ve fer’ileri ile yargılama giderlerine ilişkin adli, idari veya uluslararası tahkim mercileri nezdinde dava açılmış veya kesinleşmiş olup olmamasına bakılmaksızın hüküm verilmiş veya dava açma süresi henüz geçmemiş veya vadesinde ödenmemiş ya da ödeme süresi geçmemiş olan bu fıkranın (a) bendi kapsamındaki alacakları ifade eder.

c) Bu maddede geçen, Yİ-ÜFE aylık değişim oranları tabiri; Türkiye İstatistik Kurumunun her ay için belirlediği 31/12/2004 tarihine kadar toptan eşya fiyatları endeksi (TEFE) aylık değişim oranlarını, 1/1/2005 tarihinden itibaren üretici fiyatları endeksi (ÜFE) aylık değişim oranlarını, 1/1/2014 tarihinden itibaren yurt içi üretici fiyat endeksi (Yİ-ÜFE) aylık değişim oranlarını (Bu madde hükümlerine göre ödenecek alacaklara bu maddenin yürürlüğe girdiği ay için uygulanması gereken Yİ-ÜFE aylık değişim oranı olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği aydan bir önceki ay için belirlenen Yİ-ÜFE aylık değişim oranı esas alınır.) ifade eder.

(2) Bu maddede geçen ihtilafli alacaklar, aşağıda belirtilen hükümlere göre yapılandırılır.

a) Bu maddenin dördüncü fıkrasında öngörülen süre ve şekilde başvurusunu tamamlayan işletmeciler tarafından, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ihtilafli Hazine payı, evrensel hizmet katkı payı, Kurum masraflarına katkı payı ve telsiz ücreti alacaklarının asıllarının ödenmemiş kısmının tamamı ile bu tutara bağlı gecikme faizi ve gecikme zammı gibi fer’i alacakların yerine bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar Yİ-ÜFE aylık değişim oranları esas alınarak hesaplanacak tutarın, bu maddede belirtilen süre içerisinde ilgili idarelerin hesabına tamamen ödenmesi ve bu maddenin dördüncü fıkrasında öngörülen başvuru şartlarının tamamlanması koşuluyla asıl alacağa bağlı olarak tahakkuk ettirilen cezai şart ve bu cezalara bağlı gecikme faizi ve gecikme zammı gibi fer’iler ile bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce alacak asılları ödenmiş cezai şartlar ve bunların fer’ilerin tamamının tahsilinden vazgeçilir.

b) Bu fıkranın (a) bendine göre ödenecek ihtilafli telsiz ücretlerinin hesabında, işletmecilerin fazla ödeme yaptıkları dönemlere ilişkin telsiz ücretlerinin ödendikleri tarih

esas alınarak eksik ödenen dönemlerin telsiz ücretlerine mahsup edilmesinden sonra kalan tutar dikkate alınır, eksik ödenen telsiz ücretine fazla ödemenin yapıldığı tarihe kadar Yİ-ÜFE aylık değişim oranları esas alınarak fer'i alacak hesaplanır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar kesinleşmemiş borçlarını tümüyle ödemiş olan işletmecilerin yukarıda belirtilen kapsamdaki mahsup işlemleri aynı şekilde yapıldıktan sonra kalan alacakları mahsup işlemlerinin tamamlanmasını takip eden aydan itibaren Kuruma olan telsiz ücretlerine ilişkin borçlarından mahsup edilir. Bu bent kapsamındaki mahsuplaşma işlemi Kurumca gerçekleştirilir.

(3) Bu maddenin dördüncü fıkrası kapsamında başvuruda bulunacak işletmeciler hakkında bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla bu maddenin kapsadığı dönemlere ilişkin olarak Hazine payı, evrensel hizmet katkı payı ve Kurum masraflarına katkı payı açısından incelemesi devam eden ya da henüz başlanmamış olan dönemler hakkında aşağıdaki hükümler uygulanır.

a) Bu maddenin dördüncü fıkrası kapsamında başvuruda bulunacak işletmecilerin, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren on gün içerisinde Hazine Müsteşarlığına başvuruda bulunarak, incelemesi devam eden veya henüz başlanmamış olan dönemler için Hazine payı matrahının bu Kanunun mülga ek 36 ncı maddesi ile değiştirilmesinden sonraki dönemlere ilişkin olarak yapılan incelemelerde eksik ödendiği tespit edilen Hazine payının, ilgili dönemlerde işletmeciler tarafından gerçekleştirilen Hazine payı ödemelerine oranının, incelemesi devam eden veya incelenecek olan dönemlerde ödedikleri Hazine payına uygulanması sonucu hesaplanacak tutarı, ilave Hazine payı ve evrensel hizmet katkı payı olarak ödemeyi kabul ettiklerini bildirmeleri halinde, bu şekilde hesaplanacak Hazine payı ve evrensel hizmet katkı payı tutarları, eksik ödeme tarihinden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar Yİ-ÜFE aylık değişim oranları esas alınarak hesaplanacak tutarla birlikte bu maddede öngörülen süre ve şekilde ilgili idarenin hesabına ödenmesi koşuluyla incelemeler sonlandırılır, incelenmeyen dönemlere ilişkin ayrıca inceleme yapılmaz, cezai şart tahakkuk ettirilmez.

b) Bu fıkranın (a) bendi hükmünden yararlanma talebinde bulunmayan işletmeciler hakkında bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla incelemesi devam eden veya henüz başlanmamış olan dönemlere ilişkin incelemeler, Maliye Bakanlığı tarafından yapılır ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihi takip eden bir yıl içinde tamamlanır. İnceleme sonucunda eksik ödendiği tespit edilen Hazine payı ve evrensel hizmet katkı payı tutarları ile bunlara bağlı gecikme faizi ve gecikme zammı gibi fer'i alacaklar yerine Yİ-ÜFE aylık değişim oranları esas alınarak hesaplanacak tutarların, inceleme sonucunun Kurum tarafından işletmeciye tebliğinden itibaren bir ay içerisinde Kurum hesabına ödenmesi şartıyla bu alacaklara uygulanan cezai şart, gecikme faizi ve gecikme zammı gibi fer'i alacakların tahsilinden vazgeçilir. Ödemenin süresinde yapılmaması durumunda işletmeciler, bu fıkra hükmünden yararlanamaz ve söz konusu alacaklar, 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre vergi dairelerince takip ve tahsil edilir.

c) Bu fıkra hükümleri, Kurum tarafından Kurum masraflarına katkı payı için de uygulanır. Bu fıkranın (a) ve (b) bentleri kapsamında yapılan hesaplama ve inceleme sonuçları Kurum masraflarına katkı payı hesaplamalarında dikkate alınmak üzere ilgili idare tarafından Kuruma iletilir.

(4) Bu madde kapsamında yapılacak başvuru şartları ile diğer şartlar aşağıda belirlenmiştir.

a) Bu madde kapsamına giren işletmecilerin, bu madde hükmünden yararlanabilmek için;

1) Bu maddenin ikinci fıkrası kapsamında ödenmesi gereken tutarları ilgili idarelerin hesaplarına yatırdıklarını gösteren dekont,

2) Bu maddenin üçüncü fıkrasının (a) bendi kapsamında ödenmesi gereken tutarları ilgili idarelerin hesaplarına yatırdıklarını gösteren dekont veya (b) bendinde belirtilen yöntemi seçtiklerine dair beyanname,

3) Bu Kanun hükümleri ile uyumlu olacak şekilde gerekli imtiyaz sözleşmesi ve yetki belgesi tadilatlarının kabul edildiğine dair taahhütname,

4) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar işletmeciyeye ilgili idarenin bildirim üzerine belirlenen Hazine payı, evrensel hizmet katkı payı, Kurum masraflarına katkı payı, telsiz ücretleri ve cezai şart tutarları ile fer'ilerine ilişkin adli, idari veya uluslararası tahkim mercileri nezdinde açılmış tüm davalardan feragat ettiklerini ve idare tarafından açılan davaları kabul ettiklerini tevsik eden belgeler ile uluslararası tahkim ile adli ve idari yargı mercileri nezdinde lehlerine verilmiş kararlara ilişkin haklarından feragat ettiklerine dair feragatname ve söz konusu alacaklara ilişkin bu madde kapsamındaki tutarların tekrar ihtilaflı hale getirilmeyeceğine dair beyanname,

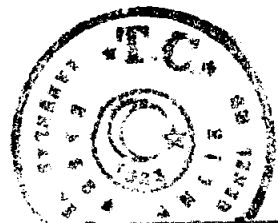
ile bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içerisinde ilgili idarelere yazılı başvuruda bulunması şarttır. Başvurunun, ilgili idarelerce bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihi takip eden ikinci ayın sonuna kadar onaylanması ile başvuru tamamlanmış sayılır.

b) İşletmecilerce, bu madde hükmünden yararlanılmak üzere davadan feragat edilmesi ve buna ilişkin dilekçenin ilgili adli, idari veya uluslararası tahkim mercilerine verildiğini tevsik eden belgenin ibrazı halinde idarece de ihtilaflar sürdürülmez. Bu madde hükmünden yararlanmak üzere başvuruda bulunan ve açtıkları davalardan feragat veya idare tarafından açılan davaları kabul eden işletmecilerin bu ihtilaflarıyla ilgili olarak karar tarihine bakılmaksızın bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra tebliğ edilen kararlar uyarınca işlem yapılmaz. Bu davalar ile ilgili olarak hüküm altına alınan ya da feragat ve kabuller sebebiyle hüküm altına alınacak olan vekâlet ücreti ve yargılama giderleri karşılıklı olarak takip ve tahsil edilmez, tahsil edilenler iade edilmez.

c) Uluslararası tahkim mercii ve Türk mahkemeleri tarafından bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar verilmiş olan kararlarda işletmecilerin lehlerine hükmedilen haklardan feragati alınır ve Türk mahkemelerinde idare tarafından açılmış davaların kabul edilmesi şartı aranır. Bu davalar ile ilgili olarak hüküm altına alınan ya da kabul sebebiyle hüküm altına alınacak olan vekâlet ücreti ve yargılama giderleri karşılıklı olarak takip ve tahsil edilmez, tahsil edilenler iade edilmez.

ç) Bu madde hükmünden yararlanmak üzere başvuruda bulunan işletmeciler, ilgili sözleşmelerin tadili için aynı tarih itibarıyla Kuruma da başvuru yapmış sayılır. İmtiyaz sözleşmesi ve yetki belgesi hükümlerinin değiştirilmesinde bu Kanun hükümleri dikkate alınır. Bu takdirde, imtiyaz sözleşmesi ve yetki belgesi değişiklikleri bu maddenin yürürlüğe girdiği ayın son gününden itibaren geçerli sayılır.

(5) Kurum tarafından, bu Kanun, 15/1/2004 tarihli ve 5070 sayılı Elektronik İmza Kanunu, 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu, 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu, 9/5/2013 tarihli ve 6475 sayılı Posta Hizmetleri Kanunu ve ilgili diğer mevzuat uyarınca yetkilendirilen ve bu maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamına girmeyen işletmeciler ve hizmet sağlayıcılar; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içerisinde ilgisine göre Kuruma veya Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığına başvuruda bulunarak, Kurum veya Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı alacaklarının asıllarının ödenmemiş kısmının tamamı ile bu tutara bağlı gecikme faizi ve gecikme zammı gibi fer'i alacakların yerine bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar Yİ-ÜFE aylık değişim oranları esas alınarak hesaplanacak tutarı bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içerisinde Kuruma veya Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığına ödemeleri şartıyla bu alacaklara bağlı gecikme faizi ve gecikme

zammı gibi fer'i alacakların tahsilinden vazgeçilir. Bu fıkra hükmünden yararlanılabilmesi için dava açılmaması ve açılmış davalardan feragat edilmesi şarttır.

(6) Bu madde kapsamına giren alacaklara karşılık tahsil edilmiş tutarların bu maddeyle dayanılarak red ve iadesi yapılmaz.

(7) Bu madde kapsamında tahsil edilecek tutarların hesaplanmasında ilgili idarelerin kayıtları esas alınır.

(8) Bu maddenin üçüncü ve dördüncü fıkralarında düzenlenen süreleri üç katına kadar uzatmaya Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yetkilidir.

(9) Bu madde kapsamındaki alacakların bütçenin gelir ve gider hesaplarıyla ilişkilendirmeksizin terkin edilmesine Maliye Bakanı, Kurum alacakları yönünden terkin işlemlerine Kurum yetkilidir.

(10) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı ve Kurumun görüşü alınarak Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan tarafından belirlenir.”

MADDE 3- 406 sayılı Kanunun ek 36 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 4- 18/3/1924 tarihli ve 442 sayılı Köy Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- Bu Kanunun ek 13 üncü maddesine göre satışı yapılan taşınmazlara ilişkin olarak anılan maddede belirlenen süre içerisinde binalarını yapmayan ya da taksitlerini ödemeyen hak sahipleri ile 31/12/2020 tarihinden önce süreleri dolacak olan hak sahiplerine binalarını yapmaları veya taksitlerini ödemeleri amacıyla 31/12/2020 tarihine kadar ek süre verilir. Ancak bu süre içerisinde de hak sahiplerince bina yapılmaması veya taksitlerin ödenmemesi durumunda, bu taşınmazlar köy tüzel kişiliği adına, tüzel kişiliğini kaybeden köylerde ise ilgili belediye adına resen tapuda tescil edilir.”

MADDE 5- 14/4/1341 tarihli ve 618 sayılı Limanlar Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 7- Liman başkanlığı idari sorumluluk sahasında can, mal ve çevresel risk taşıyan veya seyir ve seferin selametine engel olabilecek suret ve vaziyette karaya oturmuş, yarı batık veya batık halde yahut terk edilmiş veya atıl halde bulunan gemileri ve eşyasını, geminin donatanı veya kaptanı, liman başkanı tarafından tayin edilecek bir süre içerisinde çıkarmaya veya bulunduğu yerden kaldırmaya mecburdur. Bu süre kırk beş günden fazla olamaz. Belirlenen müddet, gemi yabancı bayraklı ise geminin sicile kayıtlı olduğu devletin ilgili makamlarına, donatana ve kaptana bildirilir, bu kişilerin adresleri bilinmiyorsa herhangi bir uluslararası denizcilik bülteninde ilan edilir. Gemi Türk bayraklı ise donatan veya kaptana bildirilir. Bu kişilerin adresleri bilinmiyorsa yurt düzeyinde dağıtım yapılan ve tirajı yüz binin üzerinde olan bir gazetede ilan edilir. Ayrıca gemi veya gemi vafını kaybetmiş eşya hacizli ise durum haciz işlemini gerçekleştiren icra dairesine de bildirilir. Teknik veya meteorolojik zorunluluk nedeni ile ilgililer tarafından yapılacak itirazlar üzerine bu süreler, liman başkanı tarafından kırk beş günü aşmamak üzere uzatılabilir.

Tayin edilen süre içinde birinci fıkra uyarınca bildirimde bulunulana ulaşılabilmesi veya ulaşılsa dahi ilgililer tarafından geminin çıkarılmasından ya da bulunduğu yerden kaldırılmasından imtina edilmesi halinde; gemi ve eşyasını, liman başkanı çıkarmaya, çıkarttırmaya, bulunduğu yerden kaldırmaya, kaldırtmaya, imha ettirmeye, satmaya ve sattırmaya yetkilidir. Satış işlemi, liman başkanlıkları tarafından yerine getirilir ve satış aşamasına kadar yapılan masraflar Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Döner Sermaye İşletmesinden karşılanır. Yapılan masraflara karşılık gelen tutar, Bakanlık Döner Sermaye İşletmesine gelir kaydedildikten sonra artan tutar gemi ve eşyası üzerinde haciz var

ise ilk haczi koyan dosyaya gönderilir ve mevzuata göre sıra cetveli yapılarak alacaklılara dağıtılır. Bu işlemler sonucu artan bir tutarın bulunması halinde, söz konusu tutar beş yıl içinde müracaat edilmesi halinde hak sahibine ödenmek üzere Bakanlık Döner Sermaye İşletmesi nezdinde emanet hesabına kaydedilir. Satış sürecinde adli veya idari makamlara yapılacak itirazlar ya da başvurular satışı durdurmaz. Satılan mal takyidattan âri olarak alıcıya teslim edilir.

Yukarıda belirtilen durumlar dışında, liman başkanlığı idari sorumluluk sahasında bulunan gemilerin, seyir, can, mal, çevre güvenliği ve emniyet bakımından ciddi tehlike oluşturabileceği durumlarda, gemi veya deniz aracı hakkında herhangi bir mahkeme kararı, adli veya idari tedbir olsa dahi, liman başkanı, birinci fıkradaki sürelerle bağlı kalmaksızın geminin emniyetli bir yere nakli de dâhil olmak üzere her türlü tedbiri almaya yetkilidir. Bu durumlarda alınan tedbirlerin masrafı gemi donatanı tarafından karşılanır. Gemi donatanının bu masrafları otuz gün içerisinde ödememesi halinde; barınma haricindeki masraflar Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı tarafından karşılanır ve birinci fıkra hükümleri uygulanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin düzenlemeleri yapmaya Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 6- 24/3/1950 tarihli ve 5659 sayılı Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü Kuruluş Kanununun ek 1 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “10 yılı” ibaresi “30 yılı” şeklinde değiştirilmiştir.

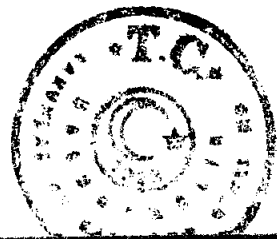
MADDE 7- 5/12/1951 tarihli ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 44 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “sonraki ayın en geç yarısına kadar Kültür Bakanlığı adına bir ulusal bankada açılacak özel hesaba” ibaresi “takip eden ayın en geç onbeşine kadar Kültür ve Turizm Bakanlığı merkez muhasebe birimi hesabına” şeklinde, aynı fıkranın ikinci cümlesinde yer alan “Özel hesapta toplanan bu tutarların dörtte biri Kültür ve Turizm Bakanlığı Merkez Saymanlığı hesabına aktarılır ve bütçeye gelir” ibaresi “Yatırılan bu tutarın dörtte üçü özel gelir olmak üzere tamamı genel bütçe geliri olarak” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiş, aynı maddenin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Bu hesapta kalan miktarlar” ibaresi “Özel ödenek kaydedilen tutarlar,” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkranın ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

“Özel gelir kaydedilen tutarlar karşılığını Kültür ve Turizm Bakanlığı bütçesinde açılacak tertiplere özel ödenek kaydetmeye ve bu suretle ödenek kaydedilen tutarlardan harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesine devren ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir.”

MADDE 8- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 22/A maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 22/A- Maliye Bakanı, aşağıdaki ödeme ve işlemlerde, Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerine vadesi geçmiş borcun bulunmadığına ilişkin belge aranılması ve yapılacak ödemelerden istihkak sahiplerinin amme borçlarının kesilerek ilgili tahsil dairesine aktarılması zorunluluğu ile kesintilere asgari tutar ve oran getirmeye, kapsama girecek amme alacaklarını tür, tutar, ödeme ve işlemler itibarıyla topluca veya ayrı ayrı tespit etmeye, zorunluluk getirilen ödeme ve işlemlerde hangi hallerde bu zorunluluğun aranılmayacağını ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

1. 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa tabi kamu idareleri ile bu idarelere bağlı döner sermaye işletmelerinin yapacağı her türlü ödemelerde,

2. 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu kapsamına giren kurumlar ile kamu tüzel kişiliğini haiz kurum ve kuruluşların (meslekî kuruluşlar ve vakıf yüksek öğretim kurumları hariç) mal veya hizmet alımları ile yapım işleri nedeniyle hak sahiplerine yapacakları ödemelerde,

3. Kanun, karamame ve diğer mevzuatla nakdi olarak sağlanan Devlet yardımları, teşvikler ve destekler nedeniyle yapılacak ödemelerde,

4. 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli tarifelerde yer alan ticaret sicil harçlarından kayıt ve tescil harçları, noter harçlarından senet, mukavelename ve kağıtlardan alınan harçlar, tapu ve kadastro harçlarından tapu işlemlerine ilişkin alınan harçlar, gemi ve liman harçları ile (8) sayılı tarifeye konu harçlar (diploma harçları hariç) ve trafik harçlarına mevzu işlemlerde,

5. 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununda yer alan bina inşaat harcı ve yapı kullanma izin harcına mevzu işlemlerde.

Bu madde kapsamında zorunluluk getirilen ödemelere ilişkin olarak işçi ücreti alacakları hariç olmak üzere, yapılacak her türlü devir, temlik ve el değiştirme, Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerine vadesi geçmiş borcu karşılayacak kısım ayrıldıktan sonra kalan kısım üzerinde hüküm ifade eder. Şu kadar ki bu hükmün uygulanmasında diğer kamu idarelerinin alacaklarına karşılık kesinti yapılması gereken hallerde kesinti tutarı garameten taksim olunur.

Takibata yetkili tahsil dairesince, bu madde kapsamında getirilen zorunluluğa rağmen borcun olmadığına dair belgeyi aramaksızın ödeme yapanlara ve işlem tesis eden kurum ve kuruluşlara dörtbin Türk Lirası idari para cezası verilir. İdari para cezası, ilgisine tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. İdari para cezasına karşı tebliğ tarihini takip eden otuz gün içinde idare mahkemesinde dava açılabilir.”

MADDE 9- 6183 sayılı Kanunun 41 inci maddesinin sekizinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “kredi kartı ile ödenmesi” ibaresi “kredi kartı, banka kartı ve benzeri kartlar ile ödenmesi” şeklinde ve ikinci cümlesinde yer alan “kredi kartı kullanılmak” ibaresi “kredi kartı, banka kartı ve benzeri kartlar kullanılmak” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 10- 6183 sayılı Kanunun 15 inci, 55 inci, 56 ncı ve 60 inci maddelerinde ve 58 inci maddesinin birinci ve yedinci fıkralarında yer alan “7” ibareleri “15” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 11- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “%25”, (b) ve (d) bentlerinde yer alan “%15”, (c) bendinde yer alan “%5” ibareleri “%7,5” şeklinde, yedinci fıkrasında yer alan “Birinci fıkradaki %25 ve %15 oranlarını ayrı ayrı veya birlikte %5’e, %5 oranını ise sifıra kadar indirmeye ve bu oranları kanuni oranlarına kadar artırmaya” ibaresi “Birinci fıkradaki oranları ayrı ayrı veya birlikte sifıra kadar indirmeye, iki katına kadar artırmaya” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 12- 6802 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (p) bendinde yer alan “Türkiye’de kurulu borsalarda gerçekleştirilen” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 13- 29/4/1959 tarihli ve 7258 sayılı Futbol ve Diğer Spor Müsabakalarında Bahis ve Şans Oyunları Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasının (2) numaralı bendinin (ç) ve (e) alt bentleri aşağıdaki şekilde, (d) alt bendinde yer alan “Bu fıkranın (b) ve (c) bentlerinde” ibaresi “Bu bendin (b) ve (c) alt bentlerinde” şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“ç) Bayilerle yapılacak sözleşmelerin esasları ile bayilere verilecek komisyon ve teşvik primi oranlarını tespit etmek.”

“e) Başbaya ile yapılacak sözleşmelerin esasları ile komisyon ve teşvik primi dahil olmak üzere ihale kıstaslarını tespit etmek.”

“Bu maddenin üçüncü fıkrasının (2) numaralı bendinin (c) alt bendi ve (5) numaralı bendinin (a) alt bendi ile (12) numaralı bendinde belirtilen görev ve yetkiler, 21/2/2008 tarihli ve 5738 sayılı Spor Müsabakalarına Dayalı Sabit İhtimalli ve Müşterek Bahis Oyunlarının Özel Hukuk Tüzel Kişilerine Yaptırılması Hakkında Kanunun 3 üncü maddesi kapsamında Teşkilat Başkanlığınca kısmen veya tamamen özel hukuk tüzel kişilerine devredilebilir veya mal ve hizmet satın alma yoluna gidilebilir.”

MADDE 14- 8/6/1959 tarihli ve 7338 sayılı Veraset ve İntikal Vergisi Kanununun 16 ncı maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “%10” ibaresi “%20” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 15- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 74 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “% 25’ini” ibaresi “% 15’ini” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 16- 193 sayılı Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinin mülga (c) alt bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“c) Tam mükellef kurumlar tarafından elde edildiği hesap dönemine ilişkin kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken ayı izleyen ikinci ayın sonuna kadar sermayeye eklenmeyen ve/veya kar dağıtımına konu edilmeyen dağıtılabilir kurum kazançlarından (Bu kazançların bu alt bent kapsamında tevkifata tabi tutulduktan sonra; sermayeye eklenmesi halinde sermayeye eklenen tutara isabet eden tevkifat tutarı, dağıtılması halinde ise dağıtılan kazanç üzerinden bu alt bent kapsamında yapılan tevkifatın dağıtılan kazançlar üzerinden (b.i) ve (b.ii) alt bentleri ile Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci ve 30 uncu maddeleri uyarınca hesaplanan vergiden mahsubundan sonra kalan kısmı kuruma red ve iade olunur. Dağıtılan kazançlar üzerinden (b.i) ve (b.ii) alt bentleri ile Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci ve 30 uncu maddeleri uyarınca hesaplanan verginin bulunmaması halinde dağıtılan kazançta isabet eden tevkifat tutarı hakkında da bu hüküm uygulanır.)”

MADDE 17- 193 sayılı Kanunun 103 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan tarifede yazılı “%27” ibaresi “%30” şeklinde ve tarifenin dördüncü gelir dilimi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“70.000 TL’den fazlasının 70.000 TL’si için 17.350 TL (ücret gelirlerinde 110.000 TL’den fazlasının 110.000 TL’si için 29.350 TL), fazlası %35”

MADDE 18- 193 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 87- 2017 yılı Eylül, Ekim, Kasım ve Aralık aylarına ilişkin net ücretleri bu Kanunun 103 üncü maddesinde yazılı tarife nedeniyle 32 nci maddedeki esaslara göre sadece kendisi için asgari geçim indirimi hesaplanan asgari ücretlilere 2017 yılı Ocak ayına ilişkin ödenen net ücretin altında kalanlara, bu tutar ile 2017 yılı Eylül, Ekim, Kasım ve Aralık aylarına ilişkin olarak aylık hesaplanan net ücreti arasındaki fark tutar, ücretlinin asgari geçim indirimine ayrıca ilave edilir. Bu fıkrada geçen net ücret, yasal kesintiler sonrası ücret tutarına asgari geçim indiriminin ilavesi sonucu oluşan ücreti ifade eder.

Bu Kanunun bu maddeye aykırı olan hükümleri 2017 yılı Eylül, Ekim, Kasım ve Aralık ayları için uygulanmaz.

Bu maddenin yayımlandığı tarih itibarıyla birinci fıkrada yer alan dönemlere ilişkin olarak verilmiş olan muhtasar beyannamelerde beyan edilen ve birinci fıkra hükmü kapsamında ilave asgari geçim indirimi uygulanmaması nedeniyle çalışanlarca fazla ödenen

vergiler, bunlara iade edilmek üzere, vergi sorumlularınca bu maddenin yayımı tarihinden sonra verilecek muhtasar beyannameler üzerinde hesaplanan vergiden mahsup edilmek suretiyle reddolunur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar ile mahsup şeklini ve dönemini belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 19- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 101 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 101- Bu Kanuna göre bilinen adresler şunlardır:

1. Mükellef tarafından işe başlamada veya adres değişikliğinde bildirilen işyeri adresleri,

2. Yoklama fişinde veya ilgilinin imzası bulunmak şartıyla yetkili memurlar tarafından bir tutanakla tespit edilen işyeri adresleri,

3. 25/4/2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununa göre oluşturulan adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresi.

Birinci fıkranın (1) ve (2) numaralı bentlerinde yazılı bilinen adreslerden tarih itibarıyla tebliğat yapacak makama en son olarak bildirilmiş veya bu makamca tespit edilmiş olanı dikkate alınır ve tebliğ öncelikle bu adreste yapılır.

İşyeri adresinde tebliğ yapılacak olanların bu adresinde bulunamaması, işin bırakılması veya işin bırakılmış addolunması hallerinde tebliğ, gerçek kişilerde kendisinin, tüzel kişilerde bunların başkan, müdür veya kanuni temsilcilerinden birinin, tüzel kişiliği olmayan teşekküllerde ise bunları idare edenler veya varsa temsilcilerinden herhangi birinin adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresinde yapılır.

İşyeri adresi olmayanlara tebliğ, doğrudan adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresinde yapılır.”

MADDE 20- 213 sayılı Kanununun 102 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

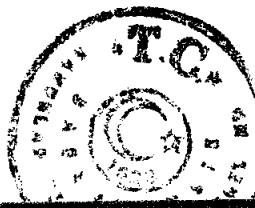
“MADDE 102- Tebliğ olunacak evrakı içeren zarf posta idaresince muhatabına verilir ve bu durum muhatap ile posta memuru tarafından tebliğ alındısına tarih ve imza konulmak suretiyle tespit olunur.

Muhatap imza edecek kadar yazı bilmez veya herhangi bir sebeple imza edemeyecek durumda bulunursa sol elinin başparmağı bastırılmak suretiyle tebliğ edilir.

Muhatap tebellüğden imtina ederse, tebliğ evrakının gönderildiği idareden alınabileceği şerhini içeren bir pusula kapıya yapıştırılır. Posta memuru, durumu tebliğ alındısı üzerine şerh ve imza ederek, tebliğ olunacak evrakı tebliği yaptıran idareye teslim eder. Bu durumda tebliğ, pusulanın kapıya yapıştırıldığı tarihte yapılmış sayılır.

Bu Kanununun 101 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) ve (2) numaralı bentlerinde sayılan işyeri adreslerine tebliğe çıkılan hallerde, tebliğ yapılacak olanların bu adreste bulunamaması durumunda (Bulunamama durumu o adresten geçici ayrılmaları da kapsar.) durum, posta memuru tarafından tebliğ alındısı üzerine şerh ve imza edilerek, tebliğ evrakı gönderildiği idareye iade edilir. Bu durumda bu Kanununun 101 inci maddesinin üçüncü fıkrasına göre işlem yapılır.

Bu Kanununun 101 inci maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinde sayılan adrese tebliğe çıkılan hallerde, tebliğ yapılacak kişinin adresinde bulunamaması durumunda (Bulunamama durumu o adresten geçici ayrılmaları da kapsar.) durum, posta memuru tarafından tebliğ alındısı üzerine şerh ve imza edilerek, tebliğ evrakı gönderildiği idareye iade edilir. Bunun üzerine tebliği çıkaran merci tarafından tayin olunacak münasip bir süre sonra yeniden tebliğ çıkarılır. İkinci defa çıkarılan tebliğ evrakı da aynı sebeplerle tebliğ edilemezse, tebliğ evrakının gönderildiği idareden alınabileceği şerhini içeren bir pusula kapıya yapıştırılır. Bu durum, posta memuru tarafından tebliğ alındısı üzerine şerh ve imza

edilerek tebliğ evrakı, gönderildiği idareye iade edilir. Tebliğ evrakının pusulanın yapıştırıldığı tarihten itibaren onbeş gün içerisinde muhatabı tarafından alınması hâlinde alındığı günde, bu süre içerisinde alınmaması hâlinde ise onbeşinci günde tebliğ yapılmış sayılır.

Maliye Bakanlığı, bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 21- 213 sayılı Kanunun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

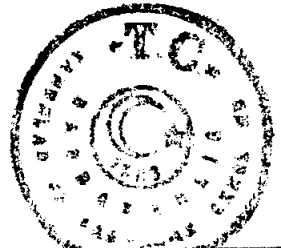
“MADDE 103- Aşağıda yazılı hallerde tebliğ ilan yoluyla yapılır.

1. Muhatabın bu Kanunun 101 inci maddesi kapsamında bilinen adresi yoksa,
2. Bu Kanunun 101 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) ve (2) numaralı bentlerinde sayılan bilinen adreste tebliğ yapılamaması hâlinde, muhatabın adres kayıt sisteminde kayıtlı bir adresi bulunmazsa,
3. Yabancı memleketlerde bulunanlara tebliğ yapılmasına imkân bulunmazsa,
4. Başkaca nedenlerden dolayı tebliğ yapılmasına imkân bulunmazsa.”

MADDE 22- 213 sayılı Kanunun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasının (4) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiş ve beşinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“4. Bu Kanunun 149 uncu maddesine göre devamlı bilgi vermek zorunda olanlardan istenilen bilgiler ile beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelerin, şifre, elektronik imza veya diğer güvenlik araçları kullanılmak suretiyle internet de dahil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında verilmesine, beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelerin yetki verilmiş gerçek veya tüzel kişiler aracı kılınarak gönderilmesi hususlarında izin vermeye, standart belirlemeye veya zorunluluk getirmeye, beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgeler ile bilgilerin aktarımında uyulacak format ve standartlar ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları tespit etmeye, bu zorunluluk veya standartları beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgeler veya bilgi ve işlem çeşitleri, mükellef grupları ve faaliyet konuları itibarıyla ayrı ayrı uygulamaya ya da belirlemeye, kanuni süresinden sonra kendiliğinden veya pişmanlık talepli olarak verilen beyannameler üzerine düzenlenen tahakkuk fişi ve/veya ihbarnameler ile süresinden sonra verilen bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelere istinaden düzenlenen ihbarnameleri, mükellefe, vergi sorumlusuna veya bunların elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verdiği gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda tebliğ etmeye, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelere ilişkin yapılan işlemlerin sonuçlarını internet de dâhil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında ilgili kişilere göndermeye ve bunların uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye,”

“7. Elektronik ticarete vergi güvenliğini sağlamak amacıyla elektronik ortamda ticari faaliyette bulunan gerçek ya da tüzel kişi hizmet sağlayıcılara ve/veya başkalarına ait iktisadi ve ticari faaliyetlerin yapılmasına elektronik ticaret ortamını sağlayan gerçek ve tüzel kişi aracı hizmet sağlayıcılara ticari faaliyetlerine ilişkin bildirim verme yükümlülüğü getirmeye, bildirim içeriği, format, standart, verilme süresi ve yöntemini belirlemeye, bunlarda değişiklik yapmaya, bildirim verme yükümlülüğünü iş hacmi, sektör, mükellef grupları, alış-satış tutarı, alım satım konu mal ve hizmet türleri itibarıyla belirlemeye, başkalarına ait iktisadi ve ticari faaliyetlerin yapılmasına ilişkin bildirim konu bilgilerin aracı hizmet sağlayıcıları tarafından alınması zorunluluğunu getirmeye, bu bent kapsamındaki bilgi ve bildirimlerin elektronik ortamda muhafaza ve ibraz edilmesi yükümlülüğü getirmeye ve uygulamaya ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye,”

“Kanuni süresi geçtikten sonra kendiliğinden veya pişmanlık talepli olarak verilen beyannamelerin elektronik ortamda gönderilmesi üzerine elektronik ortamda düzenlenen tahakkuk fişi ve/veya ihbarnameler ile elektronik ortamda verilme zorunluluğu getirilen bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelerin süresinden sonra verilmesi üzerine elektronik ortamda düzenlenen ihbarnameler mükellef, vergi sorumlusu veya bunların elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verdiği gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda iletilir.”

MADDE 23- 213 sayılı Kanunun 157 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “veya ikamet” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

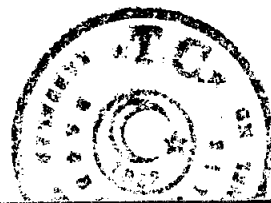
MADDE 24- 16/8/1961 tarihli ve 351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Kanununun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Kurum yurtlarında barınan öğrenciler ile birlikte” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve ikinci fıkrasına “Beslenme ve barınma yardımı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve kamu yararına çalışan derneklere ait yükseköğrenim yurtlarında barınan öğrencilere” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 25- 18/2/1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“20- Taşıtların değeri: Taşıtların teslimi, ilk iktisabı ve ithalinde hesaplanacak özel tüketim vergisi hariç, katma değer vergisi matrahını oluşturan unsurlardan teşekkül eden değeri ifade eder.”

MADDE 26 - 197 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasından sonra gelen (1) sayılı tarifenin “1- Otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerleri” başlıklı bölümü iki sütun eklenmek suretiyle aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı tarifenin “2- Motosikletler” başlıklı bölümünden önce gelmek üzere aşağıdaki satır eklenmiş, anılan tablodan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş, mevcut ikinci fıkra aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Motor Silindir Hacmi (cm ³)	Taşıtların Değeri (TL)	Satır Numarası	Taşıtların Yaşları ile Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)				
			1 - 3 yaş	4 - 6 yaş	7 - 11 yaş	12 - 15 yaş	16 ve yukarı yaş
1- Otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerleri							
1300 cm ³ ve aşağısı	40.000'i aşmayanlar	1	904	630	353	267	95
	40.000'i aşmış 70.000'i aşmayanlar	2	994	693	388	294	104
	70.000'i aşanlar	3	1.085	756	423	320	114
1301 - 1600 cm ³ e kadar	40.000'i aşmayanlar	4	1.449	1.086	630	445	171
	40.000'i aşmış 70.000'i aşmayanlar	5	1.593	1.195	693	489	187
	70.000'i aşanlar	6	1.738	1.303	756	534	204
1601 - 1800 cm ³ e kadar	100.000'i aşmayanlar	7	2.814	2.199	1.295	790	306
	100.000'i aşanlar	8	3.069	2.399	1.413	862	334
1801 - 2000 cm ³ e kadar	100.000'i aşmayanlar	9	4.432	3.414	2.007	1.195	471
	100.000'i aşanlar	10	4.835	3.725	2.189	1.304	514
2001 - 2500 cm ³ e kadar	125.000'i aşmayanlar	11	6.648	4.826	3.015	1.802	713

	125.000'i aşanlar	12	7.253	5.265	3.289	1.966	778
2501 - 3000 cm ³ e kadar	250.000'i aşmayanlar	13	9.269	8.063	5.037	2.710	995
	250.000'i aşanlar	14	10.112	8.796	5.495	2.957	1.085
3001 - 3500 cm ³ e kadar	250.000'i aşmayanlar	15	14.116	12.700	7.651	3.819	1.401
	250.000'i aşanlar	16	15.399	13.855	8.346	4.166	1.529
3501 - 4000 cm ³ e kadar	400.000'i aşmayanlar	17	22.193	19.164	11.287	5.037	2.007
	400.000'i aşanlar	18	24.210	20.906	12.313	5.495	2.189
4001 cm ³ ve yukarısı	475.000'i aşmayanlar	19	36.322	27.238	16.132	7.250	2.814
	475.000'i aşanlar	20	39.624	29.714	17.598	7.909	3.069
Motor Silindir Hacmi (cm ³)			Taşıtların Yaşları ile Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)				
			1 - 3 yaş	4 - 6 yaş	7 - 11 yaş	12 - 15 yaş	16 ve yukarı yaş

“(I) sayılı tarifede yer alan otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerleri ilk kayıt ve tescil edildiği tarih itibarıyla taşıt değerine isabet eden satır, sonraki yıllarda da bu taşıtın vergi tutarlarının belirlenmesinde esas alınır.

(I) sayılı tarifede yer alan otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerlerine ait vergi tutarlarının Türkiye Sigorta, Reasürans ve Emeklilik Birliği tarafından her yılın Ocak ayında ilan edilen kasko sigortası değerlerinin %10'unu aşması halinde, taşıtlara ait vergi tutarlarını, bir önceki satırdaki aynı yaş grubunda bulunan taşıtlara isabet eden vergi tutarı olarak belirlemeye, bu oranı %4'e kadar indirmeye ve kanuni oranına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 27- 197 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin beşinci ve altıncı fıkraları ile 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “(I)” ibareleri “(I), (I/A),” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 28- 197 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “önceki yılda uygulanan” ibaresinden sonra gelmek üzere “taşıtların değerleri ve” ibaresi, üçüncü fıkrasının (a) bendinin sonuna “taşıtların değerlerini ayrı ayrı veya birlikte yeniden belirlemeye,” ibaresi eklenmiş ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Taşıtların değerlerinin hesabında yüz liraya, ödenmesi gereken vergi miktarlarında ise bir liraya kadar olan kesirler dikkate alınmaz.”

MADDE 29- 197 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- 31/12/2017 tarihinden (bu tarih dahil) önce kayıt ve tescil edilen otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerleri aşağıdaki (I/A) sayılı tarifeye göre vergilendirilir.

(I/A) SAYILI TARİFE

Motor Silindir Hacmi (cm ³)	Taşıtların Yaşları ile Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)				
	1-3 yaş	4-6 yaş	7-11 yaş	12-15 yaş	16 ve yukarı yaş
Otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerleri					
1300 cm ³ ve aşağısı	904	630	353	267	95
1301-1600 cm ³ e kadar	1.449	1.086	630	445	171
1601-1800 cm ³ e kadar	2.558	1.999	1.177	718	279

1801-2000 cm ³ e kadar	4.029	3.104	1.824	1.086	428
2001-2500 cm ³ e kadar	6.044	4.388	2.741	1.638	648
2501-3000 cm ³ e kadar	8.427	7.330	4.579	2.464	904
3001-3500 cm ³ e kadar	12.832	11.546	6.955	3.472	1.274
3501-4000 cm ³ e kadar	20.175	17.422	10.261	4.579	1.824
4001 cm ³ ve yukarısı	33.020	24.762	14.665	6.591	2.558

Yukarıdaki tarifede yer alan taşıtlara ait vergi tutarlarının Türkiye Sigorta, Reasürans ve Emeklilik Şirketleri Birliği tarafından her yılın Ocak ayında ilan edilen kasko sigortası değerlerinin %5'ini aşması halinde taşıtlara ait vergi tutarları, bir önceki satırdaki aynı yaş grubunda bulunan taşıtlara isabet eden vergi tutarı olarak esas alınır.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce iktisap edilmiş ancak çeşitli nedenlerle kayıt ve tescil edilmemiş otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzeri taşıtlar 1/1/2018 tarihinden sonra ilk defa kayıt ve tescil edildiği takdirde bu maddede yer alan tarifeye göre vergilendirilir.”

MADDE 30- 21/2/1963 tarihli ve 210 sayılı Değerli Kağıtlar Kanununun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu kağıtların, Maliye Bakanlığının muvafakati ile ilgili bakanlık, daireler veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları tarafından hazırlanıp bastırılması veya elektronik belge olarak düzenlenmesi mümkündür.”

MADDE 31- 14/5/1964 tarihli ve 474 sayılı Gümrük Giriş Tarife Cetveli Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde ve aynı Kanunun eki Gümrük Giriş Tarife Cetvelinde yer alan eşyalardan gümrük vergi had ve nispetleri “muaf” olanların gümrük vergisi had ve nispetleri “0” şeklinde değiştirilmiştir.

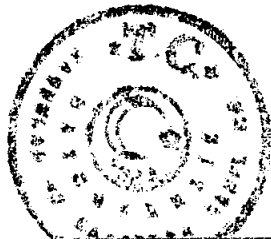
“Bakanlar Kurulu, bu Kanunun eki Gümrük Giriş Tarife Cetvelinde yer alan eşyaların gümrük vergisi had ve nispetlerini 50'ye kadar yükseltebilir, sıfıra kadar indirebilir veya bu Cetveldeki had ve nispetleri %50'sine kadar artırabilir.”

MADDE 32- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun mükerrer 30 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlar Kurulu, bu Kanuna ekli (1) sayılı tabloda yer alan maktu vergileri veya bu vergilerin yeniden değerlendirme oranı uygulanmak suretiyle belirlenmiş olan tutarlarını (maktu ve nispi vergilerin asgari ve azami miktarlarını belirleyen hadler dahil) ve nispi vergileri, kâğıt türleri itibarıyla ayrı ayrı veya birlikte olmak üzere; maktu vergilerde on katına, nispi vergilerde ise bir katına kadar artırmaya, uygulanmakta olan maktu vergileri yarısına kadar, nispi vergileri ise sıfıra kadar indirmeye, bu had ve miktarlar arasında yeni had, miktar ve nispetler tespit etmeye yetkilidir.”

MADDE 33- 488 sayılı Kanuna ekli (2) sayılı tablonun “IV- Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümüne aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“54. Kamu özel iş birliği projelerinin finansmanı için yurtdışında ihraç edilen menkul kıymetler karşılığında fon temin etmek üzere kurulan özel amaçlı kuruluşların, bu fonları proje yüklenicisi firmalara kullandırmasına ilişkin olarak düzenlenen kağıtlar ile bunların teminatı ve geri ödenmesine ilişkin işlemler nedeniyle düzenlenen kağıtlar.”

MADDE 34- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 123 üncü maddesine onbirinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kamu özel iş birliği projelerinin finansmanı için yurtdışında ihraç edilen menkul kıymetler karşılığında fon temin etmek üzere kurulan özel amaçlı kuruluşların, bu fonları proje yüklenicisi firmalara kullandırmasına ilişkin işlemler ile bunların teminatı ve geri ödenmesine ilişkin işlemler, yargı harçları hariç, bu Kanunda yazılı harçlardan müstesnadır.”

MADDE 35- 492 sayılı Kanuna bağlı (8) sayılı Tarifenin “XII- Transfer fiyatlandırması ile ilgili yöntem belirleme anlaşması harçları.” başlıklı bölümü yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 36- 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde yer alan “rapor ile Denetleme Kurulu raporunun” ibaresi “raporun” şeklinde değiştirilmiş ve (3) numaralı bendinde yer alan “ve Denetleme Kurulunun” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 37- 1211 sayılı Kanunun mülga 44 üncü maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Gerçek ve tüzel kişilerden bilgi isteme yetkisi:

MADDE 44- Banka, mevzuatla kendisine verilen görevleri yerine getirebilmek amacıyla belirleyeceği gerçek ve tüzel kişilerden her türlü bilgi ve belge istemeye yetkilidir. İstenilecek bilgi ve belgelerin kapsamı, toplanma ve izlenme yöntemi, doğruluğunun denetimi, paylaşımı, destek hizmeti temini de dahil olmak üzere usul ve esaslar Bankaca belirlenir.

Bu maddenin uygulanmasında destek hizmeti kuruluşu çalışanları hakkında da bu Kanunun 35 inci maddesi ve 68 inci maddesinin (II) numaralı fıkrasının (a) bendi hükümleri tatbik olunur.”

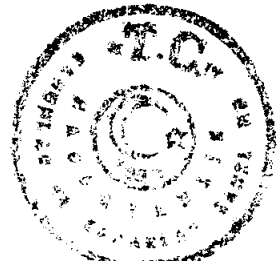
MADDE 38- 1211 sayılı Kanunun 68 inci maddesine aşağıdaki (IV) numaralı fıkra eklenmiştir.

“IV- Bankaca bu Kanunun 44 üncü maddesi uyarınca istenilen bilgi ve belgeleri vermeyen, gerçeğe aykırı bilgi ve belge veren veya belirlenen usul ve esaslara aykırı olarak veren gerçek kişiler ile tüzel kişilerin görevli ve ilgilileri hakkında bin günden ikibin güne kadar adli para cezasına hükmolunur.”

MADDE 39- 1211 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte görevde bulunan Denetleme Kurulu üyeleri, Bankanın ilk Genel Kurul toplantısı bitimine kadar görevlerine devam ederler.”

MADDE 40- 1211 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi ile 23 üncü ve 24 üncü maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 41- 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 23- Takdir komisyonlarınca 2017 yılında 2018 yılı için takdir edilen asgari ölçüde arsa ve arazi metrekare birim değerleri, 2017 yılı için uygulanan birim değerlerinin %50’sinden fazlasını aşması durumunda, 2018 yılına ilişkin bina ve arazi vergi değerlerinin hesabında, 2017 yılı için uygulanan asgari ölçüde arsa ve arazi metrekare birim değerlerinin %50 fazlası esas alınır. Takip eden 2019, 2020 ve 2021 yıllarında 29 uncu madde kapsamında bina ve arazi vergisi matrahları ile asgari ölçüde arsa ve arazi metrekare birim değerleri bu şekilde belirlenen değerler üzerinden hesaplanır.

Emlak vergi değeri veya asgari ölçüde arsa ve arazi metrekare birim değerleri esas alınarak uygulanan vergi, harç ve diğer mali yükümlülükler için de birinci fıkra hükümlerine göre belirlenen değerler dikkate alınarak uygulanır.

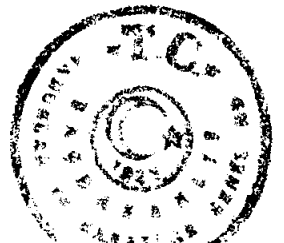
Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 42- 26/6/1973 tarihli ve 1774 sayılı Kimlik Bildirme Kanununun 7 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Mevsimlik tarım işçisi olarak bir başka ilde çalışmak amacıyla geçici olarak yer değiştirenlerin kimlik bildirimleri bu kişilerin yaşadıkları geçici yerleşim alanlarında doğrudan kolluk kuvvetlerince alınır ve bu bildirimler Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile elektronik ortamda paylaşılır.”

MADDE 43- 5/4/1983 tarihli ve 2813 sayılı Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun Kuruluşuna İlişkin Kanununun 5 inci maddesine onüçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kurum, bu Kanun, 4/2/1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu, 29/6/2001 tarihli ve 4703 sayılı Ürünlerle İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun, 15/1/2004 tarihli ve 5070 sayılı Elektronik İmza Kanunu, 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun, 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu, 13/1/2011 ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 1525 inci maddesi, 9/5/2013 tarihli ve 6475 sayılı Posta Hizmetleri Kanunu ve ilgili diğer kanunlardan veya bu Kanunlarla Kuruma verilen yetkiler çerçevesinde düzenlenen sözleşmelerden kaynaklanan, ödenmediği veya eksik ödendiği tespit edilen, idari para cezaları dahil, alacaklarına (tahsiline aracılık ettiği alacaklar ile Hazine payına ilişkin cezai şart hariç) veya borçlarına ilişkin olarak karşı tarafı uzlaşmaya davet edebilir, uzlaşma davetlerini kabul edebilir. İhtilafın tamamı ya da bir kısmı üzerinde uzlaşma sağlayabilir, buna göre maddi ve hukuki nedenlerle kamu menfaati görülmesi halinde, asıl alacak ve fer’ilerinden kısmen ya da tamamen vazgeçilebilir. Uzlaşma halinde üzerinde anlaşılan hususlar hakkında taraflarca dava açılmaz ve hiçbir mercie şikayette bulunulamaz. Uzlaşma tutanakları ilam hükmünde olup, uzlaşılan alacaklar, ilgisine göre ilamların icrasına dair genel hükümler çerçevesinde infaz olunur veya 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna göre tahsil edilir. Uzlaşma hükümleri yerine getirilmediği takdirde alacak muaccel olur ve uzlaşmaya konu edilen hak veya alacaklar, alacağın muaccel olduğu tarihten itibaren 6183 sayılı Kanununun 51 inci maddesine göre belirlenen gecikme zammı oranında hesaplanan faizi ile birlikte takip ve tahsil edilir. Uzlaşmaya ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Kurum tarafından belirlenir.”

MADDE 44- 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun ek 7 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakıma ihtiyacı olan engellilere özel bakım merkezlerinde sunulacak bakım hizmetinin karşılığı olarak belirlenecek kişi başına aylık bakım ücreti tutarı ile bakıma ihtiyacı olan engellinin evde bakımına destek için verilecek aylık sosyal yardım tutarı her yıl Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından müştereken belirlenir.”

MADDE 45- 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 10 uncu maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Vakıflar Genel Müdürlüğünün idaresinde ve denetiminde bulunan mazbut vakıflar ile temsilen yönetilen mülhak vakıflara ait kültür ve tabiat varlıklarının korunması ve değerlendirilmesi, Koruma Kurulları kararı alındıktan sonra, Vakıflar Genel Müdürlüğüne yürütülür. Vakıflar Genel Müdürlüğünün denetiminde bulunan mülhak vakıflara ait taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarının korunması ve değerlendirilmesi, Koruma Kurulları kararı alındıktan sonra, yöneticileri tarafından yürütülür.

Diğer kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerin mülkiyetinde bulunan taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarının korunma ve değerlendirilmesi bu Kanun hükümlerine uygun olarak kendileri tarafından sağlanır.”

MADDE 46- 14/10/1983 tarihli ve 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanununun 40 ıncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Milli Sivil Havacılık Güvenlik Kurulu ve havacılık güvenliği

MADDE 40- Tüm sivil havacılık faaliyetleri ile sivil havacılık tesis ve eklentilerinin yasadışı eylemlere karşı korunması amacıyla uluslararası uygulamalara uygun olarak gereken mevzuatı hazırlamak, denetlemek, uygun eğitimlerin alınmasını sağlamak ve ülkemizi uluslararası kuruluşlar nezdinde temsile Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı yetkilidir. Bakanlık, bu görevini öncelikle İçişleri Bakanlığı olmak üzere diğer kurum ve kuruluşlar ile koordineli şekilde yürütür.

Sivil havacılık güvenliği ile ilgili politikaların belirlenmesi ile kurumlar arasında koordinasyonun sağlanmasından sorumlu olmak üzere, İçişleri Bakanlığı Müsteşarı veya güvenlikten sorumlu Müsteşar Yardımcısının başkanlığında, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı ile Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Müsteşarları veya Müsteşar Yardımcıları, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığı temsilcileri, Gümrükler Genel Müdürü ve Gümrükler Muhafaza Genel Müdürü, Sivil Havacılık Genel Müdürü ve Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürünün katılımıyla Milli Sivil Havacılık Güvenlik Kurulu oluşturulur. Kurulun üyeleri, görev ve yetkileri, Kurul kararıyla havaalanlarında da dahil oluşturulacak alt kurullar ve alt kurulların görev ve yetkileri İçişleri Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

Sivil havacılık alanında faaliyet gösteren tüm kurum ve kuruluşlar, şahıslar ve yolcuların uyması gereken güvenlik tedbirleri ile yasaklanan hususlar, 5/6/1945 tarihli ve 4749 sayılı Kanunla uygun bulunan Şikago Sözleşmesinin 17 numaralı eki ile uluslararası uygulamalara ve önlemlere uygun olarak Milli Sivil Havacılık Güvenlik Kurulu tarafından hazırlanan ve İçişleri Bakanlığı ile Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı tarafından müştereken çıkarılan yönetmelikle düzenlenir. Acil durumlarda alınması gereken ilave tedbirler, İçişleri Bakanlığı temsilcisinin başkanlığında, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığı temsilcileri, Sivil Havacılık Genel Müdürü ve Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdüründen oluşan Güvenlik Komisyonu tarafından alınır.

Havaalanlarında, ulusal ve uluslararası mevzuata göre güvenliğin sağlanması, havacılık güvenliğine yönelik kurum ve kuruluşlar arasında işbirliği ve koordinasyonun tesis edilmesi, kurum ve kuruluşların havacılık güvenliğine yönelik çalışmalarının denetlenmesi, denetim sonuçlarının takibi ve icrası, havaalanı güvenlik programının oluşturulması ve icrası 10/6/1949 tarihli ve 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu uyarınca görevlendirilen mülki idare amiri tarafından yerine getirilir. Havaalanı mülki idare amirlerinin havaalanlarındaki havacılık güvenliğine ilişkin görev, yetki ve sorumlulukları İçişleri Bakanlığının uygun görüşü üzerine Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikte düzenlenir.

Havayolu ile seyahat edecek kişilerin bilgileri kişilerin seyahatini kolaylaştırmak veya güvenlik ve risk değerlendirmesi yapmak amacıyla 24/3/2016 tarihli ve 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu çerçevesinde toplanabilir, kaydedilebilir, işlenebilir paylaşılabilir, havacılık güvenliği ve emniyetini sağlamak üzere değerlendirilerek gereken tedbirler alınabilir. Bu kapsamda, talep halinde yolcu bilgileri havayolu işletmeleri veya kurumlar tarafından üçüncü ülkelerle İçişleri Bakanlığının uygun görüşü ile paylaşılabilir. İçişleri Bakanlığı değerlendirme esnasında ilgili tüm kurum ve kuruluşlar ile koordine sağlar ve müteakibliyet çerçevesinde karar verir.

Ülkemiz tescilli sivil hava araçlarında özel eğitilmiş silahlı güvenlik görevlileri bulundurulabilir. Ülkemize uçuşu olan yabancı tescilli sivil hava araçlarında silahlı güvenlik görevlisi bulundurulmasına izin verilmesine, müteakibliyet ilkesi saklı kalmak kaydıyla İçişleri Bakanlığı yetkilidir. Silahlı güvenlik görevlisinin görev, yetki ve sorumlulukları İçişleri Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 47- 2920 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Havaalanlarında altı aydan fazla süreyle bekleyen ve sahipleri tarafından alınmayan Türk siciline kayıtlı hava araçlarının maliklerine ve/veya işleticilerine, Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü tarafından 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümleri çerçevesinde veya bu şekilde tebligat yapılamaması durumunda Türkiye genelinde yayımlanan ve tirajı yüzbinin üzerinde olan bir gazetede ilanen; otuz gün içinde konma-konaklama ücretleri ile vergi borçlarının ödenmesi ve hava aracının bulunduğu havaalanından kaldırılması konusu tebliğ olunur.

Birinci fıkrada belirtilen hava araçları ile aynı durumda olan yabancı bir ülkenin siciline kayıtlı hava araçlarında ise Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü tarafından hava aracının siciline kayıtlı olduğu ülke sivil havacılık otoritesine, doksan gün içinde ilgili hava aracının sahipleri tarafından kaldırılması, kaldırılmadığı takdirde tasfiye edileceği hususu bildirilir. Ayrıca, müteakiben tescil sahibi ülke genelinde ulusal yayın yapan gazetede iki gün süre ile hava aracının bulunduğu havaalanından kaldırılması ilan edilir.

Türk tesciline kayıtlı hava aracı malikinin ve/veya işleticisinin tebligat veya ilan tarihinden itibaren otuz gün içinde gerekli iş ve işlemleri yapmaması halinde; kaza durumlarında Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Kaza Araştırma ve İnceleme Kurulu, diğer durumlarda ise Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü ve ihtiyaç duyulacak ilgili uzmanlardan oluşan ekip tarafından hava aracının itibari ya da fiili harabiyete uğradığına dair rapor verilmesi halinde ilgili hava aracı üzerindeki her türlü vergi borcu ve gümrük mevzuatından doğan yükümlülükler ile diğer takyidatlara bakılmaksızın sicilden terkin yapılarak hurdaya ayrılır.

Yabancı sicile kayıtlı hava aracı yönünden ise bildirim tarihini izleyen doksan günün sonunda gerekli iş ve işlemlerin yapılmaması durumunda, sicile kayıtlı olduğu ülke sivil havacılık otoritesince sicilden terkin edilip edilmediğine ve her türlü vergi borcu ve gümrük mevzuatından doğan yükümlülükler ile diğer takyidatlara bakılmaksızın hurdaya ayrılır.

Hurdaya ayrılan hava araçları, Sivil Havacılık Genel Müdürlüğünün ruhsatlandığı havaalanı işleticisi tarafından ayrıştırılmaksızın bütün donanımları ile birlikte açık artırma

usulü ile satılarak, bedelden konma-konaklama bedeli alınmaksızın ilan, terkin ve satışa ilişkin masraflar düşüldükten sonra kalan bedel Genel Müdürlüğün emanet hesabına yatırılır. Hava araçları üzerinde bulunan ipotek, haciz ve mevcut takyidatlar bu bedel üzerinden devam eder. Alacakların tasfiyesinden sonra kalan miktar satıştan itibaren beş yıl içinde hak sahiplerinin müracaatları halinde ilgililerine iade edilir. Beş yıl içinde herhangi bir müracaatın olmaması halinde söz konusu bedel Genel Müdürlük bütçesine gelir kaydedilir. Gelir kaydedilen bu tutarların harcanacağı yerler Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Genel Müdürlük tarafından belirlenir.

Bu madde çerçevesinde yapılacak ilan, terkin, hurdaya ayırma, tasfiye ve ödeme işlemlerine ilişkin usul ve esaslar Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 48- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 9 uncu maddesinin (1) numaralı fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Şu kadar ki Türkiye’de ikametgâhı, işyeri, kanuni merkezi ve iş merkezi bulunmayanlar tarafından katma değer vergisi mükellefi olmayan gerçek kişilere elektronik ortamda sunulan hizmetlere ilişkin katma değer vergisi, bu hizmeti sunanlar tarafından beyan edilip ödenir. Maliye Bakanlığı elektronik ortamda sunulan hizmetlerin kapsamı ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 49- 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasına (c) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve aynı fıkranın (r) bendinin birinci paragrafında yer alan “bankalara” ibareleri “bankalara, finansal kiralama ve finansman şirketlerine” şeklinde değiştirilmiştir.

“ç) Uluslararası roaming anlaşmaları çerçevesinde yurt dışından alınan roaming hizmetleri ile bu hizmetlerin Türkiye’deki müşterilere yansıtılması,”

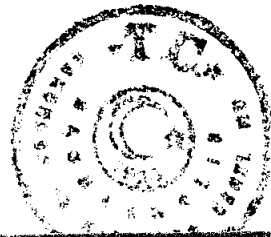
MADDE 50- 3065 sayılı Kanunun geçici 37 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “2017 yılında” ibaresi “2017 ve 2018 yıllarında”, “2017 yılının” ibaresi “2017 ve 2018 yıllarının” şeklinde ve aynı fıkranın (b) bendinde yer alan “2017 yılında” ibaresi “2017 ve 2018 yıllarında”, “2017 yılı” ibaresi “2017 ve 2018 yılı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 51- 3065 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 38- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren düzenlenen sözleşmelere istinaden Millî Eğitim Bakanlığı tarafından Eğitimde Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi İyileştirme Hareketi (FATİH) Projesi kapsamında yapılan mal ve hizmet alımlarında uygulanmak üzere;

a) Proje bileşenlerine ilişkin olarak; Millî Eğitim Bakanlığınca yapılan ithalatlar ile bu Bakanlığa yapılan mal teslimleri ve hizmet ifaları katma değer vergisinden müstesnadır (Bu kapsamda yapılan mal teslimleri ve hizmet ifaları nedeniyle yüklenilen vergiler, vergiye tabi işlemler üzerinden hesaplanan vergiden indirilir. İndirim yoluyla telafi edilemeyen vergiler bu Kanunun 32 nci maddesi hükmü uyarınca istisna kapsamında işlem yapan mükellefin talebi üzerine iade edilir. Maliye Bakanlığı istisna ve iadeye ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.).

b) Proje bileşenleri için belirlenen internet kullanımlarına mahsus olan mobil telefon aboneliğinin ilk tesisi 6802 sayılı Kanunun 39 uncu maddesinin üçüncü fıkrasına göre alınan özel iletişim vergisinden müstesnadır.

c) Proje bileşenlerine ilişkin mal ve hizmet alımları ile ilgili olarak düzenlenen idare ile proje yüklenicilerinin taraf olduğu kağıtlar, 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa göre alınan damga vergisinden müstesnadır.

ç) Millî Eğitim Bakanlığı veya bu Bakanlık adına Proje yüklenicileri ile alt yükleniciler tarafından serbest dolaşıma sokulacak her türlü araç, gereç, malzeme, makine, ürün ve bunların yedek parçaları, 4458 sayılı Kanuna göre alınan gümrük vergilerinden, fonlardan, bu ithalata ilişkin düzenlenen kağıtlar damga vergisinden, yapılacak işlemler harçlardan müstesnadır (Proje yüklenicileri ile alt yükleniciler tarafından serbest dolaşıma sokulacak eşyanın bu Projeye uygunluğunu tevsik edici belgeleri düzenlemeye Millî Eğitim Bakanlığı yetkilidir.).

d) Proje bileşenlerine ilişkin olarak 4760 sayılı Kanuna ekli (IV) sayılı listede yer alan malların, Milli Eğitim Bakanlığına ya da Proje yüklenicisine teslimi veya bunlar tarafından ithali özel tüketim vergisinden müstesnadır (Maliye Bakanlığı istisnaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.).

e) 406 sayılı Kanun uyarınca Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuyla görev veya imtiyaz sözleşmesi imzalamak suretiyle veya 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu uyarınca bu Kuruma bildirim yapılması veya bu Kurumca kullanım hakkı verilmesi yoluyla yetkilendirilen veya yetkilendirilmiş sayılan işletmecilerin Milli Eğitim Bakanlığı ya da proje yüklenicisi işletmelere yapmış oldukları mal teslimleri ve hizmet ifaları dolayısıyla elde ettikleri gelirler, bu işletmecilerden 406 sayılı Kanunun Ek 37 inci maddesine göre alınan Hazine payının ve Kurum masraflarına katkı payının, 16/6/2005 tarihli ve 5369 sayılı Evrensel Hizmet Kanununun 6 ncı maddesine göre alınan evrensel hizmet gelirlerinin, 5809 sayılı Kanunun 11 inci maddesine göre alınan idari ücretin hesaplanmasına dahil edilmez.

f) Proje bileşenlerine ilişkin olarak Proje yüklenicisi veya doğrudan Millî Eğitim Bakanlığı tarafından temin edilecek bilgisayar ve tablet bilgisayarlar ile etkileşimli tahtalar için 5/12/1951 tarihli ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 44 üncü maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen kesintiler yapılmaz.

g) Proje bileşenlerine ilişkin olarak Proje yüklenicisi veya doğrudan Milli Eğitim Bakanlığı tarafından temin edilecek bilgisayar ve tablet bilgisayarlar ile etkileşimli tahtalardan, 4/12/1984 tarihli ve 3093 sayılı Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Gelirleri Kanununun 4 üncü maddesinin (a) fıkrasında yer alan bandrol ücreti alınmaz.

ğ) Proje bileşenlerine ilişkin olarak tesis edilen aboneliklere ait telsiz cihaz ve sistemlerinden, 5809 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinde yer alan telsiz ruhsatname ve yıllık kullanım ücretleri alınmaz.”

MADDE 52- 22/11/1984 tarihli ve 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlenmesine Dair Tarım Reformu Kanununun 16 ncı maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Arazi toplulaştırma projelerinin uygulanması esnasında, elbirliği mülkiyet olarak tescilli parsellerin, paylı mülkiyete dönüştürülmesi işlemleri uygulayıcı kuruluş tarafından resen gerçekleştirilir. Kesinleşen listelerin tapu müdürlüğü tarafından doğrudan paylı mülkiyet olarak tescili sağlanır. Bu yetki kapsamındaki işlemler her türlü gider, vergi, resim veya harçtan muaftır.

Arazi toplulaştırma projelerinin uygulanması esnasında, tapuya kayıtlı olup tescile esas belgesine aykırılığı tespit edilen hisse hataları, uygulayıcı kuruluş tarafından resen düzeltilir. Kesinleşen listelerin tapu müdürlüğü tarafından doğrudan paylı mülkiyet olarak tescili sağlanır. Bu yetki kapsamındaki işlemler her türlü gider, vergi, resim veya harçtan muaftır.”

MADDE 53- 3083 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 19- Uygulama alanlarında bulunan tarım arazileri, zorunlu sebepler olmadıkça tarım dışı amaçlarla kullanılmaz. Ancak zorunlu hallerde, ilgililerin tarım dışı amaçla arazi kullanım talepleri hakkında 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu hükümleri uygulanır.”

MADDE 54- 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanununun 7 nci maddesinin onbirinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Çevresel etki değerlendirmesi işlemleri Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından, diğer izinlere ilişkin işlemler de ilgili bakanlıklar ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarınca çevresel etki değerlendirmesi sürecinde en geç üç ay içinde bitirilir, aksi takdirde çevresel etki değerlendirmesi ve diğer izin başvuruları ile ilgili olumlu karar verilmiş sayılır ve Genel Müdürlük tarafından buna göre işlem yapılır.”

MADDE 55- 3213 sayılı Kanunun 9 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanunun 30 uncu maddesinin üçüncü fıkrası kapsamında ihale edilecek maden sahaları, 47 nci maddesinin dördüncü fıkrası kapsamında ihtisaslaşmış Devlet kuruluşları ile bunların bağlı ortaklıklarına devredilen maden sahaları, bu kuruluşlar ve bunların bağlı ortaklıkları ile Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından ihale edilecek maden sahaları için işletme ruhsatı düzenlendiği tarihten başlamak üzere ilk on yıl süreyle 6831 sayılı Orman Kanunu kapsamında herhangi bir bedel alınmaz.”

MADDE 56- 3213 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin ikinci fıkrasına dördüncü cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş, mevcut beşinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

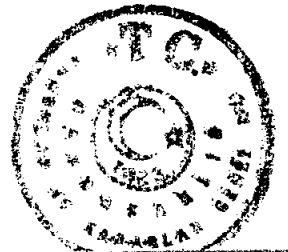
“İlgili mevzuatı kapsamında diğer kurumlardan gerekli izinlerin alınamaması ve izin alınamamasının ruhsat sahibinden kaynaklanmaması kaydıyla genel arama dönemi sonuna kadar ön arama ve genel arama faaliyetlerinin yapılmaması ve raporlarının Genel Müdürlüğe verilmemesi halinde ruhsatlar iptal edilir.”

“Yükümlüklerini yerine getiren arama ruhsatı, IV. Grup madenlerde dört yıl detay arama dönemine hak sağlar.”

“Jeolojik haritalama, jeofizik etüd, sismik, karot, kırıntı ve numune almaya yönelik sathi hazırlık işlemleri içeren faaliyetler için çevresel etki değerlendirmesi kararı aranmaz.”

MADDE 57- 3213 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin onikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İşletme izin tarihinden itibaren son beş yılın herhangi bir üç yılında yaptığı toplam üretim miktarının projede beyan edilen bir yıllık üretim miktarının %30’undan az olması durumunda ruhsat sahiplerine 50.000 TL idari para cezası verilir. İdari para cezasının uygulanmasından başlamak üzere takip eden üçer yıllık dönemde yaptığı toplam üretim miktarının projede beyan edilen yıllık üretim miktarının %30’undan daha az olması durumunda ruhsat iptal edilir. Ancak belirtilen durumların mücbir sebepler ve beklenmeyen hallerden kaynaklanması halinde veya Genel Müdürlük tarafından kabul edilen işletme projesi ve termin planına göre madene ulaşmak amacıyla galeri, kuyu ve/veya dekapaj yapılacağı beyan edilmiş ve ruhsat sahasındaki faaliyetlerin bu beyanlara uygun olarak gerçekleştirildiği tespit edilmiş ise idari para cezası uygulanmaz ve ruhsat iptal edilmez. Bu fıkrada geçen idari para cezası hariç diğer oranları iki katına kadar artırmaya, yarıya kadar indirmeye ve ruhsat türlerine göre farklılaştırmaya Bakanlık yetkilidir.”

MADDE 58- 3213 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Türkiye Taşkömürü Kurumu ile Türkiye Kömür İşletmeleri, uhdelelerinde bulunan maden ruhsatlarını işletmeye, işletmeme, bunları bölerek yeni ruhsat talep etmeye ve bu ruhsatları ihale etmeye yetkilidir.”

MADDE 59- 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun ek 1 inci maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendine “ana, baba veya kardeşlerin bu hakkı kullanmaması durumunda eş veya çocuklardan toplam iki kişi,” ibaresi eklenmiş ve beşinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “ile kırk beş yaşını bitirmiş olanlar” ibaresi ile aynı fıkranın ikinci ve üçüncü cümleleri yürürlükten kaldırılmış ve altıncı fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

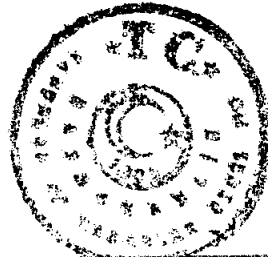
“Üçüncü fıkranın (a), (b), (c) ve (ç) bentlerinde sayılan maluller ile 15/8/2016 tarihli ve 670 sayılı Olağanüstü Hal Kapsamında Alınması Gereken Tedbirler Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 uncu maddesine göre tazminat hakkından yararlandırılanların kendilerinin istihdam hakkından yararlanmaları ve ilköğretim, ortaokul, ilkokul mezunu olmaları halinde atama teklifleri memur unvanlı kadro ve pozisyonlara yapılır.”

MADDE 60- 3713 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 18- Bu Kanunun ek 1 inci maddesinin üçüncü fıkrasının (a), (b), (c) ve (ç) bentlerinde sayılan maluller ile 15/8/2016 tarihli ve 670 sayılı Olağanüstü Hal Kapsamında Alınması Gereken Tedbirler Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 uncu maddesine göre tazminat hakkından yararlandırılanlardan bizzat istihdam hakkından yararlanarak bu maddenin yayımı tarihinden önce hizmetli unvanlı kadro ve pozisyonlara atanan ve halen bu unvanda görev yapanların bu maddenin yayımını takip eden ayın 14’ü itibarıyla kadro ve pozisyon unvanları başka bir işleme gerek kalmaksızın memur olarak değiştirilmiş sayılır.”

MADDE 61- 25/2/1998 tarihli ve 4342 sayılı Mera Kanununun 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“e) Tahsis amacı değişikliği talebinde bulunan gerçek ve tüzel kişilerden, 14 üncü maddenin birinci fıkrasının (e), (f), (g) bentleri ile vakıf meraları, toprak muhafaza, sel ve taşkın kontrolü amacıyla yapılacak her türlü ağaçlandırma ve erozyon kontrolü çalışmaları ile 9/1/2002 tarihli ve 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanunu kapsamında ilan edilen endüstri bölgeleri, 26/6/2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu kapsamında ilan edilen teknoloji geliştirme bölgeleri, 12/4/2000 tarihli ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanunu kapsamında kurulan organize sanayi bölgeleri, 6/6/1985 tarihli ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu kapsamında kurulan serbest bölgeler ve 3/6/2011 tarihli ve 635 sayılı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamında yerleşim alanları içerisinde bulunan sanayi sitelerinin ve münferit sanayi işletmelerinin yerleşim yeri dışına çıkarılması için kuruluş ve genişleme aşamalarında ihtiyaç duyulan tahsis amacı değişiklikleri hariç, tahsis amacı değiştirilen mera, yaylak ve kışlaklardan elde olunacak yirmi yıllık ot geliri esas alınarak, komisyonca tespit edilerek alınacak ücret,”

MADDE 62- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 50 nci maddesinin üçüncü fıkrasının birinci ve ikinci cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“İşsizlik ödeneği başvuruları izleyen ayın sonuna kadar sonuçlandırılır. İşsizlik ödeneği, her ayın beşinde aylık olarak işsiz kendisine ödenir. Ödeme tarihini öne çekmeye Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı yetkilidir.”

MADDE 63- 4447 sayılı Kanunun ek 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2017” ibaresi “31/12/2019” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkroda yer alan “, 1/1/2018 tarihinden 31/12/2019 tarihine kadar ise belge masrafı ile sınav ücretinin yarısı” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 64- 12/4/2000 tarihli ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

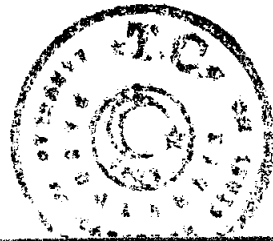
“GEÇİCİ MADDE 17- 15/4/2000 tarihinden önce OSB’lerde bağımsız bölüm oluşturularak birden fazla kiracıya kiralanan tesisler, yapı kullanma izni, işyeri açma ve çalışma ruhsatı alınmış ya da kat mülkiyeti tesis edilmiş olması ve OSB’ce uygun görülmesi şartı ile birden fazla kiracıya kiralanabilir.”

MADDE 65- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Savunma, güvenlik, adalet ve istihbarat hizmetlerini yürüten personel tarafından kullanılanlar hariç olmak üzere, genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin, döner sermayelerin, fonların, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları hariç özel kanunla kurulmuş diğer kamu idarelerinin, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bunların bağlı ortaklıkları ile müesseselerinin ve sermayesinin yüzde ellisinden fazlası kamuya ait diğer ortaklıklar ve şirketlerin mülkiyetinde veya tasarrufunda bulunan kamu konutlarından on yılını doldurmuş bulunanlar ekonomiye kazandırılır. Buna ilişkin her türlü iş ve işlemin yürütülmesinde mahalli idarelere ait konutlar için ilgili idareler, diğerleri için Bakanlık yetkilidir.

Savunma, güvenlik, adalet ve istihbarat hizmetlerini yürüten personel tarafından kullanılan kamu konutlarının beşinci fıkraya göre değerlendirilmek suretiyle ekonomiye kazandırılmasına ilgili bakanlıkların uygun görüşü alınmak şartıyla Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Kat mülkiyeti kurulan kamu konutları bağımsız bölümler halinde, üzerinde kat mülkiyeti kurulmamış kamu konutu bulunan taşınmazlar ise üzerindeki yapılarla birlikte bir bütün olarak, 2886 sayılı Devlet İhale Kanununda yer alan hükümler çerçevesinde ihale yoluyla satılır. Taşınmazların satışından elde edilen gelirler, genel bütçeli idarelerde ilgili idarenin merkez muhasebe birimi hesaplarına aktarılır ve özel gelir kaydedilir. Özel gelir kaydedilen bu tutar karşılığında idarenin yatırım bütçesine öncelikle personelinin konut ihtiyacını karşılamak amacıyla ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir. Özel bütçeli idarelerde bu gelirler muhasebe birimi hesaplarına aktarılır ve bütçelerine gelir olarak kaydedilir. İdareler bu gelirleri öncelikle personelinin konut ihtiyacını karşılamak amacıyla ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde ödenek eklemek suretiyle kullanır. Diğer kamu idarelerinde ise, elde edilen gelirler kendi mevzuatına göre muhasebe birimi hesaplarına aktarılarak bütçelerine gelir olarak kaydedilir ve ilgili mevzuatına göre öncelikle personelinin konut ihtiyacını karşılamak amacıyla kullanılır. Değerlendirme işlemleri sırasında taşınmazlar için yapılan masraflar aktarılacak gelirlerden düşülür.

İhale yapıldığı tarihte görev, sıra ve hizmet tahsisli ve kat mülkiyeti kurulan kamu konutlarında oturanlar, ikamet ettikleri kamu konutunu öncelikli olarak satın alma hakkına sahiptirler. İhale bedeli öncelikli alım hakkı sahibi tarafından peşin veya dört yıla kadar kanuni faizi ile birlikte taksitli olarak ödenebilir, peşin olarak ödenmesi halinde yüzde on indirim uygulanır.

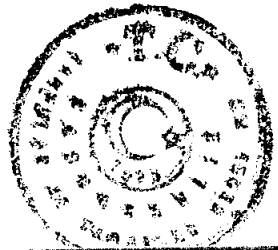
Yapılan ihale sonucunda oluşan ihale bedeli, öncelikli satın alma hakkı bulunanlara tebliğ edilir. Öncelikli alım hakkı sahibinin, içerisinde oturduğu kamu konutunu bu bedeli üzerinden satın almak istemesi ve tebligattan itibaren onbeş gün içerisinde ihale bedelini peşin ödemesi veya peşinatı ödeyerek taksitli satış sözleşmesi düzenlemesi halinde bu durum, en yüksek teklif veren istekliye bildirilir. Ancak, öncelikli satın alma hakkı sahibinin aynı süre içerisinde kamu konutunu satın almak istemediğini bildirmesi, bu süre içerisinde herhangi bir bildirimde bulunmaması ya da yükümlülüklerini yerine getirmemesi halinde, en yüksek teklif veren istekliye tebligat gönderilerek ihale bedelini peşin veya taksitle ödemesi gerektiği bildirilir. Bu durumda kamu konutunda oturana tebligat yapılarak konutu iki ay içerisinde tahliye etmesi istenir ve konutun tahliyesi sağlanır.

Kamu konutlarının ekonomiye kazandırılmasına ilişkin işlemlerde ilgili kurum ve kuruluşlar; Bakanlık tarafından istenen her türlü bilgi ve belgeyi vermeye, yapılacak işlemleri kolaylaştırıcı her türlü tedbiri almaya ve Bakanlık tarafından yapılması istenilecek iş ve işlemleri yapmaya yükümlüdür.

Kamu konutlarının ekonomiye kazandırılmasında uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye ve ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye mahalli idarelere ait konutlar için ilgili idareler, diğerleri için Bakanlık yetkilidir.

26/4/2012 tarihi itibarıyla belediye ve mücavir alan sınırları içinde yer alan ve imar planı bulunmayan veya imar planında tarımsal amaca ayrılan Hazineye ait tarım arazilerini 31/12/2011 tarihi itibarıyla en az üç yıldan beri tarımsal amaçla kiralayan ve kira sözleşmesi halen devam eden kiracıları veya bu arazileri aynı süreyle tarımsal amaçla kullanan ve kullanımlarının halen devam ettiği belirlenen kullanıcıları ya da paydaşlarından; bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde bu arazileri doğrudan satın almak için başvuruda bulunan ve tespit ve tebliğ edilen rayiç bedeli itiraz ve dava konusu etmeksizin kabul edenler bu fıkraya göre hak sahibi sayılır. Tarımsal amaçlı yapılar ile esaslı unsuru tarımsal faaliyet olması koşuluyla üzerinde sürekli ikamet amacıyla konut bulunan tarım arazileri de bu fıkra kapsamında değerlendirilir. Bu araziler rayiç bedelin tamamı üzerinden doğrudan satılır. Rayiç bedelin taksitle ödenmesi halinde, bu bedelin yüzde yirmisi, yapılan yazılı tebligat tarihinden itibaren en geç üç ay içinde, kalanı ise en fazla beş yılda on eşit taksitte kanunî faizi ile birlikte ödenir. Satılan tarım arazilerinin satış tarihinden itibaren yirmi yıl içerisinde imar planında tarım dışı amaca ayrılması halinde, güncel rayiç bedeli ile satış tarihinden itibaren Yİ-ÜFE (bir önceki yılın aynı ayına göre değişim) oranında artırılarak güncellenen rayiç bedeli arasındaki fark, bu fıkradaki hükümlere göre en son kayıt malikinden tahsil edilir, bu hususta tapu kütüğüne gerekli belirtme yapılır. Hazineye ait tarım arazilerinin satışına ilişkin olarak bu fıkra hüküm olmayan hallerde; ecrimisil ve kira bedellerinin mahsubuna ilişkin hükümleri hariç olmak üzere, 19/4/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi İle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunun Hazineye ait tarım arazilerinin satışına ilişkin hükümleri kıyasen uygulanır.

Kamu konutlarının ve Hazineye ait tarım arazilerinin satışından elde edilen gelirler hakkında 5 inci maddenin beşinci fıkrası hükmü uygulanmaz.”

MADDE 66- 4706 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş ve altıncı fıkrasında yer alan "19/7/2003" ibaresi "31/12/2009" şeklinde değiştirilmiştir.

"Üzerinde sınırlı aynî hak tesis edilmiş Hazineye ait taşınmazların satışında ise satış bedelinin en az yüzde otuzu peşin, kalanı beş yılda, on taksitle ve kanunî faizi ile birlikte ödenir."

MADDE 67- 4706 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 23- İlgili mevzuatı uyarınca kamu taşınmazları üzerinde turizm yatırımı gerçekleştirilmek amacıyla Kültür ve Turizm Bakanlığınca adına kesin tahsis yapılan, Orman ve Su İşleri Bakanlığınca adına kesin izin verilen veya Maliye Bakanlığı tarafından lehine irtifak (üst) hakkı tesis edilen yatırımcı ve işletmecilerin kesin tahsis, kesin izin veya irtifak (üst) hakkı süreleri; söz konusu kesin tahsis, kesin izin veya irtifak (üst) hakkına ilişkin olarak varsa açılan davalardan tüm yargılama giderleri üstlenilerek kayıtsız ve şartsız olarak feragat edilmesi, ödenmesi gereken herhangi bir borcunun bulunmaması ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde başvurulması halinde yeniden sözleşme düzenlenmek suretiyle kırkdokuz yıla kadar uzatılabilir. Kesin tahsis yapılan veya irtifak (üst) hakkı tesis edilen taşınmazlar yatırımcı ve işletmecilere satılmak suretiyle de değerlendirilebilir.

Kesin tahsis, kesin izin veya irtifak (üst) hakkına ilişkin yeni düzenlenecek sözleşmede önceki sözleşmede yer alan hak ve yükümlülükler ile gerekli izinler ilgili idarelerden alınmak kaydıyla sözleşmeye konu alan üzerinde yapılabilecek yapı ve tesislerin nevi ve miktarına ilişkin hususlar yatırımcının veya işletmecinin talebi üzerine değerlendirmeye konu edilir ve sözleşme bedeli yeniden belirlenir.

Sözleşme süresi ve bedelinin belirlenmesi, ödeme şekli ve süresi, yatırımcının ve işletmecinin hak ve yükümlülükleri, sözleşmeye konu alan üzerinde yapılabilecek yapı ve tesislerin nevi ve miktarı ile bu maddenin uygulamasıyla ilgili diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Orman ve Su İşleri Bakanlığınca müştereken belirlenir.

GEÇİCİ MADDE 24- 4325 sayılı Kanunun mülga 8 inci maddesi ve 5084 sayılı Kanunun mülga 5 inci maddesine göre, gerçek veya tüzel kişilere bedelsiz olarak devredilen veya süresiz kullanma izni verilen taşınmazlar için verilen süre içerisinde taahhüt edilen yatırımı gerçekleştirilemeyen yatırımcılar, 31/12/2017 tarihine kadar müracaat etmeleri ve müracaat tarihinden itibaren iki yıl içerisinde bu Kanunun geçici 14 üncü maddesinde belirtilen şartları yerine getirmeleri halinde anılan madde hükmünden yararlandırılırlar."

MADDE 68- 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin birinci, ikinci, beşinci ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, dördüncü fıkrasında yer alan "tütün satış merkezlerine veya" ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Üretici tütünlerinin üretimi, alım ve satımı yazılı sözleşme esası ile yapılır. Sözleşmeli üretim esasına göre üretilen tütünlerin fiyatları, tütün mamulleri üreticileri ve/veya tüccarlar ile üreticiler ve/veya temsilcileri arasında varılan mutabakata göre belirlenir.

Türkiye'de tütün mamulleri üretmek isteyenlerin, yıllık üretim kapasitesi tek vardiya, sigara için iki milyar adet; diğer tütün mamulleri olan puro, sigarillo, nargilelik tütün mamulü, sarmalık kıyılmış tütün, enfiye, çiğneme tütünü ve pipo tütünü için onbeş ton; sigara ve diğer tütün mamulleri kategorisine girmeyen yeni tütün mamulleri için ise iki milyar adetten az olmayan, tütün hazırlama bölümleri dahil tam ve yeni teknoloji ile tesisler kurmaları şarttır."

“Tütün ithali, üretim ihtiyaçlarıyla sınırlı olarak; bu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen tütün mamulleri üretenler veya Kurumdan izin almak ve sadece işlendikten sonra ihraç edilmek amacıyla tütün işleme tesisi bulunanlar tarafından yapılır. Kurum tütün işleme tesisi bulunanlara bu izni verirken söz konusu işletmelerin öncelikle Türkiye’de üretilen tütünü işlemelerini gözetmek, ihraç amacıyla yapılacak ithalatın amacı dışında kullanılmamasını sağlamak için gerekli tedbirleri almak, ithalat ve ihracata ilişkin uygulamayı denetlemekle sorumlu ve yetkilidir.”

“Türkiye’de, marka bazında sigara için yıllık en az iki milyar adet; diğer tütün mamulleri olan puro, sigarillo, nargilelik tütün mamulü, sarmalık kıyılmış tütün, enfiye, çiğneme tütünü ve pipo tütünü için yıllık en az onbeş ton; sigara ve diğer tütün mamulleri kategorisine girmeyen yeni tütün mamulleri için ise en az iki milyar adet üretenler, aynı markadan olmak üzere serbestçe ithalat yapabilirler, fiyatlandırabilirler ve satabilirler. Bu fıkra da belirtilen üretim miktarlarına ilişkin şartları yerine getirmeyenlerce yapılacak tütün mamullerinin ithalatı, ithal edilen tütün mamullerinin fiyatının belirlenmesi ve yurtiçinde pazarlamasına ilişkin usul ve esaslar Kurumun önerisi üzerine Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir. Bu maddede belirtilen şartlarla ilgili işlemlerin tespit ve takibi Kurum tarafından yürütülür.”

“Ticari amaçla; makaron veya yaprak sigara kağıdı içine kıyılmış tütün, parçalanmış tütün, tütün harici herhangi bir madde doldurmak, bu şekilde üretilen ürünleri satışa arz etmek, satmak, bulundurmak veya nakletmek yasaktır.”

MADDE 69- 4733 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesine “ürünleri kullanarak” ibaresinden sonra gelmek üzere “şahsi tüketimi için” ibaresi eklenmiş, mülga ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş, beşinci fıkrasına “içkiler piyasasında” ibaresinden sonra gelmek üzere “Kurumdan gerekli izinleri alarak veya almadan” ibaresi eklenmiş, aynı fıkranın (b), (h) ve (o) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkra ya aşağıdaki bent eklenmiş ve aynı maddenin dokuzuncu fıkrasında yer alan “(f), (g), (h), (ı) ve (j) ile (o)” ibareleri “(f), (g), (h), (ı), (j), (o) ve (ö)” şeklinde değiştirilmiştir.

“Ticari amaçla; makaron veya yaprak sigara kağıdını, içine kıyılmış tütün, parçalanmış tütün ya da tütün harici herhangi bir madde doldurulmuş olarak satanlara, satışa arz edenlere, bulunduran veya nakledenlere üç yıldan altı yıla kadar hapis cezası verilir.”

Yasal düzenlemelere aykırı olarak tütün alan, satan, satışa arz eden, nakleden veya bulunduranlar üç yıldan altı yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

“b) Üreticiden satın aldıkları tütünleri Kuruma tescil ettirmeyenlere, üretici ile yapılması gereken yazılı sözleşme yapma tarihine uymayanlara, işleme açılış ve kapanışları ile tütün stoklarını ve tütün depolarını süresi içinde bildirmeyenlere, izinsiz standart dışı işleme yapanlara, bu Kanunda tütün eksper unvanına sahip olanlar tarafından yapılması öngörülen işleri yetkisiz kişilere yaptıranlara, üretici ile yaptıkları yazılı sözleşme esas ile yapılan tütün alım satımı kapsamındaki yükümlülüklerini süresi içinde yerine getirmeyenlere yirmibin Türk Lirasından yüzbin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir. Bu hüküm, Kurumdan izin almadan, bir yere mahsus tütün çeşidinin tohum veya fidelerini başka yerlere ekenler, dikenler veya bu amaçlarla taşıyanlar hakkında da uygulanır. Üreticinin sözleşmeye bağlı yükümlülüklerini yerine getirmemesi halinde, alıcı tarafından, aykırılığın olduğu tarihten itibaren en geç bir ay içinde durum Kuruma bildirilir. Yapılan değerlendirmeye göre sözleşmeye bağlı yükümlülüğün yerine getirilmediğinin tespiti halinde üreticiye üçbin Türk Lirasından otuzbin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.”

“h) Yasal düzenlemelere aykırı olarak tütün üretenlere beşbin Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.”

“o) Kendi tüketimi için elli kilogram saklı kalmak kaydıyla, sarmalık kıyılmış tütün üretenler ile satan, satışa arz eden, nakleden veya bulunduranlara beşbin Türk Lirasından ellibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

ö) Makaron veya yaprak sigara kağıdı içine ticari amaçla kıyılmış tütün, parçalanmış tütün ya da tütün harici herhangi bir madde dolduranlara yirmibin Türk Lirasından yüzbin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.”

MADDE 70- 4733 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“B) Tütün ve tütün mamulleri ile alkol ve alkollü içkilerin iç ve dış ticareti, tütün mamulleri, makaron ve yaprak sigara kağıdı üretim tesislerinin kurulmasının izin ve şartları, üretilecek tütün mamullerinin teknik özelliklerinin belirlenmesi, üretim şartını karşılamayan firma mamullerinin fiyatlandırılması, dağıtılması, satışı ve kontrolü ile bayilikler verilmesi, tütün üretimi ve üretim merkezi, yazılı sözleşme yönteminin usul ve esasları, tütünlerin depolanması, nakledilmesi, işlenmesi, tütün işleme tesislerinin kurulmasının izin ve şartları ve 4250 sayılı İspirto ve İspirto lu İçkiler İnhisarı Kanunu ile bu Kanunun uygulanmasıyla ilgili diğer usul ve esaslar Kurum tarafından çıkarılan yönetmeliklerle,”

MADDE 71- 4733 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasının (e) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 72- 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 4 üncü maddesine “Çerçeve anlaşma” tanımından sonra gelmek üzere aşağıdaki “Teminat mektubu” tanımı eklenmiştir.

“Teminat mektubu: Bankalar tarafından verilen teminat mektupları ile Türkiye’de yerleşik sigorta şirketleri tarafından kefalet sigortası kapsamında düzenlenen kefalet senetlerini,”

MADDE 73- 4734 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

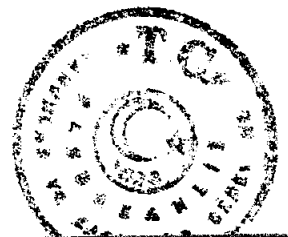
“b) Teminat mektupları.”

MADDE 74- 4734 sayılı Kanunun ek 8 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Uygun görüş, bu kapsamda çalıştırılacak personel sayısı ile idareler, hizmet türleri, işin yapıldığı yer gibi ücret düzeyini etkileyen unsurlardan biri, birkaçı veya tamamı dikkate alınarak ihale dokümanında belirlenecek ücret ve benzeri mali ödemelere ilişkin tavanların tespitini de kapsar.”

MADDE 75- 9/1/2002 tarihli ve 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanununun 4/A maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4/A- Endüstri bölgeleri sınırları içerisinde yapılacak ve hazırlama usul ve esasları Bakanlık tarafından belirlenecek 1/5000 ölçekli nazım imar plânı ve 1/1000 ölçekli uygulama imar plânı ve parselasyon plânları ve değişiklikleri ile alt yapı ile ilgili etüt, harita, plân ve projeler Bakanlık tarafından onaylanır. Onaylı imar ve parselasyon plânları Bakanlık internet sitesinde bir hafta süre ile ilan edilir, itiraz olmaması halinde ilan süresinin sonunda yürürlüğe girer. İmar plânları hazırlanırken mülkiyet sınırları içinde Sağlık Bakanlığı ile Bakanlık arasında yapılacak protokol çerçevesinde belirlenen sağlık koruma bandı bırakılır.”

MADDE 76- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun ek 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 1- Sermaye şirketlerine finansman sağlayan tüzel kişi ve girişim sermayesi fonları ile bireysel katılım yatırımcılarının yatırım yaptığı girişim şirketlerine eş finansman sağlayan ortak yatırım fonlarına kaynak sağlamak amacıyla kurulan üst fonlara veya sermaye şirketlerine ve/veya projelere finansman sağlayan fonlara Müsteşarlık tarafından taahhüt edilecek kaynağın üst sınırını ve niteliğini, kaynak aktarılacak üst fonların veya fonların, üst fonlara bağlı alt fonların ve ortak yatırım fonlarının seçim kriterlerini, yatırım yapılabilecek alanları, denetimi, taahhüt edilen tutardan kaynaklanan her türlü ücret ve masrafın üst sınırlarını ve uygulamaya ilişkin diğer hususları Bakanlar Kurulu belirler.

Taahhüt edilen tutardan dönemler itibarıyla üst fona veya fona ödenecek miktarı belirlemeye ve aktarmaya Bakan yetkilidir. Kaynak taahhüdüne ilişkin ödeme Müsteşarlık bütçesine konulan ödenekten karşılanır.

Üst fonun, alt fonun ve fonların tasfiyesi veya sona ermesi durumunda Müsteşarlık tarafından üst fona veya fona aktarılan kaynakların bakiye tutarı genel bütçeye gelir kaydedilir. Diğer kamu kurumları tarafından üst fonlara veya fonlara hibe olarak aktarılan paylardan kaynaklanan bakiye tutarlar da üst fon veya fonlar tarafından genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Müsteşarlığın ilgili hesabına aktarılır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin olarak ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye Bakan yetkilidir.”

MADDE 77- 4749 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 29- 5 inci maddede düzenlenen net borç kullanımı tutarı 2017 yılı için, 1/1/2017 tarihinden geçerli olmak üzere, Bakan ve Bakanlar Kurulu tarafından artırılan net borç kullanım tutarına otuzyediy milyar Türk Lirası ilave edilerek uygulanır.”

MADDE 78- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendinin (a) ve (c) alt bentlerinin parantez içi hükümlerinde yer alan “1.600 cm³’ü aşanlar” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile Bakanlar Kurulunca bu Kanunun 12 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (c) bendine göre özel tüketim vergisi matrahı esas alınarak fiyat grupları itibarıyla farklı oranlar belirlenmesi halinde, belirlenen en yüksek orana tabi olanlar” ibaresi ve aynı fıkranın (6) numaralı bendinin köşeli parantez içi hükmünde yer alan “(7) numaralı fıkrası” ibaresinden sonra gelmek üzere “kapsamında ithal edilen eşya ve (12) numaralı fıkrasının (a) bendi kapsamında ithal edilen bu Kanuna ekli (II) sayılı listenin 87.03 G.T.İ.P numarasında “-Diğerleri” satırı altında yer alan mallardan; motor silindir hacmi 1.600 cm³’ü aşanlar ile bu mallar için Bakanlar Kurulunca bu Kanunun 12 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (c) bendine göre özel tüketim vergisi matrahı esas alınarak fiyat grupları itibarıyla farklı oranlar belirlenmesi halinde, belirlenen en yüksek orana tabi olanlar” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 79- 4760 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendinde yer alan “perakende satışa sunulan sigaraların birim ambalajı içinde yer alan her bir sigara,” ibaresi “perakende satışa sunulan sigaraların ve makaronların birim ambalajı içinde yer alan her bir sigara veya her bir makaron,” şeklinde ve “20 adet sigaradan” ibaresi “20 adet sigaradan, 50 adet makarondan” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 80- 4760 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendinde yer alan “her bir sigara adedi” ibaresi “her bir sigara veya makaron adedi” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 81- 4760 sayılı Kanunun ekinde yer alan (III) sayılı listenin;

a) (A) cetveline aşağıdaki mallar eklenmiştir.

G.T.İ.P. NO	Mal İsmi	Vergi Oranı (%)	Asgari Maktu Vergi Tutarı (TL)
2202.10.00.00.12	Meyvalı gazozlar	25	-
2202.10.00.00.19	Diğerleri (Limonatalar hariç)	25	-

b) (B) cetveline aşağıdaki mal eklenmiştir.

G.T.İ.P. NO	Mal İsmi	Vergi Oranı (%)	Asgari Maktu Vergi Tutarı (TL)
4813.10.00.80.00	Diğerleri (Makaron)	65,25	0,0994

MADDE 82- 9/4/2003 tarihli ve 4842 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanununun 38 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 38- Savunma Sanayii Destekleme Fonuna;
Gelir ve kurumlar vergisi tahsilat toplamı üzerinden % 6,
Veraset ve intikal vergisi tahsilat toplamı üzerinden %25,
Motorlu taşıtlar vergisi tahsilat toplamı üzerinden %18,
Sosyal Yardımlaşmayı ve Dayanışmayı Teşvik Fonuna gelir ve kurumlar vergisi tahsilat toplamı üzerinden % 2,8,
pay verilir.

Bu paylar aylık olarak hesaplanır, tahsil edilen ayı takip eden ayın sonuna kadar fonlar adına Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası nezdinde açılan hesap veya hesaplara yatırılır.

Yukarıdaki oranları sifıra kadar indirmeye ve tekrar kanunî oranına kadar yükseltmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Maliye Bakanlığı fon payı uygulaması ile ilgili usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 83- 6/11/2003 tarihli ve 5000 sayılı Türk Patent ve Marka Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasına (k) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (l) bendi (m) bendi olarak değiştirilmiştir.

“l) Bakanlar Kurulu kararı ile yurtiçinde veya yurtdışında şirket kurabilir, kurulmuş şirketlere ortak olabilir,”

MADDE 84- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 4- Bu Kanun kapsamında yer alan tüm iş ve işlemler elektronik ortamda gerçekleştirilebilir.

Bu maddenin uygulanması ile ilgili olarak Maliye Bakanlığı;

a) Defter, kayıt, belge ve benzeri içeriklerin elektronik ortamda oluşturulması, kaydedilmesi, iletilmesi, muhafaza ve ibrazına ilişkin usul ve esasları belirlemeye,

b) Elektronik ortamda gerçekleştirilen işlemlerin kaynağı, bütünlüğü, gizliliği ve güvenliğinin sağlanmasına yönelik sertifika altyapısı oluşturmaya veya mevcut olan altyapıları kullanmaya,

c) İlgili bilişim sistemlerine yönelik her türlü birlikte işlerlik standartlarına ilişkin usul ve esasları belirlemeye,

yetkilidir.

Maliye Bakanlığı, bu madde kapsamında yapacağı belirlemelerde Sayıştayın uygun görüşünü alır.”

MADDE 85- 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanununun 45 inci maddesinin ikinci fıkrasına “Döviz ve kıymetli madenler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile sanayi tesislerinde işlem görerek mamul haline gelmiş nihai ürünler” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 86- 5/5/2005 tarihli ve 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (i) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“i) Vergiye gönüllü uyumu artırmak, vergi kayıp ve kaçağı ile mücadele etmek ve tahsilatta etkinliği artırmak amacıyla mükellefiyet, vergilendirme ve vergiye uyum düzeyine ilişkin yapılacak çalışmalar için her türlü bilgi, veri ve istatistiği toplamak suretiyle oluşturulacak Risk Analizi Sistemi üzerinden risk analizi yapmak ve vergiyi gönüllü uyum düzeyini ölçmek.”

MADDE 87- 16/6/2005 tarihli ve 5369 sayılı Evrensel Hizmet Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına “Seyir güvenliği haberleşme hizmetleri” tanımından sonra gelmek üzere aşağıdaki “Net satış hasılatı” tanımı eklenmiştir.

“Net satış hasılatı: “4/2/1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun ek 37 nci maddesinde tanımı yapılan tutarı,”

MADDE 88- 5369 sayılı Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) ve (c) bentleri ile ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Türk Telekom yıllık net satış hâsılatının %1’ini, izleyen yılın Nisan ayı sonuna kadar, Hazine payı ödemekle yükümlü işletmeciler dışındaki işletmeciler yıllık net satış hâsılatının %1’ini, izleyen yılın Haziran ayı sonuna kadar ve faaliyetleri gereği Hazine payı ödemekle yükümlü olduğu halde Hazine payı ödemeyi gerektirmeyen hizmetleri de yürüten işletmeciler Hazine payına esas teşkil etmeyen yıllık net satış hâsılatının %1’ini, evrensel hizmet katkı payı olarak Kurum hesabına izleyen yılın Haziran ayı sonuna kadar yatırır ve Kurum takip eden ayın sonuna kadar;

c) Kurum, Hazine payı ödemekle yükümlü işletmecilerin ödediği payın %10’unu, ödendiği ayı izleyen ayın sonuna kadar,”

“Bu süre içinde ödenmeyen katkı payları, Kurumun ilgili vergi dairesine yapacağı başvuru üzerine, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilir. Vergi dairelerince yapılan tahsilatlar ertesi ayın sonuna kadar Kurum hesabına aktarılır. Süresinde ödenmeyen katkı paylarına, vade tarihinden ödendiği tarihe kadar geçen süre için, 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesine göre gecikme zammı uygulanır.”

MADDE 89- 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 17 nci maddesinin yedinci fıkrasına aşağıdaki cümle ve aynı maddeye sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Ortak kullanım alanları olarak planlanan alanlarda toplulaştırma çalışmaları süresince tarımsal faaliyette bulunmak özel arazi toplulaştırmasını yapan ilgili kuruluşun iznine tabidir. Arazi toplulaştırması yapılan veya yaptırılan sahalardaki kanal, yol ve benzeri kamunun ortak kullanacağı alanlar olarak planlanan yerlerdeki taşınmazların mütemmim cüzlerinin karşılığı

ile taşınmaz sahiplerine yeni parseller teslim edilene kadar doğabilecek gelir kayıpları uygulayıcı kuruluş tarafından karşılanır.”

“Arazi toplulaştırma projelerinin uygulanması esnasında, elbirliği mülkiyet olarak tescilli parsellerin, paylı mülkiyete dönüştürülmesi işlemleri uygulayıcı kuruluş tarafından resen gerçekleştirilir. Kesinleşen listelerin tapu müdürlüğü tarafından doğrudan paylı mülkiyet olarak tescili sağlanır. Bu yetki kapsamındaki işlemler her türlü gider, vergi, resim veya harçtan muaftır.

Arazi toplulaştırma projelerinin uygulanması esnasında, tapuya kayıtlı olup tescile esas belgesine aykırılığı tespit edilen hisse hataları, uygulayıcı kuruluş tarafından resen düzeltilir. Kesinleşen listelerin tapu müdürlüğü tarafından doğrudan paylı mülkiyet olarak tescili sağlanır. Bu yetki kapsamındaki işlemler her türlü gider, vergi, resim veya harçtan muaftır.”

MADDE 90- 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun 15 inci maddesinin altıncı fıkrasının ikinci cümlesine “meclis kararıyla mabetlere” ibaresinden sonra gelmek üzere “, eğitim kurumlarına, yurtlara, okul pansiyonlarına ve hastanelere” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 91- 5393 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2- Kamu kurum ve kuruluşlarına uygulanan su ve atık su tarife ücreti tüketim miktarına bakılmaksızın sabit tarife ücreti olarak belirlenir ve konutlar için belirlenen en düşük su ve atık su tarife ücretinden yüksek olamaz. Belediyeler temiz şebeke suyu hizmeti vermediği yerleşim yerlerindeki kamu kurumlarından herhangi bir ad altında ücret talep edemez. Kamuya ait eğitim kurumları, yurtlar, okul pansiyonları ve hastanelerden abonelik, açma kapama, bağlantı, teminat, güvence bedeli, katılma payı ve benzeri ad altında herhangi bir ücret talep edilemez.”

MADDE 92- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 88 inci maddesinin onaltıncı fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir. “6183 sayılı Kanunun 23 üncü maddesine göre Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerince reddiyat yapılması durumunda anılan maddenin birinci fıkrasına göre yapılacak mahsuptan sonra Kurumun prim ve diğer alacaklarından muaccel olanlara mahsup yapılır. Kurumun tahsil ettiği prim ve diğer alacaklardan reddi icap edenler, istihkak sahiplerinin Kuruma olan muaccel borçlarına mahsubundan sonra Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerine olan muaccel borçlara mahsup edilmek üzere reddolunur. Bu suretle yapılan ödemelerde, reddedilen tutarın Kuruma ve/veya alacaklı tahsil dairesinin hesabına geçtiği tarihte ödeme yapılmış sayılır. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ile Kurum tarafından müştereken belirlenir.”

MADDE 93- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (k) bendinde yer alan parantez içi hüküm yürürlükten kaldırılmış ve aynı bendin sonuna aşağıdaki parantez içi hüküm eklenmiştir.

“(Kooperatiflerin ortakları dışındaki kişilerle yaptıkları işlemler ile kooperatif ana sözleşmesinde yer almayan konularda ortakları ile yaptıkları işlemler “ortak dışı” işlemlerdir. Kooperatiflerin faaliyetin icrasına tahsis ettikleri ve ekonomik ömrünü tamamlamış olan demirbaş, makine, teçhizat, taşıt ve benzeri amortismanına tabi iktisadi kıymetleri elden çıkarmaları ile yapı kooperatiflerinin kendilerine ait arsalarını kat karşılığı vererek her bir hisse için bir işyeri veya konut elde etmeleri ortak dışı işlem sayılmaz. Kooperatiflerin ortak dışı işlemleri nedeniyle kooperatif tüzel kişiliğine bağlı ayrı bir iktisadi işletme oluşmuş kabul edilir ve ortak dışı işlemlerden elde edilen kazançların vergilendirilmesine ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.)”

MADDE 94- 5520 sayılı Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının;

a) (e) bendinin birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kurumların, en az iki tam yıl süreyle aktiflerinde yer alan iştirak hisseleri ile aynı süreyle sahip oldukları kurucu senetleri, intifa senetleri ve rüçhan haklarının satışından doğan kazançların %75’lik kısmı ile aynı süreyle aktiflerinde yer alan taşınmazların satışından doğan kazançların %50’lik kısmı.”

b) (f) bendinde yer alan “Bankalara borçları” ibaresi “Bankalara, finansal kiralama ya da finansman şirketlerine borçları” şeklinde, “bankalara veya” ibaresi “bankalara, finansal kiralama ya da finansman şirketlerine veya” şeklinde değiştirilmiş ve aynı bende “bankaların” ibaresinden sonra gelmek üzere “, finansal kiralama ya da finansman şirketlerinin” ibaresi eklenmiş ve “söz konusu kıymetlerin satışından doğan kazançların %75’lik kısmı” ibaresi “söz konusu kıymetlerden taşınmazların satışından doğan kazançların %50’lik, diğerlerinin satışından doğan kazançların %75’lik kısmı” şeklinde değiştirilmiştir.

c) (i) bendinin birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kooperatif ortaklarının yönetim gideri karşılığı olarak ödedikleri paralardan harcanmayarak iade edilen kısımlar ile tüketim kooperatiflerinin, ortaklarının kişisel ve ailevi gıda ve giyecek ihtiyaçlarını karşılamak için satın aldıkları malların değerine göre hesapladıkları risturnlar.”

MADDE 95- 5520 sayılı Kanununun 32 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Kurumlar vergisi, kurum kazancı üzerinden %20 oranında alınır. Şu kadar ki bankalar, finansal kiralama şirketleri, faktoring şirketleri, finansman şirketleri, ödeme ve elektronik para kuruluşları, yetkili döviz müesseseleri, varlık yönetim şirketleri, sermaye piyasası kurumları ile sigorta ve reasürans şirketleri ve emeklilik şirketlerinin kurum kazançları üzerinden kurumlar vergisi %22 oranında alınır. Bakanlar Kurulu %22 oranını, %20 oranına kadar indirmeye ve tekrar %22 oranına kadar getirmeye yetkilidir.”

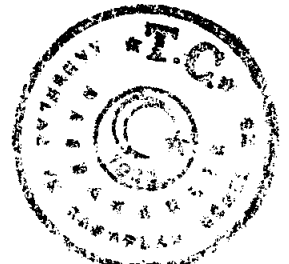
MADDE 96- 5520 sayılı Kanununun geçici 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “2017 takvim yılında” ibaresi “2017 ve 2018 takvim yıllarında” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 97- 20/2/2008 tarihli ve 5737 sayılı Vakıflar Kanununun 20 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Genel Müdürlüğe ve mazbut vakıflara ait taşınmazların kira süresi azami üç yıldır. Ancak bu süre Genel Müdürlüğün bağlı olduğu Başbakan Yardımcısının onayı ile on yıla kadar belirlenebilir. Ayrıca onarım veya inşa karşılığı kiralamalarda; onarım ve inşa bedeli göz önüne alınarak kira süresi Genel Müdürün onayı ile yirmi yıla, Meclis kararı ile kırk dokuz yıla kadar tespit edilebilir.”

MADDE 98- 5737 sayılı Kanununun 52 nci maddesinin birinci fıkrasına (f) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (g) bendi (h) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“(g) Vakfiyelerde yer alan hayır şartlarını gerçekleştirmek üzere amacı veya faaliyet konuları arasında eğitim, sağlık, kültür veya sosyal yardım bulunan yurtdışında kurulu tüzel kişilere Başbakan Yardımcısının onayı ile şartlı veya şartsız yardım yapmak.”

MADDE 99- 21/2/2008 tarihli ve 5738 sayılı Spor Müsabakalarına Dayalı Sabit İhtimalli ve Müşterek Bahis Oyunlarının Özel Hukuk Tüzel Kişilerine Yaptırılması Hakkında Kanunun 26 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Pazarlıkla temin usulünün uygulanabileceği haller

MADDE 26- (1) Bu Kanun kapsamında yapılacak ihalenin herhangi bir sebeple gerçekleştirilememesi, sözleşmenin imzalanamaması, yüklenicinin imzalanmış son sözleşmenin bitim tarihi itibarıyla işe başlayamayacağının anlaşılması veya yapılmış olan ihaleye ilişkin sözleşmenin feshedilmesi veya iptali hâllerinde, 3 üncü madde kapsamında yapılan iş ve hizmetler İdare tarafından pazarlıkla temin usulüyle, özel hukuk tüzel kişilerine süresi bir yılı geçmeyen sözleşmeyle yaptırılabilir.”

MADDE 100- 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun 11 inci maddesinin ikinci fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Ancak yıllık alınan idarî ücret, 10.000 TL alt sınırından daha az olamaz. Söz konusu alt sınır her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılmak suretiyle uygulanır.”

MADDE 101- 5809 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş, dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ayrıca; iş ve hizmetlerin merkezi bir sunucu tarafından uzaktan izlenmesi ve yürütülmesine yönelik makineler arası veri aktarımına mahsus olan ve bunların yürütülmesi için zorunlu olanlar dışında sesli, görsel iletişim veya genel amaçlı internet erişimi için kullanılmayan telsiz cihazları ve abonelikleri de telsiz ruhsatname ve kullanma ücretlerinden muaf olup Kurum, muafiyet uygulanmasına ilişkin usul ve esas belirlemeye yetkilidir.”

“(4) Telsiz ücretleri Kurum tarafından belirlenen süre içerisinde Kurumun ilgili banka hesabına doğrudan ödenir. İşletmeciler tarafından telsiz ücretlerinin zamanında ödenmemesi halinde, anılan ücretler Kurumun bildirim üzerine 6183 sayılı Kanun hükümleri uyarınca ilgili vergi dairesi tarafından tahsil edilerek Kurum hesabına aktarılır. Bu ücretlerin takip ve tahsilinde alacağın kesinleşmesi şartı aranmaz.”

“(7) Kurum tarafından sayısı sınırlandırılarak ulusal çapta, kamuya açık mobil elektronik haberleşme hizmeti sunmak üzere imtiyaz sözleşmeleri ve/veya yetkilendirme belgelerine istinaden yetkilendirilen işletmeciler; bu Kanuna ekli ücret tarifesinin “1. TELSİZ RUHSATNAME ÜCRETLERİ” başlığı altında bulunan “b. Karasal mobil (cellular) telsiz telefon sistemi” başlıklı bölümünün (1) numaralı ve “2. TELSİZ KULLANMA ÜCRETLERİ (HER YIL İÇİN)” başlığı altında bulunan “b. Karasal mobil (cellular) telsiz telefon sistemleri” başlıklı bölümünün (1) numaralı sıraları kapsamında ödenmesi gereken ücretler yerine, aylık net satışlarının yüzde beşini aylık dönemler itibarıyla hesaplamak suretiyle, ilgili olduğu ayı izleyen ayın son işgünü mesai bitimine kadar telsiz ücreti olarak Kuruma öderler.”

MADDE 102- 5809 sayılı Kanunun 60 ıncı maddesine sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra ile mevcut onikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve mevcut onüçüncü fıkrası onbeşinci fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

“(9) İşletmecinin tüketicilerden haksız olarak ücret tahsil ettiğinin tespiti hâlinde, idari yaptırım uygulama hakkı saklı kalmak kaydıyla, işletmeci bu tutarları tüketicilere iade etmekle yükümlüdür. İadeye ilişkin kararın Kurum tarafından işletmeciye tebliğ edildiği tarihten itibaren iki yıl içerisinde işletmecinin tüketicilere ulaşmaması veya Kurum tarafından haklı görülen herhangi bir nedenle işletmeci tarafından iadelerin gerçekleştirilememesi halinde, bu iade bedelleri evrensel hizmet gelirleri olarak genel bütçeye gelir kaydedilmek

üzere Bakanlığın merkez muhasebe birimi hesabına yatırılır. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından belirlenir.”

“(14) Eksik ödenen Kurum alacaklarının hesaplanmasında, işletmecilerce farklı dönemlerde fazla ödendiği tespit edilen tutarlar, ödendikleri tarih esas alınarak mahsup edildikten sonra kalan tutar dikkate alınır. Bu takdirde mahsup suretiyle tahsil edilen Kurum alacağı, vadesinden sonra tahsil edilmişse tahsil tarihine kadar gecikme zammı uygulanır.”

MADDE 103- 13/10/2010 tarihli ve 6015 sayılı Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanununun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “devlet desteklerinin bildirim ve denetlenmesine ilişkin yönetmelikler ise Kurul tarafından 31/12/2014 tarihine kadar yürürlüğe konulur. Bu tarihi birer yıllık sürelerle iki defa ertelemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir” ibaresi “devlet desteklerinin bildirim ve denetlenmesine ilişkin yönetmelikler ise Bakanlar Kurulunca alınacak karar üzerine yürürlüğe konulur” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 104- 20/6/2012 tarihli ve 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun 26 ncı maddesinin birinci fıkrasının (m) bendinde yer alan “hazırlayıp Bakanlığın değerlendirmesine sunmadan işyerini faaliyete geçiren, işletilmesine Bakanlıkça izin verilmeyen” ibaresi “hazırlamadan” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 105- 6331 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (ğ) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(ğ) Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ve Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı ile müştereken, büyük endüstriyel kazaların önlenmesi ve etkilerinin azaltılması için alınacak tedbirler, büyük endüstriyel kaza oluşabilecek işyerlerinin belirlenmesi ve sınıflandırılması, yeni kurulacak veya halen faaliyette bulunan işyerleri için büyük kaza önleme politika belgesi veya güvenlik raporunun hazırlanması, incelenmesi, güvenlik raporu olmaması durumunda işin durdurulması ve işin devamına izin verilmesi ve büyük endüstriyel kazaların önlenmesi ve etkilerinin azaltılmasına ilişkin diğer hususlar.”

MADDE 106- 6331 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 107- 12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun geçici 1 inci maddesinin onbeşinci fıkrasında yer alan “31/12/2017” ibaresi “31/12/2020” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 108- 21/11/2012 tarihli ve 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanununun 16 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Finansal kiralama ve finansman şirketleri tarafından bu madde uyarınca ayrılan özel karşılıkların tamamı, ayrıldıkları yılda kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak kabul edilir.”

MADDE 109- 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) ve (h) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“(e) Halka açık ortaklık: Kitle fonlaması platformları aracılığıyla para toplayanlar hariç olmak üzere, payları halka arz edilmiş olan veya halka arz edilmiş sayılan anonim ortaklıkları,”

“h) İhraççı: Kitle fonlaması platformları aracılığıyla para toplayanlar hariç olmak üzere, sermaye piyasası araçlarını ihraç eden, ihraç etmek üzere Kurula başvuruda bulunan veya sermaye piyasası araçları halka arz edilen tüzel kişileri ve bu Kanuna tabi yatırım fonlarını,”

“z) Kitle fonlaması: Bir projenin veya girişim şirketinin ihtiyaç duyduğu fonu sağlamak amacıyla Kurul tarafından belirlenen esaslar dahilinde bu Kanunun yatırımcı tazminine ilişkin hükümlerine tabi olmaksızın kitle fonlama platformları aracılığıyla halktan para toplanmasını,”

MADDE 110- 6362 sayılı Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Diğer kanunların yardım ve bağış toplanmasına ilişkin hükümleri saklı kalmak kaydıyla kitle fonlaması suretiyle halktan para toplanması, Kurulca faaliyet izni verilen kitle fonlama platformları aracılığıyla gerçekleştirilir ve bu Kanunun izahname ya da ihraç belgesi hazırlama yükümlüğüne ilişkin hükümlerine tabi değildir.”

MADDE 111- 6362 sayılı Kanununun 16 ncı maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Payları borsada işlem gören ortaklıklar ile kitle fonlaması suretiyle halktan para toplayan ortaklıklar hariç olmak üzere pay sahibi sayısı beşyüzü aşan anonim ortaklıkların payları halka arz olunmuş sayılır.”

MADDE 112- 6362 sayılı Kanuna 35 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 35/A maddesi eklenmiştir.

“Kitle fonlama platformları

MADDE 35/A- (1) Kitle fonlama platformları, kitle fonlamasına aracılık eden ve elektronik ortamda hizmet veren kuruluşlardır.

(2) Kitle fonlama platformlarının kurulabilmesi ve faaliyete başlaması için Kuruldan izin alınması zorunludur. Bu platformların kuruluşlarına, ortaklarına, pay devirlerine, çalışanlarına, her bir fon sağlayıcısı tarafından yatırılacak veya proje sahipleri ile girişim şirketleri tarafından toplanabilecek paranın azami limitine ve faaliyetleri sırasında uymaları gereken diğer ilke ve esaslara ilişkin hususlar Kurul tarafından belirlenir.

(3) Kitle fonlama platformlarının hukuka aykırı faaliyet ve işlemlerinde uygulanacak tedbirler için bu Kanununun 96 ncı madde hükümleri kıyasen uygulanır.

(4) Kitle fonlaması ve buna bağlı yapılan işlemler ile kitle fonlama platformları bu Kanununun 37 nci ve 38 inci maddesi kapsamında değerlendirilmez. Bu faaliyetler bu Kanunun borsalar, piyasa işleticileri ve teşkilatlanmış diğer pazar yerleri ile ilgili hükümlerine tabi değildir.

(5) Kitle fonlaması platformları ve kitle fonlaması suretiyle halktan para toplayan kişiler ile bunlara fon sağlayanlar arasındaki ilişkiler genel hükümlere tabidir.”

MADDE 113- 6362 sayılı Kanununun 99 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Kuruldan izin alınmaksızın kitle fonlama platformları aracılığıyla halktan para toplandığına veya Türkiye’de yerleşik kişilere yönelik olarak internet aracılığıyla yurtdışında kaldıraçlı işlem ve kaldıraçlı işlemlerle aynı hükümlere tabi olduğu belirlenen türev araç işlemleri yaptırıldığına ilişkin bilgi edinilmesi halinde, Kurulun başvurusu üzerine Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu, ilgili internet sitesine erişimi engeller.”

MADDE 114- 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1) Genel aydınlatma: Otoyollar ve özelleştirilmiş erişme kontrollü karayolları hariç, kamunun genel kullanımına yönelik bulvar, cadde, sokak, alt-üst geçit, köprü, meydan ve yaya geçidi gibi yerlerin aydınlatılmasını,”

MADDE 115- 6446 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesine “belirlenen bölgede sayaçların okunması,” ibaresinden sonra gelmek üzere “ölçü devreleri dahil mühürlenmesi,” ibaresi eklenmiş ve aynı fıkranın altıncı cümlesinde yer alan “Genel aydınlatma, dağıtım” ibaresi “Dağıtım” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 116- 6446 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin altıncı fıkrasının (c) bendinin ikinci cümlesine “teknik olmayan kayıpları ile” ibaresinden sonra gelmek üzere “TEDAŞ’ın” ibaresi eklenmiş ve aynı cümlede yer alan “toptan satış tarifesi” ibaresi “toptan satış tarifeleri” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 117- 6446 sayılı Kanunun 27 nci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(6) Dağıtım şirketlerinin teknik ve teknik olmayan kayıplarından kaynaklanan elektrik enerjisi ihtiyacı ve TEDAŞ’ın genel aydınlatma ile ilgili elektrik enerjisi ihtiyacı TETAŞ tarafından temin edilir.”

MADDE 118- 6446 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- (1) Genel aydınlatma kapsamında aydınlatılan yerlerde gerçekleşen aydınlatma giderleri, TEDAŞ tarafından ilgili abonelere fatura edilerek Bakanlık bütçesine konulacak ödenekten ve ilgili belediyeler ile il özel idarelerinin genel bütçe vergi gelirleri payından karşılanır. Genel bütçe vergi gelirleri payından yapılacak kesinti; büyükşehir belediyeleri ile büyükşehir belediye sınırları içerisindeki ilçe belediyelerinde aydınlatma giderlerinin yüzde yirmisi, diğer belediyelerde yüzde onu, belirtilen sınırlar dışında ise il özel idareleri için yüzde yirmisi olarak uygulanır. TEDAŞ’ın satış fiyatı, enerji bedeli üzerine yüzde bir ilave edilmek suretiyle belirlenecek fiyatı aşmamak üzere EPDK tarafından belirlenir. Genel aydınlatma için kullanılan enerjinin alınıp satılmasıyla ilgili olarak dağıtım şirketlerine herhangi bir ödeme yapılmaz. TEDAŞ, aydınlatma faturaları içerisindeki enerji bedeli, dağıtım bedeli, vergi, fon ve payları ilgili kurumlara aktarmaktan sorumludur.

(2) İlgili valiliklerin belirleyeceği vali yardımcısı başkanlığında dağıtım şirketi, ilgili belediye veya il özel idaresi ile TEDAŞ temsilcilerinden oluşan aydınlatma komisyonunun genel aydınlatma kararı vereceği bölgelere ilişkin gerekli yatırımlar, dağıtım şirketince yapılır.

(3) Güvenlik amacıyla yapılan sınır aydınlatmalarına ait tesis, işletme ve tüketim giderleri, İçişleri Bakanlığı bütçesine konulan ödenekten, toplumun ibadetine açılmış ve ücretsiz girilen ibadethanelerin genel aydınlatmasına ilişkin tüketim giderleri, Diyanet İşleri Başkanlığı bütçesine konulan ödenekten karşılanır.

(4) TEDAŞ, genel aydınlatma kapsamında dağıtım şirketlerini denetler. Yapılan denetimler sonucunda bu kapsamda fazla ödeme yapıldığının tespit edilmesi halinde, fazla ödendiği tespit edilen tüketim miktarı bir sonraki dönem aydınlatma tüketim miktarından düşürülür ve yeni dönem aydınlatma bedelleri buna göre hesap edilir. Ödemenin yapıldığı tarih ile tüketim miktarının düşürüldüğü tarih arasındaki geçen süreye 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 51 inci maddesine göre belirlenen gecikme zammı oranı dikkate alınarak hesaplanan faiz, ilgili dağıtım şirketine ödenen dağıtım bedelinden mahsup edilerek genel bütçeye gelir kaydedilir. Bu fıkranın

uygulanmasına ilişkin tereddütleri gidermeye ve gerektiğinde usul ve esas belirlemeye Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Bakanlık yetkilidir.

(5) Trafik sinyalizasyonu, halkın ücretsiz kullanımına açık ve kamuya ait park, bahçe, tarihi ve ören yerlerinin aydınlatılması ile ilgili sistemlerin tesisi, işletilmesi ve tüketim giderleri, ilgisine göre belediye veya kamu idaresine aittir. Belediyeler ve il özel idareleri tarafından süresi içinde ödenmeyen bu tutarlar genel bütçe vergi gelirleri payından kesilir.

(6) Genel aydınlatmayla ilgili ölçüme ilişkin teknik esaslar ile ödemeye, kesinti yapılmasına, uygulamaya ve denetime ilişkin usul ve esaslar Bakanlık tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle düzenlenir.

(7) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin tereddütleri gidermeye ve gerektiğinde usul ve esas belirlemeye Bakanlık yetkilidir.”

MADDE 119- 6446 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 22- (1) Bu Kanunun geçici 6 ncı maddesi kapsamında olup 1/1/2018 tarihinden önceki döneme ait iş ve işlemler anılan madde hükümlerine göre sonuçlandırılır.”

MADDE 120- 24/4/2013 tarihli ve 6461 sayılı Türkiye Demiryolu Ulaştırmasının Serbestleştirilmesi Hakkında Kanunun geçici 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “beşinci yılın yıl sonuyla” ibaresi “2020 yılı sonuyla” şeklinde ve ikinci fıkrasında yer alan “beş yıl süreyle” ibaresi “31/12/2020 tarihine kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 121- 7/11/2013 tarihli ve 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 77 nci maddesinin onbeşinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “yüzde birine kadar” ibaresi “binde ikisi oranında” şeklinde, ondokuzuncu fıkrasında yer alan “yüz” ibaresi “yirmi” şeklinde, aynı fıkranın (a) bendinin birinci cümlesinde yer alan “beşini” ibaresi “birini” şeklinde ve (b) bendinde yer alan “öz kaynağının binde beşini” ibaresi “konsolide olmayan öz kaynağının binde birini” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 122- 6502 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla bu Kanunun 77 nci maddesinin onbeşinci fıkrasında yapılan değişiklik ile aynı maddenin ondokuzuncu fıkrasında yer alan parasal sınırlara ilişkin yapılan değişiklikler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce verilen idari para cezalarına uygulanmaz, bu idari para cezaları hukuki geçerliliklerini korur. Bu madde kapsamına giren idari para cezaları hakkında 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 5 inci maddesi hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 123- 24/3/2016 tarihli ve 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanununun 16 ncı maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.
“Sicile kayıt olmak için Kurul tarafından belirlenen tutarda Veri Sorumluları Sicil ücreti alınır.”

MADDE 124- 6698 sayılı Kanunun 27 nci maddesinin dördüncü fıkrasına “diğer kamu görevlileri kurumlarının muvafakati” ibaresinden sonra gelmek üzere “, hâkim ve savcılar ise kendilerinin muvafakati” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 125- 6698 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin ikinci fıkrasına, (b) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve diğer bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

“c) Veri sorumluları sicil ücreti.”

MADDE 126- 6698 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- (1) En az dört yıllık lisans öğrenimi veren siyasetal bilgiler, iktisadi ve idari bilimler, iktisat, hukuk ve işletme fakültelerinden, mühendislik fakültelerinin elektronik, elektrik-elektronik, elektronik ve haberleşme, bilgisayar, bilişim sistemleri mühendisliği bölümlerinden ya da bunlara denkliliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurtiçi ve yurtdışındaki yükseköğrenim kurumlarından mezun olanlardan; mesleğe özel yarışma sınavı ile girilen ve belirli süreli meslek içi eğitimden ve özel bir yeterlik sınavından sonra 657 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin “Ortak Hükümler” başlıklı bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde belirtilen unvanlara ilişkin kurumların merkez teşkilatlarına ait kadrolara atanmış ve bu kadrolarda aylıksız izin süreleri hariç en az iki yıl bulunmuş olanlar ile öğretim üyesi kadrolarında bulunanlar, Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az yetmiş puan almış olmak ve atama tarihi itibarıyla kırk yaşından gün almamış olmak kaydıyla, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde Kişisel Verileri Koruma Uzmanı olarak atanabilirler. Bu şekilde atanacakların sayısı onbeşi geçemez.”

MADDE 127- 3/6/2011 tarihli ve 635 sayılı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükümünde Kararnamenin 9 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Bu maddenin birinci fıkrasının (b) bendine göre yerleşim alanları içerisinde kalmış sanayi sitelerinin taşınması kapsamında sanayi sitesi gelişim alanı içerisinde Hazine veya kamu kurum ve kuruluşlarına ait arazilerin bulunması hâlinde; bu araziler, talep edilmesi ve başkaca bir sakıncası bulunmaması durumunda, 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamındaki illerde sanayi sitesi yapı kooperatiflerine, belediyelere, il özel idarelerine, büyükşehir belediyelerine bedelsiz devredilir. Diğer illerde ise 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değerleri üzerinden peşin veya taksitle ödenmek üzere sanayi sitesi yapı kooperatiflerine, belediyelere, il özel idarelerine, büyükşehir belediyelerine satılır. Buna ilişkin usul ve esaslar Bakanlık ile Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenir. Toplu Konut İdaresi Başkanlığı mülkiyetinde bulunan stok araziler ise ilgili mevzuatına göre sanayi sitesi yapı kooperatifine tapuda devredilirken 29/4/1969 tarihli ve 1164 sayılı Arsa Üretimi ve Değerlendirilmesi Hakkında Kanunun 11 inci maddesinde belirtilen şerh tapuya işlenmez. Seçilen alanda özel mülkiyette olan araziler bulunması hâlinde bu araziler rızaen satın alma veya kamulaştırma yoluyla iktisap edilir. Bu nitelikte taşınmazlar hakkında 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu hükümleri uygulanır.”

MADDE 128- 3/6/2011 tarihli ve 637 sayılı Ekonomi Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükümünde Kararnamenin 37 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonundan bu şekilde yapılan destek ödemelerine ilişkin olarak Türkiye İhracatçılar Meclisi, İhracatçı Birlikleri, Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı ile Bakanlıkça görevlendirilen ilgili diğer kurum ve kuruluşlar Bakanlığa karşı malî açıdan sorumludur. Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonundan ihracata yönelik Devlet destekleri kapsamında verilen krediler ile yapılan fazla veya yersiz ödemeler amme alacağı sayılır ve Türkiye İhracatçılar Meclisi, İhracatçı Birlikleri, Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı ile Bakanlıkça görevlendirilen ilgili diğer kurum ve kuruluşlar nezdinde 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilir.” cümleleri “Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonundan ihracata yönelik Devlet destekleri kapsamında verilen krediler ile yapılan fazla veya yersiz ödemelerin ödeme tarihinden itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında

Kanunun 51 inci maddesine göre belirlenen oran ve usule göre hesaplanacak faiz ile birlikte bir ay içerisinde ödenmesi, destekten yararlanan kişiye Bakanlıkça yapılacak tebligatla istenir. Bu süre içerisinde ödenmeyen alacaklar, destekten yararlanan kişinin bağlı olduğu vergi dairesine Bakanlıkça yapılacak bildirim üzerine, 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilir.” şeklinde değiştirilmiş ve bu cümlelerden sonra gelmek üzere “Bu suretle tahsil edilemeyen krediler ile yapılan fazla veya yersiz ödemelerin, ödeme tarihinden itibaren 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesine göre belirlenen oran ve usule göre hesaplanacak faiz ile birlikte bir ay içerisinde ödenmesi, destek ödemesini gerçekleştiren Türkiye İhracatçılar Meclisi, İhracatçı Birlikleri, Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı ile Bakanlıkça görevlendirilen ilgili diğer kurum ve kuruluşlara Bakanlıkça yapılacak tebligatla istenir. Bu süre içerisinde ödenmeyen alacaklar, destek ödemesini gerçekleştiren ilgili kurum veya kuruluşun bağlı olduğu vergi dairesine Bakanlıkça yapılacak bildirim üzerine, 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilir.” cümleleri eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Kanunun yayımlandığı tarihe kadar 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu veya özel kanunlarda yer alan hükümler nedeniyle yargı harçlarından muaf olan ya da yaptıkları işlemler istisna olan kamu idareleri adına hükmedilmiş olan yargı harçları tahsil edilmez, tahsil edilmiş bulunan yargı harçları red ve iade edilmez.

GEÇİCİ MADDE 2- (1) Maliye Bakanlığına bağlı Kefalet Sandığının 31/12/2017 tarihi itibarıyla bankadaki hesabının dört yüz seksen milyon Türk Liralık tutarı, Maliye Bakanlığının belirleyeceği usul ve esaslar çerçevesinde 2018 yılı içerisinde Maliye Bakanlığı merkez muhasebe birimi hesabına aktarılır. Aktarılan bu tutarlar genel bütçenin (B) işaretli cetveline gelir kaydedilir.

(2) 5/12/1951 tarihli ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 44 üncü maddesinin bu Kanunla değiştirilmeden önceki hükmü uyarınca oluşturulan özel hesabın kasa ve banka bakiyesi, Maliye Bakanlığının belirleyeceği usul ve esaslar çerçevesinde 2018 yılı içerisinde Kültür ve Turizm Bakanlığı merkez muhasebe birimi hesabına yatırılarak özel hesap kapatılır ve yatırılan bu tutarlar genel bütçeye özel gelir olarak kaydedilir. Özel gelir kaydedilen tutarlar karşılığını, Kültür ve Turizm Bakanlığı bütçesinde açılacak tertiplere özel ödenek kaydetmeye ve bu suretle ödenek kaydedilen tutarlardan harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesine devren ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir. Özel hesabın borç ve yükümlülükleri ile hak ve alacakları, başkaca herhangi bir işleme gerek kalmaksızın Kültür ve Turizm Bakanlığına devrolunur.

(3) Türk Patent ve Marka Kurumunun 31/12/2017 tarihi itibarıyla bankadaki hesabının yüzelli milyon Türk Liralık tutarı, 31/1/2018 tarihine kadar Maliye Bakanlığı merkez muhasebe birimi hesabına aktarılır. Aktarılan bu tutar genel bütçenin (B) işaretli cetveline gelir kaydedilir.

GEÇİCİ MADDE 3- (1) Bu Kanunun 17 nci maddesi ile 193 sayılı Kanunun 103 üncü maddesinde yapılan değişiklik, ücret gelirleri açısından 1/1/2018 tarihinden itibaren elde edilenler için uygulanır.

(2) Ölüm veya memleketi terk halleri nedeniyle bu Kanunun yayımı tarihinden önce beyan edilmesi gereken gelirlerin vergilendirilmesinde, 193 sayılı Kanunun 103 üncü maddesinin bu Kanunun 17 nci maddesi ile değiştirilmeden önceki hükümleri uygulanır.

MADDE 129- Bu Kanunun;

- a) 1 inci, 3 üncü ve 87 nci maddeleri yayımlandığı ayın son günü,
- b) 7 nci, 10 uncu, 11 inci, 19 uncu, 20 nci, 21 inci, 25 inci, 26 ncı, 27 nci, 28 inci, 29 uncu, 44 üncü maddeleri, 49 uncu maddesi ile 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (r) bendinin birinci paragrafında yapılan değişiklik, 74 üncü maddesi, 81 inci maddesi ile 4760 sayılı Kanuna ekli (III) sayılı listenin (A) cetvelinde yapılan değişiklik, 91 inci, 93 üncü, 94 üncü maddesi ile 5520 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde yer alan “Bankalara borçları”, “bankalara veya” ibarelerine yönelik değişiklik ile “bankaların” ibaresinden sonra eklenen hüküm ve (i) bendinde yapılan değişiklik, 101 inci maddesi ile 5809 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin ikinci fıkrasına eklenen cümle, 108 inci, 114 üncü, 115 inci, 116 ncı, 117 nci, 118 inci, 119 uncu maddeleri ve geçici 2 nci maddesi 1/1/2018 tarihinde,
- c) 12 nci, 14 üncü ve 48 inci maddeleri, 49 uncu maddesi ile 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasına eklenen (ç) bendi ve 88 inci maddesi yayımlandığı ayı izleyen aybaşında,
- ç) 15 inci ve 17 nci maddeleri 1/1/2017 tarihinden itibaren elde edilen gelirlere uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
- d) 16 ncı maddesi bu Kanunun yayımlandığı tarihten sonra verilmesi gereken kurumlar vergisi beyannamelerinin ait olduğu hesap döneminde elde edilen kurum kazançlarına uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
- e) 18 inci maddesi 1/9/2017 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
- f) 68 inci maddesi ile 4733 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci ve dördüncü fıkralarında yapılan değişiklik, 69 uncu maddesi ile anılan Kanunun 8 inci maddesinin yeniden düzenlenen mülga üçüncü fıkrası, beşinci fıkrasının (b) ve (h) bentleri ve 71 inci maddesi 1/4/2018 tarihinde,
- g) 82 nci maddesi 1/1/2018 tarihinden itibaren tahsil edilen gelirlere uygulanmak üzere aynı tarihte,
- ğ) 95 inci maddesi 1/1/2018 tarihinden sonra verilmesi gereken beyannamelerde beyan edilmesi gereken kazançlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
- h) 100 üncü maddesi ve 101 inci maddesi ile 5809 sayılı Kanunun 46 ncı maddesine eklenen yedinci fıkrası 1/1/2018 tarihinden itibaren elde edilecek net satışlara uygulanmak üzere aynı tarihte,
- 1) Diğer hükümleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/ 1122

MADDE 130-Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

BINALI YILDIRIM
BAŞBAKAN

 B. BOZDAĞ Başbakan Yardımcısı	 M. SIMŞEK Başbakan Yardımcısı	 A. AKH Başbakan Yardımcısı	 R. AKDAĞ Başbakan Yardımcısı
 K. ÇAVUŞOĞLU Başbakan Yardımcısı	 A. GÜL Adalet Bakanı	 K. B. SAYAN KAYA Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı	 Ö. ÇELİK Avrupa Birliği Bakanı
 F. ÖZLÜ Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı	 J. SARİEROĞLU Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	 M. ÖZHASEKİ Çevre ve Şehircilik Bakanı	 M. ÇAVUŞOĞLU Dışişleri Bakanı
 N. ZEYBEKÇİ Ekonomi Bakanı	 B. ALBAYRAK Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	 Ö. R. BAK Gençlik ve Spor Bakanı	 A. E. FAKIBABA Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı
 S. TÜFENKÇİ Gümrük ve Ticaret Bakanı	 S. SOYLU İçişleri Bakanı	 L. ELVAN Kalkınma Bakanı	 N. KURTULMUŞ Kültür ve Turizm Bakanı
 N. AĞBAL Maliye Bakanı	 İ. YILMAZ Millî Eğitim Bakanı	 N. CANIKLI Millî Savunma Bakanı	 V. EROĞLU Orman ve Su İşleri Bakanı
 A. MEMİRCAN Sağlık Bakanı	 A. ARSLAN Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı		

Dosya No:

101- 1122

1211